

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

**«Κύριοι, τι πρέπει να
κάμω δια να σωθώ;»
(Πράξεις 16[ιστ]:30)**

Κωνσταντίνος Δ. Λένης

© *All rights reserved*

Worldwide Copyright 2007 by Constantine D. Lenis

Αφιερωμένο στον:

«ΒΡΑΧΙΩΝΑ ΤΟΥ ΓΧΒΧ» του Ησαΐας 53[γγ'] ο Οποίος επρόκειτο να αποκαλυφθεί. Σ' Εκείνον που ήταν *«κατατεθλιμμένος, και βεβασανισμένος»*, και ο Οποίος *«δεν ήνοιξε το στόμα αυτού»*. Σ' Εκείνον που *«εφέρθη ως αρνίον επί σφαγήν»* και *«εσηκώθη από της γης των ζώντων* (ανυψώθηκε πάνω στον σταυρό) *δια τας παραβάσεις του λαού»*. Σ' Εκείνον που *«ετραυματίσθη δια τας παραβάσεις ημών, και εταλαιπωρήθη δια τας ανομίας ημών»*. Σ' Εκείνον που έθαψαν στον τάφο ενός πλουσίου και ο Οποίος, την τρίτη ημέρα, αναστήθηκε από τους νεκρούς για να *«δικαιώσει πολλούς δια της επιγνώσεως αυτού»* (δηλαδή, να δικαιώσει εκείνους που θα έχουν πλήρη επίγνωση του Ποιου Είναι).

Πρόλογος

Ο Ιησούς είπε:

«Γιατί τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε τον Υιό του το μονογενή, για να μη χαθεί καθένας που πιστεύει σ' αυτόν, αλλά να έχει ζωή αιώνια. Γιατί δεν απέστειλε ο Θεός τον Υιό στον κόσμο, για να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού.» (Ιωάννης 3[γ']:16,17).

Τι θαυμάσια λόγια! Πως ανυψώνουν το πνεύμα του ανθρώπου! **Αυτά είναι καλά νέα για όλους μας!** Ο Θεός, μέσα στην απέραντη αγάπη Του για το αμαρτωλό ανθρωπino γένος, μας προμήθευσε τον τρόπο δια του οποίου μπορούμε να αποφύγουμε την καταδίκη και τον αιώνιο θάνατο! Ας δοξασθεί το όνομά Του!

Τον πρώτο αιώνα, ήταν ένας δεσμοφύλακας, ο οποίος ρώτησε τον απόστολο Παύλο και τον Σίλα την πιο αξιόλογη ερώτηση που είχε κάνει ποτέ στη ζωή του:

«Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;» (Πράξεις 16 [ιστ']:30).

Ανταποκρινόμενοι στην ερώτησή του, του απάντησαν:

«Πίστεψε στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς εσύ και ο οικος σου.» (Εδάφιο 31).

Και τα επόμενα εδάφια (32,33), μας λένε ότι ο Παύλος και ο Σίλας **μίλησαν σ' αυτόν και σε όλους που ήσαν στο σπίτι του τον λόγο του Κυρίου**, και ότι αμέσως, όλοι βαπτίστηκαν.

Τι κήρυξαν σ' αυτούς ο Παύλος και ο Σίλας πριν τους βαπτίσουν; Ποια ήταν τα αναγκαία πράγματα που θα έπρεπε να γνωρίζουν αυτοί οι άνθρωποι περί του Ιησού **πριν** πιστέψουν σ' Αυτόν για να σωθούν; Είμαι σίγουρος ότι αυτοί οι άνθρωποι θα είχαν ερωτήσεις, όπως:

1. **Πως** θα μπορούσε αυτός ο Ιησούς να τους σώσει;
2. **Ποιος** ήταν αυτός ο Ιησούς στον οποίον έπρεπε να πιστέψουν;
3. **Γιατί** ο Παύλος και ο Σίλας αποκάλεσαν τον Ιησού «**Κύριο**» και «**Χριστό**»; **Τι** σημαίνουν αυτοί οι τίτλοι;

Όλες αυτές οι ερωτήσεις, και πολλές άλλες, βρίσκουν απάντηση στις σελίδες του παρόντος βιβλίου. Σε παρακαλώ, αφιέρωσε πολύτιμο χρόνο για να διαβάσεις το παρόν βιβλίο, στο οποίο, κι' εγώ, σαν τον Παύλο και τον Σίλα, σου παρουσιάζω **τον λόγο του Κυρίου, το ευαγγέλιο της σωτηρίας μας.**

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ

Η λέξη «ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ» έχει ηχήσει σε όλη την υφήλιο για δύο χιλιετηρίδες. Τι σημαίνει «Ευαγγέλιο»;

Η λέξη «ευαγγέλιο» σημαίνει «καλή αγγελία --- καλά νέα».

Για τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια, αμέτρητοι άνθρωποι αφιέρωσαν και θυσίασαν τις ζωές τους για να φέρουν το καλό άγγελμα της σωτηρίας σε άλλους. **Τι** τους κίνησε να ενεργήσουν έτσι; **Γιατί** κήρυξαν ότι οι άνθρωποι έπρεπε να σωθούν; Εξήγησαν **το πώς** θα μπορούσε ένας να σωθεί, **Ποιος** έχει την δύναμη να τους σώσει και **από τι**; Υπάρχει ανάγκη **να συνεχισθεί** το κήρυγμα του ευαγγελίου της σωτηρίας **σήμερα**; **Γιατί** **θα πρέπει ένα θέμα σαν αυτό να ενδιαφέρει εσένα προσωπικά**;

Σε παρακαλώ, δαπάνησε τον χρόνο που απαιτείται για να διαβάσεις αυτή την παρουσίαση του ευαγγελίου διότι, σήμερα, θέτω ενώπιόν σου ένα θησαυρό, τον οποίο, **εάν δεχθείς διά πίστεως, θα λάβεις αμέσως αιώνια ζωή!** Συγχρόνως, θα γεμίσει την τωρινή ζωή σου με **χαρά, ελπίδα**

και **ικανοποίηση** ενώ στο μέλλον θα λάβεις **μια τέτοια υπέρλαμπρη δόξα την οποία αδυνατεί να συλλάβει ο άνθρωπος** νους.

ΑΜΑΡΤΙΑ: Η ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Στην αρχή, έκτισε ο Θεός τον ουρανό και τη γη και όλα όσα βρίσκονται μέσα σ' αυτά, τα ορατά και τα αόρατα.

Όταν δημιούργησε ο Θεός τον Αδάμ και την Εύα, τους έφτιαξε σύμφωνα με την εικόνα Του και σύμφωνα με την ομοίωσή Του. Τους έφτιαξε με την ικανότητα **να ζουν για πάντα** και τους έβαλε μέσα σε ένα όμορφο κήπο όπου απολάμβαναν **μια στενή προσωπική σχέση μαζί Του**. Συγχρόνως, ο Θεός τους έδωσε μια εντολή την οποία έπρεπε να τηρούν και τους είπε ότι την ημέρα που θα παρακούσουν την εντολή Του **θα πεθάνουν**.

Δυστυχώς όμως, ένα πνευματικό ον που δημιούργησε ο Θεός επαναστάτησε εναντίον του Δημιουργού του. Η **υπερηφάνειά** του τον έκανε να υπερυψώσει τον εαυτό του και να θέλει να γίνει όμοιος του Υψίστου. Η Βίβλος δεν μας αποκαλύπτει το αρχικό του όνομα, αλλά, εμείς τον γνωρίζουμε με διάφορα ονόματα-τίτλους όπως Εωσφόρος (Ησαΐας 14[ιδ']:12), Σατανάς, Διάβολος, Δράκος, ο Όφις ο Αρχαίος, ο Πλανών (Αποκάλυψη 12[ιβ']:9· 20[κ']:2), Ανθρωποκτόνος, Ψεύτης (Ιωάννης 8[η']:44), κλπ.

Αυτός ο Όφις ο Αρχαίος, ο Πλανών, πλάνησε την Εύα και έγινε η αιτία που έκανε την Εύα να παρακούσει την εντολή του Θεού. Αργότερα, ο σύζυγός της Αδάμ ενώθηκε μαζί της στην **αμαρτία της ανυπακοής** και έτσι, γέρασαν και **πέθαναν**.

Στην επιστολή του προς τους Ρωμαίους Χριστιανούς, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι «*Διά τούτο καθώς δι' ενός ανθρώπου η αμαρτία εισήλθεν εις τον κόσμον και δια της αμαρτίας ο θάνατος, και ούτω διήλθεν ο θάνατος εις πάντας τούς ανθρώπους, επειδή πάντες ήμαρτον*» (Ρωμαίους 5[ε']:12). Και στην πρώτη του επιστολή προς τους Κορινθίους, κεφάλαιο 15[ιε'], και εδάφιο 22, ο Παύλος έγραψε ότι «*εν τω Αδάμ πάντες αποθνήσκουσιν*».

Η λέξη «*πάντες*» δεν εξαιρεί κανέναν διότι η αμαρτία εισέρχεται στο ανθρώπινο γένος την στιγμή της συλλήψεώς των. Συμπεριλαμβάνει άνδρες και γυναίκες όλων των ηλικιών και όλων των φυλών. Συμπεριλαμβάνει όλα τα νεογέννητα και όλους τους διανοητικώς ανάπηρους. Συμπεριλαμβάνει εσένα και μένα.

Ο ΘΕΟΣ ΕΔΩΣΕ ΥΠΟΣΧΕΣΗ ΕΛΠΙΔΑΣ

Καθώς **κανένας** από τους απογόνους του Αδάμ και της Εύας δεν μπόρεσε να αποφύγει την αμαρτία, όλο το ανθρώπινο γένος **αποξενώθηκε από τον Άγιο Θεό**. Συγχρόνως, το ανθρώπινο γένος **υποδουλώθηκε κάτω από τη δύναμη του Σατανά** (ο οποίος εισήγαγε την αμαρτία στο ανθρώπινο γένος), και **κάτω από τη δύναμη της αμαρτίας η οποία κυβέρνησε το ανθρώπινο γένος δια του θανάτου** (Ρωμαίους 6[στ']:20· 5[ε']:21).

Τι άσχημη κατάσταση χωρίς να υπάρχει ελπίδα για το ανθρώπινο γένος! Λόγω της αμαρτίας της ανυπακοής του Αδάμ και της Εύας, αυτοί, και **όλοι οι απόγονοι τους**, έχασαν δύο θησαυρούς:

α) Την προσωπική συγγένεια που θα μπορούσαν να έχουν με τον Δημιουργό τους, και

β) Την δυνατότητα να έχουν αιώνια ζωή.

Όταν αυτό συνέβη, ήταν αδύνατο για το ανθρώπινο γένος να αλλάξει αυτή την κατάσταση, να συμφιλιωθεί με τον Θεό και να έχει αιώνια ζωή. Γιατί; Ποιο ήταν το εμπόδιο; Το εμπόδιο ήταν: Η ΑΜΑΡΤΙΑ. Και καθώς είχαν αμαρτήσει εναντίον του Θεού, μόνο ο Θεός ήταν Εκείνος που είχε το δικαίωμα να τους σώσει από αυτή την απελπιστική κατάσταση! Κανένας άλλος!

Αλλά, ο Θεός, μέσα στην απέραντη αγάπη Του για το ανθρώπινο γένος, μας έδωσε μια υπόσχεση ελπίδας. Ας είναι δοξασμένο το Όνομά Του! Είπε ότι «το σπέρμα της γυναίκης» θα συντρίψει την κεφαλή του όφεως (του Σατανά --- Γένεσις 3[γ']:15). Από τότε, όλοι οι άνθρωποι που είχαν διορατικότητα, οι προφήτες, και όλοι εκείνοι που αγαπούσαν τον Θεό, απέβλεπαν στον ερχομό εκείνου του «Σπέρματος» που θα νικούσε τον Σατανά (τον διαφθορέα του ανθρώπινου γένους και την αιτία της άνευ ελπίδας καταστάσεώς των). Αυτό το «Σπέρμα» θα είχε τη δύναμη να τους συμφιλιώσει με τον Θεό.

ΠΟΙΟΣ ΘΑ ΗΤΑΝ ΑΥΤΟ ΤΟ «ΣΠΕΡΜΑ»;

Σε παρακαλώ δώσε προσοχή στα επόμενα:

α) Καθώς κανένας από τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ και της Εύας δεν είχε την δύναμη να σώσει το αν-

θρώπινο γένος, το «Σπέρμα» θα έπρεπε να ήταν κάποιος του οποίου η προέλευση θα ήταν έξω από την οικογενειακή γραμμή του Αδάμ --- κάποιος του οποίου ο πατέρας δεν θα ήταν άνθρωπος.

β) Καθώς το ανθρώπινο γένος είχε αμαρτήσει εναντίον του Θεού, **μόνο ο Θεός είχε το δικαίωμα και την δύναμη να συγχωρήσει τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους.**

γ) Καθώς το έργο του Σωτήρα θα ήταν η **απολύτρωση από τις αμαρτίες**, τότε, **ο Σωτήρας θα έπρεπε να ήταν ο ίδιος ο Θεός.**

Η ανωτέρω λογική κατάληξη είναι βασισμένη στην Αγία Γραφή διότι το Ησαΐας 43[μγ']:16-25 λέγει ότι μόνο ο Θεός μπορεί να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες των, και το Ησαΐας 59[νθ']:15-20 και 60[ξ']:16 λέγει ότι **μόνο ο Θεός ΓΧΒΧ* είναι ο Λυτρωτής.** Ειδικά, στο Ησαΐας 43[μγ']:11, διαβάζουμε:

«Εγώ, εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ), και εκτός εμού σωτήρ δεν υπάρχει.»

---

*ΓΧΒΧ (γνωστό ως Γιαχβέ, Ιεοβά ή Ιεχωβά) *είναι το ιερό Όνομα του Αληθινού Θεού της Αγίας Γραφής όπως εμφανίζεται στο αρχικό κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης. Είναι γνωστό ως «Τετραγράμματο».*

ΠΩΣ, ΟΜΩΣ, ΘΑ ΕΣΩΝΕ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑΧΒΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΜΑΡΤΙΕΣ ΤΟΥΣ;

Ήταν το θέλημα του Θεού να σώσει το ανθρώπινο γένος από τις αμαρτίες τους **δια του «Λόγου» Του.**

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «Ο ΛΟΓΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

«**Ο Λόγος**» του Θεού είναι το Δεύτερο Πρόσωπο της Αληθινής Θεότητας ΓΙΑΧΒΕ. Η Βίβλος φανερώνει ότι «**ο Λόγος**» του Θεού είναι ο αιώνιος Υιός του Θεού ο Οποίος, περίπου δύο χιλιάδες χρόνια πριν, έγινε σάρκα και περπάτησε πάνω σ' αυτόν τον πλανήτη ως ο άνθρωπος Ιησούς Χριστός. Αργότερα, θα εξηγήσω αυτό το θέμα με περισσότερες λεπτομέρειες. Εδώ, όμως, θα ήθελα να παρουσιάσω τους λόγους για τους οποίους χρησιμοποίησα την έκφραση «**ο αιώνιος Υιός του Θεού**».

Σύμφωνα με την Αγία Γραφή, η Αληθινή Θεότητα αποτελείται από Τρία Πρόσωπα, **τον Πατέρα, τον Υιό και το Άγιο Πνεύμα** (Β' Κορινθίους 13[ιγ']:14). Τη λέξη «Θεότητα» τη συναντούμε στο Κολοσσαείς 2[β']:9. Η Θεότητα έχει **ένα όνομα** (όχι ονόματα) το οποίο ανήκει και στα Τρία Πρόσωπα (Ματθαίος 28[κη']:19).

Επίσης, **οι ιδιότητες του Θεού ανήκουν σε όλα τα Πρόσωπα που αποτελούν την Αληθινή Θεότητα.** Μία από τις ιδιότητες του Αληθινού Θεού, ή της Θεότητας της Αγίας Γραφής, είναι το γεγονός ότι είναι **αναλλοίωτος**. «Αναλλοίωτος» σημαίνει: αμετάβλητος, **αυτός που δεν αλλοιούται.** Στο Μαλαχίας 3[γ']:6 ακούμε τον Θεό να λέει για τον εαυτόν Του, «... **εγώ είμαι ο Κύριος (ΓΧΒΧ), δεν αλλοιούμαι.**»

Ο ψαλμωδός φανέρωσε ότι ο Θεός είναι **αναλλοίωτος** όταν είπε, «*Κατ' αρχάς, συ, Κύριε την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί ... θέλουσιν παλαιωθή. Συ όμως είσαι ο αυτός.*» (Ψαλμός 102 [ρβ']:24-27). Και ο συγγραφέας της προς Εβραίους επιστολής, μας λέει ότι τα παραπάνω λόγια του ψαλμωδού γράφηκαν **για τον Υιό** του Θεού. Στο Εβραίους 1[α']:8-12 έγραψε, «*προς δε τον Υιόν* (λέγει) ... *και έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί ... και πάντες ως ιμάτιον παλαιωθήσονται ... και αλλαγήσονται, συ δε ο αυτός εί ...*»

Από τα παραπάνω εδάφια βλέπουμε ότι η Αληθινή Θεότητα δεν εξελίσσεται. Ο Θεός δεν χρειάστηκε να περάσει από κάποια εξέλιξη για να γίνει αυτό που είναι. Ο Θεός **πάντοτε είναι** Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα. Καθώς ο Πατέρας είναι «**ο αυτός**» και **δεν αλλοιούται**, έτσι είναι και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα. Καθώς ο Πατέρας είναι **αιώνιος, αιώνιος είναι και ο Υιός** και αιώνιο είναι και το Άγιο Πνεύμα.

Καθώς τα ανωτέρω λόγια, «*προς δε τον Υιόν* (λέγει) ... *και έργα των χειρών σου εισίν οι ουρανοί ...*», αποκαλύπτουν ότι **ο Υιός** ήταν Εκείνος που έκτισε τους ουραμούς, τότε, **ο Υιός, του οποίου το όνομα είναι ο Λόγος, θα έπρεπε να ήταν εκεί πριν την αρχή της δημιουργίας.** Επομένως, δεν είναι λάθος να αναφερόμαστε σ' Αυτόν ως «**ο αιώνιος Υιός του Θεού**»!

Υπάρχουν μερικοί που δεν δέχονται τον τίτλο «**ο αιώνιος Υιός του Θεού**» διότι πιστεύουν ότι ο Λόγος, το δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας, δεν έγινε πραγματικά «Υιός» μέχρι την ημέρα που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:14). Αυτοί οι άνθρωποι αστοχούν να εννοήσουν ότι «**ο Λόγος**» **είναι**

ένα από τα ονόματα του αιωνίου Υιού του Θεού ο Οποίος είναι το δεύτερο Πρόσωπο της **αιωνίου Θεότητας**. Όταν συμπαραβάλλουμε το Ιωάννης 1[α΄]:1,14 με το Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:13, βλέπουμε ότι παρόλο που «ο Λόγος» ήταν το όνομα του Προσώπου της Θεότητας που έγινε σάρκα, «ο Λόγος» εξακολουθεί να είναι το όνομα **του ιδίου προσώπου** μετά τον θάνατο και την ανάστασή Του.

Η Βίβλος μας δείχνει καθαρά ότι ο Υιός είναι αιώνιος διότι **Αυτός πάντα υπάρχει μέσα στον Πατέρα**. Όταν διαβάζουμε τα εδάφια Ιωάννης 1[α΄]:1,14, 3[γ΄]:17, Ρωμαίους 8 [η΄]:3 και Γαλάτας 4[δ΄]:4, όπου λέγει ότι **ο Θεός απέστειλε τον Υιόν Του** στον κόσμο, αντιλαμβανόμεθα ότι **ο Υιός έπρεπε να υπήρχε εκεί προκειμένου να αποσταλεί**.

Επίσης, ας λάβουμε υπ' όψη τα επόμενα:

Όταν διαβάζουμε το Ησαΐας 55[νε΄]:11 και το Ιωάννης 1 [α΄]:1,2, βλέπουμε ότι **ο Λόγος του Θεού ήταν πάντοτε μέσα στον Θεό** (διότι ο Θεός δεν ήταν ποτέ χωρίς τον Λόγο). Και όταν διαβάζουμε το Ιωάννης 14[ιδ΄]:9-11, μαθαίνουμε ότι **ο Υιός είναι πάντοτε μέσα στον Πατέρα ακόμη και όταν ήταν εν σαρκί**. Επομένως, δεν είναι λάθος να αποκαλούμε το Δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας «ο αιώνιος Υιός του Θεού». Στο κάτω-κάτω, στο Ιωάννης 1[α΄]: 18, ο Ιησούς είπε ότι **κανείς δεν είδε ποτέ τον Θεό και ότι ο μονογενής Υιός ο οποίος πάντοτε ευρίσκεται (ο ων) στην αγκαλιά του Πατέρα, εκείνος φανέρωσε Αυτόν**. Έτσι, καθώς ο Κύριος Ιησούς είπε ότι **ο Υιός είναι Εκείνος που πάντοτε υπάρχει μέσα στην αγκαλιά του Πατέρα** («ο μονογενής Υιός ο ων εις τον κόλπον του Πατρός»), φθάνουμε στο συμπέρασμα ότι δεν είναι λάθος να αναφε-

ρόμαστε στο Δεύτερο Πρόσωπο της Θεότητας ως «ο αιώνιος Υιός του Θεού»!

Τώρα, ας εξετάσουμε περαιτέρω το Πρόσωπο που είναι γνωστό ως «ο Λόγος» και την σχέση Του με τον Πατέρα Θεό:

«Λόγος» είναι η προφορική έκφραση μιας σκέψης (η οποία περιλαμβάνει την σκέψη). Επίσης, ο «λόγος» αναφέρεται στη «λογική» (στη διανοητική ικανότητα). Για να μπορεί ένας/μία να είναι νοήμων, για να μπορεί να σκέφτεται και να εκφράζει τις σκέψεις του/της, πρέπει να έχει μέσα του ή μέσα της «τον λόγον».

Ο Αιώνιος Θεός της Βίβλου είναι νοήμων --- είναι Λογικός. Η σοφία Του είναι ακαταμέτρητη (Ρωμαίους 11[ια΄]: 33,34). Άρα, είναι ευκόλως εννοούμενο ότι ο Θεός πάντοτε είχε «τον Λόγο» μέσα Του διότι ο Θεός δεν υπήρχε ποτέ χωρίς τον Λόγο, δηλαδή, χωρίς να έχει την ικανότητα να σκεφθεί, να εκφράσει τον Εαυτό Του, και να δημιουργήσει. Ας διαβάσουμε μερικά από τα γραφόμενα του Αθηναγόρα, ο οποίος έγραψε το 177 μ.Χ. υπερασπιζόμενος τη Χριστιανική πίστη σε μια εποχή που η Χριστιανική Εκκλησία υφίστατο μεγάλο διωγμό. Στην εξήγησή που έδωσε για το Ποιος είναι ο Λόγος, έγραψε τα ακόλουθα:

«(αλλά καθ' ημάς) ο Υιός του Θεού είναι Λόγος εν ιδέα και ενεργεία διότι όλα έγιναν υπ' αυτού και δι' αυτού, καθώς ο Πατήρ και ο Υιός είναι εις. Αφού δε ο Υιός είναι εις τον Πατέρα (:εν Πατρί) και ο Πατήρ εις τον Υιόν (: εν τω Υιώ) δια της ενότητος (:ενότητι) και της δυνάμεως του Πνεύματος, ο Υιός του Θεού είναι νους και λόγος του Πατρός. Εάν δε λόγω υπερβολικής συνέσεως επιθυμείτε να ε-

ρευνήσετε τι θέλει ο παις του Θεού (δηλαδή, τι σημαίνει η έκφραση 'Υιός του Θεού'), θα είπω συντόμως.

Είναι το γέννημα του Πατρός όχι ως δημιουργούμενον (διότι ο Θεός, *ων εξ αρχής νους αϊδιος, είχεν αυτός εντός εαυτού τον Λόγον, ων αϊδίως* - δηλαδή αιωνίως - λογικός), αλλά ως προελθόν δια να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών ... Ποίος λοιπόν δεν θα ηπόρει ακούων να καλούνται άθεοι εκείνοι οι οποίοι δέχονται **Θεόν Πατέρα και Υιόν Θεόν και Πνεύμα άγιον**, δεικνύουν δε και την εν ενώσει δύναμιν αυτού και την εν τη τάξει διαίρεσιν;» (Αθηναγόρου / Πρεσβεία περί Χριστιανών, κεφ. 10. Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας. Πατερικαί Εκδόσεις – Γρηγόριος ο Παλαμάς. Εξήγηση του 'αϊδίως' και έμφαση του συγγραφέα.)

Από τα παραπάνω λόγια του Αθηναγόρα μαθαίνουμε ότι ο **Λόγος του Θεού**, ο Οποίος είναι πάντοτε μέσα στον Θεό, διότι ο Θεός είναι «*εξ αρχής νους αϊδιος*» και πάντοτε «*είχεν αυτός εντός εαυτού τον Λόγον*», **ήταν ο Υιός ο Οποίος εξήλθε από τον Πατέρα για να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών πραγμάτων** (δηλαδή, η δημιουργική δύναμη που δημιούργησε τα πάντα).

Έτσι, από την ομολογία του Αθηναγόρα ότι ο Θεός είναι Αιώνιος και ότι ο Θεός είναι Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Υιός είναι Αιώνιος επειδή ο Πατέρας και το Άγιο Πνεύμα είναι Αιώνιοι!

Ο διαχωρισμός μεταξύ Θεού και του Λόγου Του, δηλαδή, μεταξύ Θεού και του Υιού Του ο Οποίος εξήλθε από τον Πατέρα για να είναι ιδέα και ενέργεια όλων των υλικών πραγμάτων (δηλαδή, να είναι η δημιουργική δύναμη που δημιούργησε τα πάντα), είναι ακατόρθωτος,

όπως ακατόρθωτος είναι και ο διαχωρισμός μεταξύ ενός νου και της δικής του σκέψης!

Στην αρχή, όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει το σύμπαν, το μίλησε σε ύπαρξη. Παραδείγματος χάριν, όταν ο Θεός σκέφτηκε να δημιουργήσει τα ζώα στον πλανήτη Γη, εξέφρασε την σκέψη Του όταν ΕΙΠΕ, «... *Ας γεννήσει η γη ζώα έμψυχα κατά το είδος αυτών, κτήνη, και ερπετά, και ζώα της γης κατά το είδος αυτών.*» Και μόλις μίλησε ο Θεός τον Λόγον Του, ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού που εξήλθε από τον Πατέρα (ο Υιός) δημιούργησε όλα τα ζώα (Γένεσις 1[α']:24)!

Οτιδήποτε υπάρχει, τα ορατά και τα αόρατα ήλθαν σε ύπαρξη δια του Λόγου του Θεού (Ιωάννης 1[Α']:1-3· Κολοσσαείς 1[Α']:15-18). Επομένως, ο Παντοδύναμος Λόγος του Θεού δεν είναι μόνο Αιώνιος αλλά είναι και ο Δημιουργός των πάντων καθώς και ο Πατέρας είναι ο Δημιουργός των πάντων.

Γι' αυτό το λόγο, όταν η Βίβλος αναφέρεται σ' Εκείνον που έκτισε τα πάντα, χρησιμοποιεί τα ίδια λόγια για τον Υιό με τα λόγια που χρησιμοποιεί για τον Πατέρα Θεό. Ας δούμε τα επόμενα δύο εδάφια:

α) Το Κολοσσαείς 1[α']:16 λέει για τον Υιό ότι, «τα πάντα δι' αυτού και εις αυτόν εκτίσθησαν».

β) Το Ρωμαίους 11[ια']:36 λέει για τον Θεό ότι, «δι' αυτού και εις αυτόν τα πάντα».

Άρα, ο Θεός ο Πατήρ και ο «Λόγος» Του (ο Υιός) είναι ο Ένας και μοναδικός Δημιουργός Θεός από τον Οποίον και για τον Οποίον κτίστηκαν τα πάντα.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΝΑ ΠΟΥΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ; ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ ΕΝΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΘΕΟΤΗΤΑ ΓΙΑΧΒΕ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ;

Βεβαίως! Πρώτον, στην Β΄ Κορινθίους 3[γ']:17, ο απόστολος Παύλος λέει ότι *«Ο δε Κύριος είναι το πνεύμα»* (και υπάρχει μόνο ένας Κύριος – Δευτερονόμιον 6[στ']:4), και, δεύτερον, το Ιώβ 33[λγ']:4 λέει ότι *«Το Πνεύμα του Θεού με έκαμε και η πνοή του Παντοδυνάμου με εξωποίησεν.»*

Έτσι, καταλήγουμε ότι ο Θεός ο Πατήρ, ο Λόγος Του (ο Υιός) και το Πνεύμα Του είναι ο Ένας και μοναδικός Δημιουργός Θεός. Ο Ψαλμωδός συμφωνεί με την παραπάνω κατάληξη. Στον Ψαλμό 33[λγ']:6, έγραψε, «Με τον λόγον του Κυρίου έγιναν οι ουρανοί, και δια της πνοής του στόματος αυτού πάσα η στρατιά αυτών.»

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ Η ΒΙΒΛΟΣ ΟΤΙ «Ο ΛΟΓΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ;

Βεβαίως! Ας διαβάσουμε το Εβραίους 4[δ']:12,13. Εκεί, ο συγγραφέας κάνει τέσσερες δηλώσεις με τις οποίες αποδεικνύει ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο και ότι είναι Θεός. Ας διαβάσουμε αυτά τα δύο εδάφια:

«Διότι ο λόγος του Θεού είναι ζων, και ενεργός, και κοπτερότερος υπέρ πάσαν δίστομον μάχαιραν, και διέρχεται μέχρι διαιρέσεως ψυχής τε και πνεύματος, αρμών τε και μυελών, και διερευνά τους διαλογισμούς και τας εν-

νοίας της καρδιάς. Και δεν είναι ουδέν κτίσμα αφανές ενόπιον αυτού, αλλά πάντα είναι γυμνά και τετραηλισμένα εις τους οφθαλμούς αυτού, προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον.»

Από τα ανωτέρω λόγια μαθαίνουμε ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο και ότι πράγματι είναι Θεός διότι:

- 1) *«είναι ζων και ενεργός»* (συμπαράβαλλε με το Ιωάννης 5[ε΄]:17· 1[α΄]:1-3,14· Αποκάλυψις 1[α΄]:18· 19[ιθ΄]:13· Α΄ Ιωάννου 1[α΄]:1,2).
- 2) *Έχει την δύναμη να διερευνά τους «διαλογισμούς και τας εννοίας της καρδιάς» των ανθρώπων* (συμπαράβαλλε με το Αποκάλυψις 2[β΄]:18,23 και Λουκάς 9[θ΄]:47).
- 3) *«ουδέν κτίσμα αφανές ενόπιον αυτού»*, δηλαδή, κανένας δεν μπορεί να κρυφθεί από Αυτόν (Ιερεμίας 23[κγ΄]:24· Ιωάννης 1[α΄]:49).
- 4) *«προς ον έχομεν να δώσωμεν λόγον»*, δηλαδή, όλοι μας θα δώσουμε λόγο για τις πράξεις μας σ' Αυτόν. (Σε παρακαλώ σημείωσε ότι στο Ρωμαίους 14[ιδ΄]:12, ο απόστολος Παύλος λέει ότι *«... έκαστος ημών περί εαυτού θέλει δώσει λόγον εις τον Θεόν.»*)

Τώρα που καταλάβαμε από τις Ιερές Γραφές ότι ο Λόγος του Θεού είναι Πρόσωπο και ότι είναι Θεός, ας συνεχίσουμε την μελέτη μας για να εξετάσουμε το πώς επρόκειτο ο Λόγος του Θεού να σώσει το ανθρώπινο γένος από τις αμαρτίες τους.

Ο ΛΟΓΟΣ ΕΓΙΝΕ ΣΑΡΞ

Από την αρχή της παρουσίας του Ευαγγελίου του, στο κεφάλαιο ένα, ο απόστολος Ιωάννης το θεώρησε αναγκαίο να πει στους αναγνώστες του ότι:

- 1) Ο Λόγος ήταν **Θεός** (εδάφιο 1).
- 2) Ο Λόγος ήταν ο **Δημιουργός Θεός** διότι τίποτα δεν ήλθε σε ύπαρξη χωρίς Αυτόν (εδάφιο 3).
- 3) Ο Λόγος **έγινε σαρξ** (έγινε άνθρωπος) και κατώκησε μεταξύ των ανθρώπων (εδάφιο 14).
- 4) Ο Λόγος ήταν ο **μονογενής Υιός** του Θεού (εδάφια 14,18).

Ας διαβάσουμε τα λόγια του Ιωάννη:

«¹Εν αρχή ήτο ο Λόγος, και ο Λόγος ήτο παρά το Θεώ, και Θεός ήτο ο Λόγος. ²Ούτος ήτο εν αρχή παρά τω Θεώ. ³Πάντα δι' αυτού έγιναν, και χωρίς αυτού δεν έγινεν ουδέ έν το οποίον έγινεν ... ¹⁴Και ο Λόγος έγινε σαρξ και κατώκησε μεταξύ ημών, (και είδομεν την δόξαν αυτού ως μονογενοός παρά του Πατρός,) πλήρης χάριτος και αληθείας.» (Ιωάννης 1[α΄]:1,2,3,14).

ΓΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕ Ο ΛΟΓΟΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ ΘΕΟΣ, ΣΑΡΚΑ;

Ήταν το θέλημα του Θεού για τον Λόγο να αδειάσει τον Εαυτόν Του από την Θεϊκή Του δόξα, να ελαττώσει τον Εαυτόν Του, να γίνει άνθρωπος μέσω μιας παρθένας, να πεθάνει πάνω σε σταυρό για τις αμαρτίες του ανθρωπίνου γένους, να ταφεί, να αναστηθεί την τρίτη ημέρα από τους νεκρούς, να δοξασθεί ως ο αναστημένος άνθρωπος Ιησούς,

και να συνδιαλλάξει προς τον εαυτόν του τα πάντα, είτε τα επί της γης, είτε τα εν τοις ουρανοίς, δια του αίματος του σταυρού αυτού. Ιδού δύο εδάφια που υποστηρίζουν τις προηγούμενες δηλώσεις:

- 1) *«Το αυτό δε φρόνημα ἔστω ἐν ὑμῖν το οποίον ἦτο καὶ ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅστις ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, δὲν ἐνόμισεν ἀρπαγὴν το να ἴναι ἴσα με τον Θεόν, ἀλλ' εαυτὸν ἐκένωσε, λαβὼν δούλου μορφὴν, γενόμενος ὅμοιος με τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐυρεθεὶς κατὰ το σχῆμα ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν εαυτὸν, γενόμενος υπῆκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε σταυροῦ. Δια τούτο καὶ ὁ Θεός ὑπερύψωσεν αὐτόν, καὶ ἐχάρισεν εἰς αὐτόν ὄνομα το υπέρ παν ὄνομα, δια να κλῖνη εἰς το ὄνομα του Ἰησοῦ παν γόνῳ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πάσα γλῶσσα να ὁμολογήσῃ ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι Κύριος, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.»* (Φιλιππησίους 2[β'] :5-11).
- 2) *«καὶ αὐτός (ὁ Ἰησοῦς) εἶναι προ πάντων, καὶ τα πάντα συντηροῦνται δι' αὐτοῦ, καὶ αὐτός εἶναι ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλησίας, ὅστις εἶναι ἀρχή, πρωτότοκος ἐκ των νεκρῶν, δια να γείνη αὐτός πρωτεύων εἰς τα πάντα. Διότι ἐν αὐτῷ ἠνδόκησε, ὁ Πατήρ να κατοικήσῃ παν το πλήρωμα, καὶ δι' αὐτοῦ, να συνδιαλλάξῃ τα πάντα προς εαυτόν, εἰρηνοποιήσας δια τοῦ αίματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ, εἴτε τα ἐπί τῆς γῆς, εἴτε τα ἐν τοις ουρανοίς. Καὶ σας, οἵτινες ἤσθε ποτέ ἀπηλλοτριωμένοι καὶ ἐχθροί κατὰ τὴν διάνοιαν με τα ἔργα τα πονηρά, τώρα ὁμως διήλλαξε προς εαυτόν, δια τοῦ σώματος τῆς σαρκός αὐτοῦ, δια τοῦ θα-*

*νάτου, δια να σας παραστήση ενώπιον αυτού αγί-
ους και αμώμους και ανέγκλητους,» (Κολοσσαεείς
1[α']:17-22).*

ΠΩΣ ΕΓΙΝΕ Ο ΛΟΓΟΣ ΣΑΡΚΑ;

Ο προφήτης Ησαΐας είχε προφητεύσει για τον ερχομό του Υιού του Θεού. Στο βιβλίο του, στο κεφάλαιο εννέα, και εδάφιο 6, έγραψε:

*«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς,
και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού, και το ό-
νομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός
ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνος, Αρχων ειρήνης.»*

Τι θαυμάσια προφητεία! Η πρώτη πρόταση, *«Διότι παιδίον
εγεννήθη εις ημάς»*, μιλάει για τον ερχομό του Αιωνίου
Υιού του Θεού εν σαρκί --- ότι έπρεπε να γεννηθεί ως
«παιδίον». Η δεύτερη πρόταση, *«υιός εδόθη εις ημάς»*,
αναφέρεται στην αιώνια αλήθεια ότι ο Θεός έδωσε τον
Υιόν Του για μας (Ιωάννης 3[γ']:16). Η τρίτη πρόταση, *«η
εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού»*, αναφέρεται στο
γεγονός ότι αυτός ο Υιός κατέχει την βασιλική-εξουσία.
Η τέταρτη πρόταση μας δείχνει το Ποιος είναι Αυτός ο
Υιός: Ο ισχυρός Θεός, ο Πατήρ του μέλλοντος αιώνος
(ή, ο Αιώνιος Πατήρ)!

Ο ίδιος προφήτης, ο Ησαΐας, στο κεφάλαιο επτά και εδάφιο
14, έδωσε ακόμα μια προφητεία σχετικά με τον ερχομό του
«παιδίου». *Είπε ότι το Παιδί αυτό θα γεννιότανε από μια
παρθένα.* Ας διαβάσουμε αυτή την προφητεία:

«Διά τούτο ο Κύριος αυτός θέλει σας δώσει σημείον: Ιδού η παρθένος θέλει συλλάβει και γεννήσει υιόν, και θέλει καλεσθή το όνομα αυτού Εμμανουήλ.»

Σε παρακαλώ σημείωσε ότι το Ματθαίος 1[α']:23 λέει ότι το όνομα «Εμμανουήλ» σημαίνει «Μεθ' ημών ο Θεός»! Άρα, το προφητικό όνομα «Εμμανουήλ» δείχνει το Ποιος επρόκειτο να είναι αυτό το Παιδί.

Από τα παραπάνω μαθαίνουμε ότι ο Θεός Λόγος θα γεννιότανε σ' αυτόν τον κόσμο **μέσω μιας παρθένας!**

ΓΙΑΤΙ ΜΕΣΩ ΜΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΑΣ;

Διότι εάν το Παιδί αυτό θα είχε κάποιον ανθρώπινο πατέρα, το Παιδί θα ήταν αμαρτωλό! Εάν αυτό το Παιδί ήταν ένας από τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ, θα βρισκόταν κάτω από την δύναμη της αμαρτίας. Αυτή η κατάσταση θα Του στερούσε το δικαίωμα να γίνει ο Σωτήρας του κόσμου. Ένας αμαρτωλός σωτήρας δεν μπορεί να σώσει κανέναν! Μόνο ο Άγιος Θεός έχει την δύναμη να σώσει τους ανθρώπους από τις αμαρτίες τους! Και το θέλημά Του ήταν να στείλει τον Λόγο Του, τον Υιόν Του, ο Οποίος είναι ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ, να γεννηθεί μέσα στον κόσμο μας μέσω μιας παρθένας ώστε να εκπληρώσει αυτό το θαυμάσιο έργο. Η προφητεία που έδωσε ο Θεός στον κήπο ήταν ολοκάθαρη: Το υποσχεμένο «Σπέρμα» δεν θα είχε ανθρώπινο πατέρα. Θα ήταν το προφητικό «Σπέρμα της γυναικός» (Γένεσις 3[γ']:15).

ΕΚΠΛΗΡΩΘΗΚΕ ΑΥΤΗ Η ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ;

Βεβαίως και εκπληρώθηκε! Περίπου δύο χιλιάδες χρόνια πριν, όταν ήλθε ο καιρός για να γίνει ο Λόγος σάρκα, ο Θεός επέκτεινε την χάρη Του σε μια παρθένα που την έλεγαν Μαρία για να εκπληρώσει αυτό το υπέροχο θαύμα. Μια μέρα, ο Θεός έστειλε τον Γαβριήλ, έναν από τους αγγέλους Του, για να φέρει στην Μαρία τα καλά νέα. Και ο Γαβριήλ της είπε:

«... Μη φοβού, Μαριάμ, διότι εύρες χάριν παρά τω Θεώ. Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί, και θέλεις γεννήσει υιόν, και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού ΙΗΣΟΥΝ. Ούτος θέλει είσθαι μέγας, και Υιός Υψίστου θέλει ονομασθή ... και της βασιλείας αυτού δεν θέλει είσθαι τέλος ... Πνεύμα Άγιον θέλει επέλθει επί σε, και δύναμις Υψίστου θέλει σε επισκιάσει, διά τούτο και το γεννώμενον εκ σου άγιον, θέλει ονομασθή Υιός Θεού.» (Λουκάς 1[α']:26-35).

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι:

- 1) Ο Άγιος Θεός θα εκπλήρωνε την προφητεία για την **παρθενική γέννηση του Σωτήρα** δια μέσου της παρθένας Μαρίας.
- 2) Εκείνος που θα εκπλήρωνε το θαύμα της παρθενικής συλλήψεως θα ήταν **Το Άγιο Πνεύμα**.
- 3) Το Άγιο Παιδί θα ονομαζόταν «**Υιός Θεού**» --- ένας τίτλος που αποδεικνύει την Θεότητά Του (Ιωάννης 5[ε']:18), και η Μαρία έπρεπε να ονομάσει τον Υιόν της «**ΙΗΣΟΥ**».

- 4) Η Μαρία γέννησε τον Υιόν αυτής τον πρωτότοκο και τον ονόμασε ΙΗΣΟΥ.

Κατ' αυτόν τον τρόπο ο Θεός Λόγος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:1,14). Εκείνος, «ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας» (Ρωμαίους 9[θ']:5), έγινε άνθρωπος για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21). Εκείνος που ήταν στην αρχή (Ιωάννης 1[α']:1), η ίδια η **ΖΩΗ** (Ιωάννης 14[ιδ']:6), έγινε σάρκα και Τον είδαν και Τον άγγιζαν οι άνθρωποι της εποχής Του. Ο Ιωάννης μας δίνει αυτή την μαρτυρία στην Α' Ιωάννου 1[α']:1-4. Εκεί λέει:

«ΕΚΕΙΝΟ το οποίον ήτο απ' αρχής, το οποίον ηκούσαμεν, το οποίον είδομεν με τους οφθαλμούς ημών, το οποίον εθεωρήσαμεν, και αι χείρες ημών εψηλάφησαν, περί του Λόγου της ζωής, (και η ζωή εφανερώθη, και είδομεν, και μαρτυρούμεν, και απαγγέλλομεν προς εσάς την ζωήν την αιώνιον, ήτις ήτο παρά τω Πατρί, και εφανερώθη εις ημάς) εκείνο το οποίον είδομεν και ηκούσαμεν, απαγγέλλομεν προς εσάς, δια να έχητε και σεις κοινωνίαν μεθ' ημών, και η κοινωνία δε ημών είναι μετά του Πατρός και μετά του Υιού αυτού Ιησού Χριστού. Και ταύτα γράφομεν προς εσάς, δια να ήναι πλήρης η χαρά σας.»

ΓΙΑΤΙ ΕΠΡΕΠΕ Ο «ΛΟΓΟΣ» ΠΟΥ ΕΓΙΝΕ ΣΑΡΚΑ ΝΑ ΠΑΡΕΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΙΗΣΟΥΣ»;

Το όνομα «Ιησούς» προέρχεται από το Εβραϊκό όνομα «Γιαχόσουα», το οποίο αποτελείται από δύο λέξεις:

- α) Το όνομα «ΓΙΑΧΒΕ», και

β) Την λέξη «γιάσα» ή «σούα», που σημαίνει «σωτηρία», «σώζων» ή «σωτήρ».

Έτσι, το όνομα «**Ιησούς**» σημαίνει «**ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ**»! Γι' αυτόν τον λόγο, το όνομα «**Ιησούς**» αποκαλύπτει το **Ποιος** θα ήταν αυτό το Παιδί που θα γεννιότανε από την παρθένα Μαρία:

Θα ήταν ο «ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ» εν σαρκί! Εκείνος που πάντοτε ήταν «ο Θεός Λόγος» ή «ο Θεός ο Υιός» θα γινόταν άνθρωπος και θα γινόταν γνωστός σ' εμάς ως «ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού».

Και από το Ματθαίος 1[α']:21 μαθαίνουμε ότι πράγματι το Παιδί αυτό έπρεπε να ονομασθεί «**Ιησούς**» (ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ) διότι «**Αυτός θα σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους**»!

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Ο ΤΙΤΛΟΣ «ΥΙΟΣ ΘΕΟΥ»;

Στο Ιωάννης 5[ε']:17,18, διαβάζουμε:

«Ο δε Ιησούς απεκρίθη προς αυτούς, Ο Πατήρ μου εργάζεται έως τώρα, και εγώ εργάζομαι. Δια τούτο λοιπόν μάλλον εζήτουν οι Ιουδαίοι να θανατώσωσιν αυτόν, διότι ουχί μόνον παρέβαινε το σάββατον, αλλά και πατέρα εαυτού έλεγε τον Θεόν, ίσον με τον Θεόν κάμων εαυτόν.» (Επίσης διάβασε το Ιωάννης 10[ι']:27-39).

Από τα ανωτέρω λόγια μαθαίνουμε ότι ο τίτλος «Υιός του Θεού» είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας! Επομένως, το να πιστέψεις ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός του Θεού ισούται με το να πιστέψεις ότι Αυτός είναι ίσος με τον Θεόν --- ότι είναι Θεός!

Ακόμη και οι εχθροί του Κυρίου Ιησού γνώριζαν ότι ο τίτλος «Υιός Θεού» **απαιτεί Θεότητα**. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον θέλανε να Τον σκοτώσουν. **Πράγματι, αυτός ήταν ο κεντρικός λόγος για τον οποίον ο αρχιερέας και το συμβούλιο Τον καταδίκασαν σε θάνατο για βλασφημία** (Ματθαίος 26[κστ']:63-65· Μάρκος 14[ιδ']:61-64· Λουκάς 22[κβ']:70,71). Επομένως, σε παρακαλώ, κράτησε υπ' όψη σου την ακόλουθη υποθετική σκέψη:

Εάν ο τίτλος «ο Υιός του Θεού» θα εννοούσε κάτι λιγότερο από «Θεός», είμαι σίγουρος ότι ο Κύριος Ιησούς θα το ήξερε και θα είχε πει στον αρχιερέα ότι η κατανόησή του επί του τίτλου «Υιός Θεού» ήταν λανθασμένη. Μία διευκρίνιση πάνω σ' αυτή την τόσο σοβαρή καταγγελία για βλασφημία θα μπορούσε να είχε σώσει την ζωή Του!

Αλλά, οι εχθροί Του καταλάβαιναν πολύ καλά το γεγονός ότι ο τίτλος «ο Υιός του Θεού» αποκαλύπτει με σαφήνεια ότι ο Ιησούς είναι **τη φύσει Θεός**, διότι ήσαν αρκετά έξυπνοι να γνωρίζουν ότι **η ουσία του κάθε υιού είναι όμοια (όχι παρόμοια) με την ουσία του πατέρα του!**

Στο Ιωάννης 3[γ']:16, ο Κύριος Ιησούς κήρυξε το ευαγγέλιο της σωτηρίας. Εκεί, είπε ότι Αυτός είναι ο «**μονογενής Υιός**» του Θεού. Ας διαβάσουμε τα λόγια Του:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον.» (Η έμφαση του συγγραφέα).

ΤΙ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΜΟΝΟΓΕΝΗΣ ΥΙΟΣ»;
Ο Θεός έχει δύο ειδών υιούς:

α) Τον Ιησού, ο οποίος είναι ο μονογενής Υιός του Θεού,
και

β) Όλους τους άλλους «υιούς» στον ουρανό και στη γη, οι
οποίοι είναι «υιοί» της δημιουργικής δυνάμεως του
Θεού.

Στο προηγούμενο εδάφιο, Ιωάννης 3[γ']:16, η λέξη «μονο-
γενή» μας αποκαλύπτει με μεγάλη ακρίβεια ότι ο προ-
ανθρώπινος Ιησούς ήταν ο μόνος Υιός της φύσεως, της
ουσίας του Θεού, και επομένως, είναι ο μόνος Υιός που
είναι τη φύσει Θεός.

Επομένως, το να πιστεύει ένας στον «μονογενή Υιό του
Θεού» ισούται με το να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι αμέ-
σως τη φύσει Θεός --- ότι η ουσία Του είναι η ουσία του
Θεού. Και σύμφωνα με το ευαγγέλιο της σωτηρίας το ο-
ποίο κήρυξε ο Σωτήρας μας στο Ιωάννης 3[γ']:16, είναι
απολύτως αναγκαίο και προαπαιτούμενο το να πιστεύει
ένας κατ' αυτόν τον τρόπο για να λάβει σωτηρία και
αιώνια ζωή.

Η παραπάνω αλήθεια είναι ακλόνητη! Εκείνοι που πιστεύ-
ουν ότι ο Ιησούς, ο μονογενής Υιός του Θεού, είναι ένα
κτίσμα και όχι τη ουσία Θεός είναι απληροφόρητοι και
άσωστοι!

**ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΙ ΤΟ ΠΟΙΟΣ
ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΣΩΘΕΙ;**

Ναι, είναι! Στο Ιωάννης 6[στ'] :40, ο Κύριος Ιησούς είπε:

«Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν, να έχη ζωήν αιώνιον...»

Το εδάφιο αυτό είναι καθαρό. Το θέλημα του Πατρός για έναν που:

1) **Βλέπει** τον Υιόν, και

2) **Πιστεύει** εις Αυτόν,

είναι να έχει αιώνια ζωή.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΒΛΕΠΕΙ ΤΟΝ ΥΙΟΝ»;

Μήπως το «**βλέπει**», στο παραπάνω εδάφιο, αναφέρεται στη φυσική λειτουργία των οφθαλμών; Η λογική απάντηση είναι «**Όχι!**» Ο Ιησούς δεν έχει παρουσιασθεί σε όλους τους πιστούς. Σ' αυτή τη περίπτωση, το «**βλέπει**» αναφέρεται στη **κατανόηση** ενός. Έτσι, σύμφωνα με το Ιωάννης 6[στ'] :40, ένας πρέπει να:

1) **Κατανοήσει** (να αναγνωρίσει) ότι ο Ιησούς είναι ο μονογενής Υιός του μόνου αληθινού Θεού και ότι, λόγω αυτού του γεγονότος, **Αυτός είναι τη φύσει, τη ουσία, Θεός,** και,

2) **Πιστεύσει** εις Αυτόν για να σωθεί.

Από τα ανωτέρω βλέπουμε ότι η κατανόηση του Ποιος είναι ο Ιησούς προηγείται της πίστεως εις Αυτόν και ότι η πίστη προηγείται της σωτηρίας.

Αγαπητοί Αναγνώστες, ο λόγος για τον οποίον σας παρουσιάζω αυτό το θέμα είναι διότι υπάρχουν πολλοί οι οποίοι κηρύττουν ότι ένας δεν χρειάζεται να κατανοήσει ούτε και να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί. Οι άνθρωποι εκείνοι είναι ψευδοδιδάσκαλοι. Δεν κηρύττουν το αληθινό Βιβλικό ευαγγέλιο το οποίο εγώ σας κηρύττω σήμερα. Χωρίς να έχουν φόβο Θεού, κηρύττουν το δικό τους ανεύθυνο ευαγγέλιο το οποίο είναι βασισμένο πάνω στα δικά τους αισθήματα, στις δικές τους ιδέες, σε προσωπικές πείρες τις οποίες έχουν παρεξηγήσει, σε κέρδη, και σε προκατειλημμένες ιδέες. Παρόλο που το δικό τους «ευαγγέλιο» γαργαλάει τα αυτιά εκείνων που τους ακούν και τους κάνει να χαίρονται, τους στερεί από το να λάβουν σωτηρία. Η Βίβλος αποκαλεί το ευαγγέλιό τους ένα «άλλο ευαγγέλιο» και στην προς Γαλάτας επιστολή 1[α']:6-9, διαβάζουμε ότι εκείνοι και το ευαγγέλιό τους είναι ανάθεμα (κάτω από κατάρα).

Η επιθυμία του Κυρίου του Θεού για τον λαό του είναι να κατανοούν με το μυαλό τους, με την διάνοιά τους, Εκείνον τον Οποίον αγαπούν. Στο Δευτερονόμιο στ' 5, διαβάζουμε, «Άκουε Ισραήλ, Κύριος ο Θεός ημών, Κύριος εις εστι. Και αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της διανοίας σου, και εξ όλης της ψυχής σου, και εξ όλης της δυνάμεώς σου.» (LXX. Επίσης, δεσ Λουκάς 10[ι']:27).

Οι απόστολοι Παύλος και Ιωάννης μας λένε ότι για να σωθούμε είναι απολύτως αναγκαίο να έχουμε την ορθή κατανόηση του Ποιος είναι ο Χριστός. Στο Εφεσίους 4

[δ']:17-21, ο απόστολος Παύλος είπε ότι **οι άνθρωποι των εθνών έχουν σκοτάδι στη διάνοιά τους και ότι είναι «απηλλοτριωμένοι»** (έχουνε χωρισθεί, έχουν γίνει ξένοι) **από την ζωή του Θεού λόγω της άγνοιας που βρίσκεται μέσα τους**, και στη Α΄ Ιωάννου 5[ε']:20, ο απόστολος Ιωάννης λέει ότι η **νόηση** είναι αναγκαία για να **«γνωρίζωμεν»** τον Αληθινόν ο οποίος είναι ο Θεός και η Ζωή η αιώνιος. Ας διαβάσουμε τα λόγια τους. Ο Παύλος έγραψε,

«Τούτο λοιπόν λέγω και μαρτύρομαι δια του Κυρίου, να μη περιπατήτε πλέον, καθώς και τα λοιπά έθνη περιπατούσιν, εν τη ματαιότητι του νοός αυτών, εσκοτισμένοι την διάνοιαν, απηλλοτριωμένοι όντες από της ζωής του Θεού, δια την άγνοιαν την ούσαν εν αυτοίς, δια την πώρωσιν της καρδίας αυτών ... Σεις όμως δεν εμάθετε ούτε τον Χριστόν, επειδή αυτόν ηκούσατε, και εις αυτόν εδιδάχθητε, καθώς είναι η αλήθεια εν τω Ιησού.» (Εφεσίου 4[δ']:17-21. Η έμφαση του συγγραφέα).

Και ο Ιωάννης έγραψε,

«Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε, και έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν τον αληθινόν, και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ. Ούτος είναι ο αληθινός Θεός, και η ζωή η αιώνιος.» (Α΄ Ιωάννου 5 [ε']:20).

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΤΟ «ΝΑ ΓΝΩΡΙΖΩΜΕΝ» ΤΟΝ ΑΛΗΘΙΝΟΝ;

Η σημασία του ρήματος «Γινώσκω» (γνωρίζω) είναι πολύ πιο βαθιά από το απλώς ξέρω ορισμένα πράγματα για κάποιο άτομο. Γνωρίζω κάποιον σημαίνει ότι ξέρω το άτομο καλά, **ότι έχω μια προσωπική σχέση μαζί του**. Το «γνώ-

σκω» εκφράζει επίσης την στενή σχέση που υπάρχει μεταξύ δύο συζύγων. Αυτό μπορούμε να το υποστηρίξουμε από το Ματθαίος 1[α']:25. Εκεί, λέει ότι ο Ιωσήφ «δεν εγνώριζεν» την Μαρία, «εωσού εγέννησε τον υιόν αυτής τον πρωτότοκον». Η έκφραση αυτή αποκαλύπτει ότι ο Ιωσήφ δεν είχε τη στενή σχέση με τη Μαρία, τη σχέση που υπάρχει μεταξύ δύο συζύγων, εωσότου η Μαρία γέννησε τον Ιησού.

Έτσι, το «γινώσκω» ή γνωρίζω κάποιον, σημαίνει ότι έχω μια προσωπική σχέση μαζί του.

Επομένως, όταν ο Ιωάννης έγραψε ότι ο Υιός του Θεού «έδωκεν εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν τον αληθινόν», στη πραγματικότητα εννοούσε ότι μας έδωσε κατανόηση για το Ποιος είναι ο Αληθινός ώστε να μπορέσουμε να έχουμε μια προσωπική σχέση μ' Αυτόν!

Κάτι παρόμοιο συναντούμε και στα λόγια που είπε ο Ιησούς στο Ιωάννης 17[ιζ']:3. Εκεί είπε, «*Αύτη δε είναι η αιώνιος ζωή, το να γνωρίζωσι σε τον μόνον αληθινόν Θεόν, και τον οποίον απέστειλας Ιησούν Χριστόν.*» Δηλαδή, εννοούσε ότι η αιώνιος ζωή είναι, ή επιτυγχάνεται, όταν ένας έχει μια προσωπική σχέση, μια συγγένεια, με τον Αληθινό Θεό και με Εκείνον που απέστειλε, τον Ιησού Χριστό!

Επομένως, αφού η αιώνιος ζωή είναι το να «γνωρίζουσι» τον Αληθινό, πως είναι δυνατόν να μπορέσει η άγνοια να βοηθήσει κάποιον να αναπτύξει αυτή την ανεκτίμητη προσωπική σχέση;

Περαιτέρω, εάν δεν είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίζει το Ποιος είναι ο Ιησούς Χριστός προκειμένου να σωθεί, **γιατί η άγνοια των εθνικών τους χώρισε από την ζωή του Θεού** (Εφεσίους 4[δ']:17-21); Γι' αυτό το λόγο, σας προμηθεύω με την γνώση η οποία είναι αναγκαία για να καταλάβετε ότι ο πραγματικός Ιησούς της Αγίας Γραφής είναι ο Θεός ο Οποίος έγινε σάρκα για να **«σώσει τον λαόν αυτού από των αμαρτιών αυτών»** (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:21) και ο Οποίος εκτέλεσε αυτό το έργο δια του θανάτου Του και της αναστάσεώς Του (Α' Κορινθίους 15[ιε']:1-4).

Η έκφραση «τον λαόν αυτού» αποκαλύπτει σχέση, συγγένεια! Θα ήθελες να πιστέψεις στον Ιησού για να γίνεις ένας/μία από το λαό Του, να αρχίσεις την δική σου σχέση/συγγένεια μ' Αυτόν και να λάβεις συγχώρεση των αμαρτιών σου αυτή τη στιγμή; Εάν η απάντησή σου είναι «Ναι!», προσευχήσου σ' Αυτόν και ζήτησέ Του να γίνει ο Θεός σου και ο Σωτήρας σου. Αν δεν ξέρεις τι σημαίνει το **«να πιστέψεις σ' Αυτόν»** και **γιατί** είναι αναγκαίο να προσευχηθείς σ' Αυτόν, σε παρακαλώ συνέχισε την ανάγνωση.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ Σ' ΑΥΤΟΝ»;

Το «πιστεύω» έχει την σημασία του «εμπιστεύομαι» ή «έχω πεποίθηση σε κάποιον». Επομένως, όταν ο κήρυκας είπε, **«Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή»** (Πράξεις 16[ιστ']:31), στη πραγματικότητα είπε, **«Θέσε την εμπιστοσύνη σου στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς.»**

Η ανωτέρω κατανόηση του «πιστεύω» (εμπιστεύομαι), εγείρει τις επόμενες ερωτήσεις:

- 1) Πως θα μπορέσουν οι άνθρωποι να εμπιστευθούν τις ζωές των στα χέρια του Ιησού εάν δεν έχουν «ιδεί» (εάν δεν έχουν κατανοήσει) **το Ποιος είναι;**
- 2) Πως θα μπορέσουν να πιστέψουν (να θέσουν την εμπιστοσύνη τους) σ' Εκείνον περί του οποίου δεν άκουσαν;

Η παραπάνω ερώτηση #2 είναι η βασική ερώτηση που έκανε ο απόστολος Παύλος στο Ρωμαίους 10[ι']:14. Αλλά, πριν εξετάσουμε την ερώτησή του, είναι εξαιρετικά αναγκαίο για μας να κατανοήσουμε **το κεντρικό σημείο, τον πυρήνα του ευαγγελίου** που κήρυξε ο απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή, κεφάλαιο 10[ι']. Εκεί, κηρύττοντας τα περί σωτηρίας, **μας παρουσιάζει τον κανόνα του Θεού, δηλαδή, τι απαιτεί ο Θεός από κάποιον προκειμένου να τον/την σώσει.**

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΝΟΝΑΣ, ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΤΟΝ ΣΩΣΕΙ;

Πολύ προ του ερχομού του Κυρίου Ιησού, **το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον προφήτη Ιωήλ να αποκαλύψει την απαίτηση που έχει ο Θεός από κάποιον προκειμένου να σωθεί.** Στο βιβλίο του, στο κεφάλαιο 2[β'] και εδάφιο 32, ο Ιωήλ έγραψε:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου (ΓΧΒΧ), θέλει σωθή.»

Την ημέρα της Πεντηκοστής, το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον απόστολο Πέτρο να ξαναθυμίσει στο Ιουδαϊκό ακροα-

τήριό του την απαίτηση που έχει ο Θεός από κάποιον προκειμένου να τον σώσει. Στις Πράξεις 2[β΄]:21, ακούμε τον Πέτρο να επαναλαμβάνει τα λόγια του Ιωήλ. Είπε ότι:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου (ΓΧΒΧ), θέλει σωθή.»

Αργότερα, στο Ρωμαίους 10[ι΄]:13, το Πνεύμα του Θεού κίνησε τον απόστολο Παύλο να γράψει:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου (ΓΧΒΧ), θέλει σωθή.»

Από τα ανωτέρω βλέπουμε ότι υπάρχουν τρεις μάρτυρες που μας δίνουν την ίδια μαρτυρία (Δευτερονόμιο 19[ιθ΄]:15).

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ Η ΕΚΦΡΑΣΗ «ΟΣΤΙΣ ΕΠΙΚΑΛΕΣΘΗ»;

Το «επικαλούμαι» σημαίνει, «προσεύχομαι».

Μπορούμε εύκολα να αποδείξουμε τη σημασία του «επικαλούμαι» από το Πράξεις 7[ζ΄]:59 όπου ο Στέφανος επικαλέστηκε τον Ιησού και είπε, «... *Κύριε Ιησού, δέξαι το πνεύμα μου.*» Είναι ξεκάθαρο ότι όταν ο Στέφανος επικαλέστηκε τον Ιησού, πράγματι προσευχήθηκε σ' Αυτόν.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ «ΚΥΡΙΟΥ» ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΝΑΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΕΙ ΩΣΤΕ ΝΑ ΣΩΘΕΙ; ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΓΧΒΧ» (το σύγχρονο «ΙΕΧΩΒΑ») Ή ΤΟ ΟΝΟΜΑ «ΙΗΣΟΥΣ»;

Ο απόστολος Πέτρος μας έχει αποκαλύψει ότι το όνομα είναι «**Ιησούς**». Στις Πράξεις 4[δ']:10-12, ακούμε τον Πέτρο να λέει:

«ας ήναι γνωστόν εις πάντας υμάς και εις πάντα τον λαόν του Ισραήλ, ότι δια του ονόματος του Ιησού Χριστού του Ναζωραίου, τον οποίον σεις εσταυρώσατε, τον οποίον ο Θεός ανέστησεν εκ νεκρών ... δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία, διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, διά του οποίου πρέπει να σωθώμεν.»

Από τα ανωτέρω καταλαβαίνουμε ότι το μόνο όνομα του «Κυρίου» (ΓΧΒΧ) το οποίο ένα άτομο πρέπει να επικαλεστεί (στον **Οποίον πρέπει να προσευχηθεί**) για να λάβει **σωτηρία** είναι «**ΙΗΣΟΥΣ**», το οποίο, όνομα, σημαίνει «**ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ**».

Πως, όμως, θα μπορέσουν οι άνθρωποι να προσευχηθούν στον Ιησού για να σωθούν εάν δεν έχουν «**ιδεί**», δηλαδή, εάν δεν έχουν καταλάβει το γεγονός ότι Αυτός είναι:

α) Ο Παντοδύναμος Θεός, ο Λόγος που δημιούργησε τα πάντα για τον Εαυτόν Του (Ιωάννης 1[α']:1-3· Κολοσσαείς 1[α']:16);

β) Εκείνος που εκκένωσε τον Εαυτόν Του από τη Θεϊκή του δόξα (Φιλιππισίους 2[β']:7,8) **ώστε να γίνει ο μέγας Λυτρωτής** του Ησαΐας 59[νθ']:15-20 και 60[ξ']:16;

γ) Ο Άγιος των αγίων (Δανιήλ 9[θ']:24,26), ο «**ΓΙΑΧΒΕ Ο ΣΩΤΗΡ**», ο **Οποίος έγινε σάρκα δια μέσου της παρθένας Μαρίας** (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:18) για να

σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21) και ο Οποίος εκτέλεσε αυτό το έργο διά του θανάτου Του, της ταφής και της αναστάσεώς Του από τους νεκρούς (Α΄ Κορινθίους 15[ιε']:1-4);

δ) Ο «Κύριος», ο ΓΧΒΧ του Ρωμαίους 10[ι']:13 του Οποίου το όνομα ένας πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί;

Πάλι, η τελευταία από τις παραπάνω ερωτήσεις αντηχεί την ερώτηση του Παύλου στο Ρωμαίους 10[ι']:14. Επομένως, ήλθε η ώρα να εξετάσουμε τα γραφόμενα του Παύλου, περί σωτηρίας, από το Ρωμαίους κεφάλαιο 10[ι'].

ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΣ ΤΟ ΡΩΜΑΙΟΥΣ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑ

Στο εδάφιο 1, ο απόστολος Παύλος λέει ότι η επιθυμία της καρδιάς του και η προσευχή του προς τον Θεό **για τους Ισραηλίτες είναι όπως σωθούν**. Ο Παύλος έγραψε:

«ΑΔΕΛΦΟΙ, η επιθυμία της καρδιάς μου, και η δέησις η προς τον Θεόν υπέρ του Ισραήλ, είναι δια την σωτηρίαν αυτών.»

Βασισμένοι στα ανωτέρω λόγια, ας αναλογιστούμε: Πιστεύανε οι Ισραηλίτες στον Αληθινό Θεό; **Βεβαίως!** Προσεύχονταν σ' Αυτόν; **Επικαλούντο** το όνομά Του; **Βεβαίως!** Αλλά όμως, στο παραπάνω εδάφιο, ο απόστολος είπε ότι αυτοί **δεν ήσαν σωσμένοι!** Η προσευχή του προς τον Θεό γι' αυτούς ήταν **όπως σωθούν**.

Στο εδάφιο 2, ο Παύλος μαρτυρεί περί αυτών και λέει ότι έχουν ζήλο Θεού, αλλά ότι ο ζήλος τους δεν βασίζεται πάνω σε επίγνωση.

Ας αναλογιστούμε ξανά: Γνωρίζανε οι Ισραηλίτες τον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ); **Βεβαίως!** Γνωρίζανε τον νόμο του Θεού τους; **Φυσικά και Τον γνωρίζανε!** Καλύτερα από τον καθένα! Και μάλιστα προσπαθούσαν να τον τηρήσουν πιστά, πιστεύοντας ότι εκτελώντας τον θα ανακηρύττονταν δίκαιοι και ότι θα κέρδιζαν αιώνια ζωή (Ματθαίος 19[10']: 16-19). Τότε, **ποιας επίγνωσης στερούντο;**

Στο εδάφιο 3, ο Παύλος λέει ότι **εκείνοι δεν γνωρίζανε την δικαιοσύνη του Θεού**, ότι ζητούσανε να συστήσουν την δικιά τους δικαιοσύνη, και επομένως, δεν υποτάχθηκαν στην δικαιοσύνη του Θεού.

Ποιος είναι η δικαιοσύνη του Θεού στον Οποίον ένας πρέπει να υποτάξει τον εαυτόν του;

Στο εδάφιο 4, κηρύττει ότι ο Χριστός είναι το τέλος του νόμου και ότι **Αυτός (ο Ιησούς) είναι η δικαιοσύνη όλων εκείνων που πιστεύουν**. (Όλων εκείνων που πιστεύουν στον ΓΧΒΧ (Γιαχβέ) ή όλων εκείνων που πιστεύουν στον **Ιησού** ο Οποίος είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός;)

Στα εδάφια 5-8, ο Παύλος εξηγεί τι έγραψε ο Μωϋσής για την δικαιοσύνη η οποία προέρχεται από τον νόμο, και την συγκρίνει με την δικαιοσύνη που προέρχεται **από την πίστη** (στον Χριστό). Στο τέλος του εδαφίου 8, έγραψε:

«τουτέστιν (αυτός είναι) ο λόγος της πίστεως τον οποίον κηρύττομεν:» (Παρένθεση του συγγραφέα).

Στο εδάφιο 9, μας ενημερώνει ως προς το τι κήρυτταν (οι απόστολοι του Κυρίου Ιησού):

«ότι εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν (:αιτιατική πτώση – δηλαδή ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος), και πιστεύσης εν τη καρδία σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή». (Παρένθεση του συγγραφέα).

Σ' αυτό το εδάφιο, η αιτιατική πτώση στην οποία βρίσκεται η πρώτη από τις δύο απαιτήσεις προκειμένου να λάβει ένας σωτηρία, δηλαδή το *«εάν ομολογήσης (εάν παραδεχθείς) διά του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν»*, απαιτεί από το άτομο να παραδεχθεί ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος» (η αντικατάσταση του «ΓΧΒΧ»), το όνομα του Οποίου ένας πρέπει να επικαλεστεί προκειμένου να σωθεί (εδάφιο 13).

Η αιτιατική πτώση *«τον Κύριον Ιησούν»* θέτει τη λέξη *«Κύριον»* στο ανώτατο επίπεδο της σημασίας της. Η πρόταση που εξετάζουμε εδώ, δεν παρουσιάζει τον Ιησού απλώς σαν «κάποιον κύριο» ή σαν «κάποιον άρχοντα». Καθώς υπάρχουν πολλοί κύριοι και πολλοί άρχοντες, δεν θα ήταν δύσκολο για έναν Ισραηλίτη να πει με το στόμα του ότι ο Ιησούς είναι «κάποιος κύριος» επειδή έχει ακολούθους ή υπηρέτες. Ακόμα και οι σημερινοί ψευδοπροφήτες και ψευδοδιδάσκαλοι δεν έχουν πρόβλημα να αποκαλέσουν τον Ιησού «κύριο» με την ιδέα ότι το «κύριος» σημαίνει απλώς «άρχοντας» ή «αφεντικό». Τότε λοιπόν, ποια ήταν η κατανόηση που είχαν οι απόστολοι και οι πρώτοι Χριστιανοί και με ποια έννοια χρησιμοποιούσαν την λέξη *«Κύριος»* όσο αφορά τον Ιησού; Ας εξετάσουμε την μαρτυρία του Ειρηναίου.

Ο Ειρηναίος έζησε από το 130-200 μ.Χ. Ήταν μαθητής του Πολύκαρπου, ο οποίος ήταν μαθητής του αποστόλου Ιωάννη και ο οποίος έζησε από το 65-155/6 μ.Χ. Ο Ειρηναίος έγινε επίσκοπος της Λυών. Τα γραφόμενά του ήσαν εναντίον των αιρέσεων. Όσον αφορά το όνομα «Κύριος», έγραψε τα ακόλουθα:

«Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται μόνο σ' Αυτόν ο οποίος είναι Θεός και Κύριος πάντων, ο οποίος είπε στον Μωϋσή «Εγώ είμαι ο Ων και ούτω θέλεις ειπεί προς τους υιούς Ισραήλ, ο Ων με απέστειλε προς εσάς». Το όνομα Θεός ή Κύριος δίδεται επίσης στον Υιόν Του, Ιησού Χριστό τον Κύριό μας ... Και ο Υιός είπε στον Μωϋσή «και κατέβην δια να ελευθερώσω αυτόν τον λαόν». Διότι ο Υιός είναι Αυτός που κατέβηκε και ανέβηκε για τη σωτηρία των ανθρώπων. Έτσι, μέσω του Υιού, ο οποίος είναι εν τω Πατρί, και ο οποίος έχει μέσα Του τον Πατέρα, ο Ων αποκαλύφθηκε.» (Against Heresies, III, vi:2 --- Μετάφραση του συγγραφέα).

Από την παραπάνω διδαχή του Ειρηναίου κατανοούμε ότι το όνομα «Κύριος», όταν αναφέρεται σ' Εκείνον που είναι Θεός και Κύριος πάντων, είναι ένας σαφής τίτλος Θεότητας και παίρνει τη θέση του «ΓΧΒΧ»! Οι απόστολοι τον χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού διότι είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι «ο Κύριος πάντων» (Πράξεις 10[ι']:36).

Όταν οι Εβραίοι το θεώρησαν αναγκαίο να μεταφράσουν την Παλαιά Διαθήκη από την αρχαία Εβραϊκή γλώσσα στην Ελληνική (για όφελος των Ισραηλιτών που μιλούσαν Ελληνικά), αποφάσισαν (για βάσιμους και σοβαρούς λόγους), να αντικαταστήσουν το Εβραϊκό όνομα του Θεού,

το Τετραγράμματο «ΓΧΒΧ», με την Ελληνική λέξη «**Κύριος**». Έτσι, σ' αυτή τη μετάφραση που είναι γνωστή ως «Των Εβδομήκοντα», ο Θεός των Εβραίων έγινε γνωστός ως «**Κύριος**». Όταν οι Εβραίοι του πρώτου αιώνα μιλούσαν για τον «Κύριο», αναφερόντουσαν στον Θεό τους ΓΧΒΧ (Γιαχβέ). Επομένως, το όνομα «**Κύριος**» έφθασε να γίνει συνώνυμο με το όνομα «ΓΧΒΧ».

Οι συγγραφείς της Καινής Διαθήκης συνέχισαν να χρησιμοποιούν το όνομα «**Κύριος**» στα συγγράμματά τους και, καθώς είπα προηγουμένως, το χρησιμοποίησαν ελευθέρως για να ονομάσουν τον μονογενή Υιό του Θεού. Τον ονόμασαν «**Κύριον Ιησού**» (Πράξεις 8[η']:16), «**Κύριον Χριστόν**» (Κολοσσαείς 3[γ']:24 και «**Κύριον Ιησούν Χριστόν**» (Πράξεις 11[ια']:17).

Ένα σπουδαίο σημείο που θα πρέπει να θυμόμαστε είναι το γεγονός ότι οι Παγανιστές χρησιμοποιούσαν τη λέξη «Κύριος» μπροστά από τα ονόματα των θεών τους και μπροστά από τα ονόματα των αυτοκρατόρων τους οποίους λάτρευαν ως θεούς, (π.χ., Κύριος Σέραπης, Κύριος Νέρων, κλπ.). Γι' αυτό το λόγο, **οι πρώτοι Χριστιανοί προτιμούσαν να πεθάνουν μάλλον παρά να πουν, «Κύριος Καίσαρ»!**

(Οι ανωτέρω δύο παράγραφοι αντιλαλούν τα γραφόμενα του αξιέπαινου βιβλίου «**Ο ΙΗΣΟΥΣ ΓΙΑΧΒΕ**» --- ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ).

Από τις παραπάνω πληροφορίες, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι όταν ο Παύλος είπε ότι ένας πρέπει να ομολογήσει ή να αναγνωρίσει το γεγονός ότι **ο Ιησούς είναι ο Κύριος** για να σωθεί, εννοούσε ότι ένας πρέπει να αναγνωρίσει ή

να ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι Θεός (ΓΧΒΧ) για να σωθεί.

Επίσης στο εδάφιο 9, παρατηρούμε ότι τα τρία ρήματα, δηλαδή, 1) *ομολογήσης*, 2) *πιστεύσης*, και 3) *σωθή(ς)*, βρίσκονται στον μέλλοντα χρόνο και ότι τα πρώτα δύο αναφέρονται σε όρους ενώ το τρίτο στην υπόσχεση σωτηρίας:

1. «*εάν ομολογήσης*»,
2. «*(εάν) πιστεύσης*»,
3. «*θέλεις σωθή*».

Από τα ανωτέρω, είναι φανερό ότι «ο λόγος της πίστεως» του Παύλου δεν κηρύττονταν σε ήδη σωσμένα άτομα αλλά σ' εκείνους τους Ισραηλίτες οι οποίοι λάτρευαν τον ΓΧΒΧ, οι οποίοι είχαν ζήλο Θεού, αλλά, **οι οποίοι δεν είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον ΓΧΒΧ τον Υιόν εν σαρκί και δεν είχαν πιστέψει ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ο Πατήρ είχε αναστήσει Αυτόν εκ νεκρών και οι οποίοι, λόγω αυτής της απιστίας, δεν είχαν σωθεί.**

Οι Ισραηλίτες πρέπει να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ, ο Αυτρωτής τους Κύριος του Ησαΐας 59[νθ']:20 και 60[ξ']:16β. Πρέπει να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς είναι ο προφητικός «Βραχίων» του ΓΧΒΧ του Ησαΐας κεφάλαιο 53[γγ'] ο οποίος έγινε σάρκα για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους. Επίσης, πρέπει να αναγνωρίσουν ότι μετά, αφού πέθανε ο Σωτήρας Θεός τους επάνω στον σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές τους (Ησαΐας 53[γγ']:5,8), και αφού τάφηκε στον

τάφο ενός πλουσίου ανθρώπου σύμφωνα με τις Γραφές τους (Ησαΐας 53[γγ']:9), και μετά, αφού αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές τους (Ησαΐας 53 [γγ']:10,11), η σωτηρία τους εξαρτάται από το εάν θα αναγνωρίσουν ή ομολογήσουν με πίστη, ή όχι, το ότι ο Ιησούς είναι όντως ΓΧΒΧ ο Υιός ο οποίος εκπλήρωσε κάθε προφητεία που αφορά το Πρόσωπο και το έργο του Μεσσία τους ώστε να επικαλεστούν το όνομά Του για να σωθούν. Εάν είσαι Ισραηλίτης και δεν έχεις δεχθεί ακόμα τον Ιησού ως τον Σωτήρα Θεό σου, θα ήθελες να πιστέψεις σ' Αυτόν τώρα; Ο Ιησούς, ο προφητικός «δίκαιος δούλος» του Θεού θα δικαιώσει πολλούς μέσω της πλήρης κατανόησής των περί του Προσώπου Του (Ησαΐας 53[γγ']:11). Υπάρχουν κι' άλλες πληροφορίες για το Ποιος πραγματικά είναι ο Ιησούς. Σε παρακαλώ συνέχισε την ανάγνωση.

Η κατανόηση του ότι η λέξη «Κύριος» στο **εδάφιο 9** σημαίνει «ΓΧΒΧ» αποδεικνύεται περαιτέρω από το γεγονός ότι όλα τα επόμενα εδάφια που συνδέουν το εδάφιο 9 με το εδάφιο 13, αρχίζουν με τη λέξη «γάρ» (διότι). Γιατί είναι η σύνδεση μεταξύ των εδαφίων 9 και 13 αναγκαία; Διότι στο εδάφιο 13, ο απόστολος Παύλος παρουσιάζει τον κανόνα που έχει θέσει ο Θεός για σωτηρία όπως τον αποκάλυψε ο προφήτης Ιωήλ. Θυμάσαι (σελίδες 27,28); Στο αρχαίο Εβραϊκό κείμενο, ο προφήτης Ιωήλ τον παρουσίασε ως εξής:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του ΓΧΒΧ, θέλει σωθή»,

ενώ ο Παύλος, εφαρμόζοντας τα παραπάνω λόγια του Ιωήλ στον Ιησού, τα αντιγράφει από την Ελληνική μετάφραση, από τη των Εβδομήκοντα, και τα παρουσιάζει ως:

«Και πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.»

Επομένως, το κήρυγμα του Παύλου αντηχεί δυνατά και καθαρά:

Ένα άτομο πρέπει να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ το όνομα του οποίου αυτός/αυτή πρέπει να επικαλεστεί (στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί με πίστη, γνωρίζοντας το Ποιος είναι) προκειμένου να σωθεί!

Τώρα ας δούμε ακόμα μερικά σημεία από τα εδάφια 10-12:

Στο εδάφιο 10, ακούμε τον Παύλο να λέει ότι όταν ένας πιστεύει με την καρδιά του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει (από τον Θεό) δικαιοσύνη, και όταν ομολογεί με το στόμα του, το αποτέλεσμα είναι ότι λαμβάνει σωτηρία. Έτσι, ωσότου ένας πιστέψει με την καρδιά του/της ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ (ο «Κύριος» των εδαφίων 9 και 13) και ομολογήσει αυτή την πίστη με το στόμα του/της, το άτομο αυτό δεν είναι σωσμένο!

Στο εδάφιο 11, ο Παύλος φέρνει στη προσοχή εκείνων των Ισραηλιτών οι οποίοι ζητούσαν να συστήσουν την δική τους δικαιοσύνη με το να τηρούν τον Νόμο του Μωϋσέως, ότι η Γραφή λέει, *«Πας ο πιστεύων επ' αυτόν, δεν θέλει καταισχνυθή.»* (Ησαΐας 28[κη']:16· 49[μθ']:23).

Στο εδάφιο 12, ο Παύλος λέει σ' εκείνους τους Ισραηλίτες ότι δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ Ιουδαίου και Έλληνα διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, και είναι πλούσιος

προς όλους εκείνους που θα τον επικαλεστούν (σε όλους εκείνους που θα προσευχηθούν σ' Αυτόν).

Επομένως, βλέπουμε ότι στη πραγματικότητα, ο Παύλος λέει ότι ο Κύριος των Ιουδαίων, ο ΓΧΒΧ, και ο Κύριος τον οποίον οι Έλληνες είχαν πιστέψει μέσω του κηρύγματός του, ο Ιησούς, είναι ένας και ο αυτός Κύριος ο Οποίος είναι πάνω από όλους και ο Οποίος είναι πλούσιος σε όλους που προσεύχονται σ' Αυτόν!

Αυτά τα λόγια του Παύλου συμφωνούν με τα λόγια του στο Ρωμαίους 9[θ']:5, όπου λέει ότι ο Ιησούς είναι «*ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας*». Αλλά, στα εδάφια 14 και 15, ο Παύλος ρωτά με απορία:

«Πως λοιπόν θέλουσιν (οι Ισραηλίτες και οι Έλληνες --- εδάφια 12,13), επικαλεσθή [προσευχηθεί (εις)] εκείνον εις τον οποίον δεν είστευσαν; και πως θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον (στον Ιησού) περί του οποίου δεν ήκουσαν; Και πως θέλουσιν ακούσει (για το Ποιος είναι ο Ιησούς) χωρίς να υπάρχει ο κηρύττων; Και πως θέλουσι κηρύξει, εάν δεν αποσταλώσι; Καθώς είναι γεγραμμένον, 'Πόσον ωραίοι οι πόδες των ευαγγελιζομένων ειρήνην, των ευαγγελιζομένων τα αγαθά (το ευαγγέλιο)!'» (Παρενθέσεις του συγγραφέα).

Βασισμένοι στις παραπάνω ερωτήσεις του Παύλου, ας σκεφτούμε τα επόμενα:

- 1) Είχαν ακούσει οι Ισραηλίτες περί του ΓΧΒΧ; **Φυσικά και είχαν ακούσει περί Αυτού!**

- 2) Πίστευαν οι Ισραηλίτες στον ΓΧΒΧ ως Θεό τους; **Φυσικά και πίστευαν σ' Αυτόν!**
- 3) Επικαλούντο οι Ισραηλίτες το όνομα του ΓΧΒΧ; Προσευχόντουσαν σ' Αυτόν; **Φυσικά και προσευχόντουσαν σ' Αυτόν!**
- 4) Στις ημέρες του Παύλου, θα το εύρισκε ο Θεός αναγκαίο να στείλει κήρυκες στους Ισραηλίτες για να τους κηρύξουν το Ποιος είναι ο ΓΧΒΧ; **Φυσικά όχι!**

Τότε, χωρίς καμία αμφιβολία, στο εδάφιο 14, το Υποκείμενο του Παύλου, η λέξη «εκείνον», δεν είναι ο ΓΧΒΧ ο Πατήρ, αλλά ο ΓΧΒΧ ο Υιός, ο Κύριος Ιησούς Χριστός, ο «Κύριος», δηλαδή ο ΓΧΒΧ, των εδαφίων 9 και 13!

Από τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι ο λόγος της πίστεως τον οποίον κήρυξε ο Παύλος στα εδάφια 9-15, ήταν ότι ο Θεός έστειλε κήρυκες στους Ισραηλίτες που δεν είχαν πιστέψει στον Ιησού, και στους Εθνικούς, για να ακούσουν εκείνοι για τον Ιησού, για να αναγνωρίσουν (δηλαδή να συμφωνήσουν ή να ομολογήσουν) με πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο Κύριος (ΓΧΒΧ), και να πιστέψουν με τις καρδιές τους ότι ο Θεός ο Πατήρ ανέστησε Αυτόν εκ νεκρών, για να επικαλεστούν το όνομά Του (δηλαδή, να προσευχηθούν στον Ιησού για να αρχίσουν να έχουν μια προσωπική σχέση μαζί Του πιστεύοντας ότι Αυτός είναι ΓΧΒΧ), ώστε να λάβουν σωτηρία.

ΥΠΑΚΟΥΣΕ ΟΛΟ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΣΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΠΟΥ ΚΗΡΥΞΑΝ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΚΗΡΥΚΕΣ;

Ας δούμε τι λέει ο Παύλος στα εδάφια Ρωμαίους 10[1]:16-21:

«Αλλά δεν υπήκουσαν πάντες εις το ευαγγέλιον, διότι ο Ησαΐας λέγει, Κύριε, τις επίστευσεν εις το κήρυγμα ημών; Άρα η πίστις είναι εξ ακοής, η δε ακοή δια του λόγου του Θεού. Λέγω όμως, Μη δεν ήκουσαν; Μάλιστα, “εις πάσαν την γην εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, και εις τα πέρατα της οικουμένης οι λόγοι αυτών”. Αλλά λέγω, Μη δεν ε γνώρισεν ο Ισραήλ; Πρώτος ο Μωϋσής λέγει, ‘Εγώ θέλω σας παροξύνει εις ζηλοτυπίαν με τους μη έθνος, θέλω σας παροργίσει με έθνος ασύνετον.’ Ο δε Ησαΐας αποτολμά και λέγει, ‘Ευρέθην παρά των μη ζητούντων με, εφανερώθην εις τους μη ερωτώντας περί εμού.’ Προς δε τον Ισραήλ λέγει, ‘Όλην την ημέραν εξέτεινα τας χείρας μου προς λαόν απειθούντα και αντιλέγοντα.’»

Από τα παραπάνω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι όλος ο Ισραήλ δεν υπάκουσε στο ευαγγέλιο, παρόλο που είχαν τα γραφόμενα των προφητών τους. Αστόχησαν να εννοήσουν, αστόχησαν να αναγνωρίσουν Εκείνον που εκπλήρωσε ΟΛΕΣ τις προφητείες που αφορούσαν τον ερχομό του Μεσσία τους. Αστόχησαν να αναγνωρίσουν Εκείνον που γεννήθηκε στην Βηθλεέμ, και του Οποίου «αι έξοδοι είναι απ’ αρχής, από ημερών αιώνος» (Μιχαίας 5[ε’]: 2).

Αστόχησαν να αντιληφθούν ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ο Οποίος δημιούργησε τα πάντα δια του Λόγου Του (διότι μίλησε τα πάντα σε ύπαρξη), θα έσωσε τον λαό Του από τις αμαρτίες τους δια του ιδίου Λόγου ο Οποίος είναι ένα ζων και ενεργό Άτομο (Εβραίους 4[δ’]:12, 13).

Ίσως να μην τους είχε περάσει καν από το μυαλό ότι ο **Λόγος του Θεού** (Ιωάννης 1[α']:1), η **Σοφία του Θεού** (Α' Κορινθίους 1[α']:24,30), θα γινόταν σάρκα (Ιωάννης 1[α']:14) για να σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21). Εάν θα είχαν καταλάβει το Ποιος ήταν ο Ιησούς, δεν θα είχαν σταυρώσει τον **Κύριο της δόξης** (Α' Κορινθίους 2[β']:8).

Εν τούτοις, η μαρτυρία των καλών και δυναμικών Του έργων (των θαυμάτων Του) και η μαρτυρία των Γραφών τους θα έπρεπε να τους είχε φέρει στο σημείο να αναγνωρίσουν ότι ο Ιησούς είναι ο **Βραχίον του ΓΧΒΧ ο Οποίος ενήργησε σωτηρία** (Ησαΐας 53[νγ']:1-12· 59[νθ']:16,17,20· 40[μ']:10,11). Θα έπρεπε να είχαν αναγνωρίσει τον Ιησού ως τον Λόγο του Θεού ο Οποίος εξέρχεται από τον Πατέρα και δεν επιστρέφει σ' Αυτόν κενός αλλά αφού εκτελεί το θέλημα του Πατέρα (Ησαΐας 55[νε']:11). Θα έπρεπε να είχαν αναγνωρίσει ότι ο Ιησούς είναι ο **Αιώνιος Υιός του Θεού**, τον Οποίον ο Πατέρας έστειλε στον κόσμο να γίνει σάρκα για να γίνει ο **Λυτρωτής και ο Σωτήρας που θα σώσει τον λαό Του από τις αμαρτίες τους** (Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:21· Ησαΐας 53[νγ']). Γι' αυτό το λόγο, ο Ιησούς τους είπε:

«εκείνον τον οποίον ο Πατήρ αγίασε, και απέστειλεν εις τον κόσμον, σεις λέγετε, Βλασθημείς, διότι είπον, Υιός του Θεού είμαι; Εάν δεν κάμνω τα έργα του Πατρός μου, μη πιστεύετε εις εμέ, αλλ' εάν κάμνω, αν και εις εμέ δεν πιστεύητε, πιστεύσατε εις τα έργα, δια να γνωρίσητε και πιστεύσετε, ότι ο Πατήρ είναι εν εμοί, και εγώ εν αυτό.» (Ιωάννης 10[ι']:36-38).

Και στο Ιωάννης 5[ε']:39,40, ο Ιησούς είπε σ' αυτούς:

«Ερευνάτε τας γραφάς, διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον, και εκείναι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού. Πλην δεν θέλετε να έλθητε προς εμέ, δια να έχητε ζωήν.»

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΜΜΑΟΥΣ --- ΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ

Στο Λουκάς, κεφάλαιο 24[κδ´], συναντούμε ένα δυναμικό γεγονός. Ο αναστημένος Ιησούς πλησιάζει δύο άνδρες οι οποίοι πορεύονται προς το χωριό Εμμαούς και περπατάει μαζί τους. Αυτοί δεν τον αναγνώρισαν. Μια συνομιλία αρχίζει μεταξύ αυτών και του Ιησού. Στα εδάφια 21-24 του λένε ότι **είχαν ελπίσει πως ο Ιησούς ήτανε ο Λυτρωτής του Ισραήλ, και ότι τώρα, τρεις ημέρες μετά τον θάνατόν Του, παρόλο που είχαν ακούσει αναφορές ότι είχε αναστηθεί από τους νεκρούς, εκείνοι είχαν μερικές αμφιβολίες.** Και στα εδάφια 25 και 26, ο Ιησούς τους είπε:

«... Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται. Δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός, και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού; Και αρχίσας από Μωϋσέως και από πάντων των προφητών, διηρμήνευεν εις αυτούς τα περί εαυτού γεγραμμένα εν πάσαις ταις Γραφές.»

ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΒΡΗΚΕ ΑΝΑΓΚΑΙΟ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΝΑ ΕΞΗΓΗΣΕΙ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΓΡΑΨΕΙ ΓΙ' ΑΥΤΟΝ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ;

Πριν απαντήσω σ' αυτήν την ερώτηση, θα ήθελα να σας ξαναθυμίσω ορισμένα γεγονότα ώστε να μη χάσετε τη ροή των σκέψεών σας.

Η χρεία για σωτηρία ήλθε στο προσκήνιο από τα γεγονότα που συνέβησαν στον κήπο. Ο Αδάμ και η Εύα έπεσαν. **Η ανυπακοή τους σκλάβωσε αυτούς και όλους τους απογόνους τους κάτω από την δύναμη του Σατανά** (ο οποίος εισήγαγε την αμαρτία), **και κάτω από την δύναμη της αμαρτίας η οποία κυβέρνησε το ανθρώπινο γένος δια του θανάτου** (Ρωμαίους 5[ε΄]:21· 6[στ΄]:20).

Καθώς **κανένας** από τους απογόνους του Αδάμ δεν μπορούσε να αποφύγει την αμαρτία, όλο το ανθρώπινο γένος **αποξενώθηκε από τον Αγιο Θεό**. Όπως εξήγησα στη σελίδα 4, όλοι οι άνθρωποι έχασαν τους επόμενους δύο θησαυρούς:

α) Την προσωπική συγγένεια που θα μπορούσαν να έχουν με τον Δημιουργό τους, και

β) Την δυνατότητα να έχουν αιώνια ζωή.

Όμως, **ο Θεός τους έδωσε μια υπόσχεση ελπίδας**. Ο Θεός είπε στον Όφι (στον Σατανά):

«και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής --- αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.» (Γένεσις 3[γ΄]:15).

Δια μέσου των αιώνων, όλοι εκείνοι που αγάπησαν τον Δημιουργό τους και ήθελαν να συμφιλιωθούν μαζί Του ώστε να έχουν μια προσωπική σχέση μ' Αυτόν και αιώνια ζωή, περίμεναν με ανυπομονησία να δουν την εκπλήρωση της υποσχεσεως του Θεού για τον ερχομό του «Σπέρματος».

Ήταν, (και ακόμη είναι) απολύτως αναγκαίο για έναν να «δει», (δηλαδή, να αναγνωρίσει/να εννοήσει) το «Σπέρμα» της γυναικός, τον Σωτήρα, διότι, όπως διεκήρυξε ο προφήτης Ησαΐας, ο «δίκαιος δούλος» ο Οποίος θα «βαστάσει τας ανομίας αυτών» θα «δικαιώσει πολλούς δια της επιγνώσεως αυτού» (δηλαδή, δια της πλήρους κατανοήσεως του Προσώπου Του --- Ησαΐας 53[γγ΄]:11).

Η ανωτέρω ιδέα εκφράζεται επίσης στο Ιωάννης 6[στ΄]:40. Εκεί, ο Ιησούς είπε,

«Και τούτο είναι το θέλημα του πέμψαντός με, πας όστις βλέπει τον Υιόν και πιστεύει εις αυτόν να έχη ζωήν αιώνιον ....»

Οι λέξεις «*βλέπει τον Υιόν*» αναφέρονται στο να «αναγνωρίζει» ένας τον Υιόν, δηλαδή, να εννοήσει το Ποιος είναι ο Υιός. Αυτή η κατανόηση είναι απολύτως αναγκαία εάν πρόκειται κάποιος να θέσει την εμπιστοσύνη του/της σ' Αυτόν, δηλαδή να πιστέψει σ' Αυτόν, προκειμένου να έχει αιώνια ζωή.

Το παραπάνω εδάφιο συμφωνεί με εκείνα που είπε ο Ιησούς στο Ιωάννης 8[η΄]:24 και 16[ιστ΄]:8,9. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

Στο Ιωάννης 8[η΄]:24, ο Ιησούς είπε:

«Σας είπον λοιπόν ότι θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών, διότι εάν δεν πιστεύσητε ότι ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ, θέλετε αποθάνει εν ταις αμαρτίαις υμών.»

Και στο Ιωάννης 16[ιστ΄]:8,9, ο Ιησούς είπε:

«Και ελθών εκείνος (ο Παράκλητος), θέλει ελέγξει τον κόσμο περί αμαρτίας, και περί δικαιοσύνης, και περί κρίσεως, περί αμαρτίας μεν, διότι δεν πιστεύουσιν εις εμέ.»

Από αυτά τα λόγια του Κυρίου Ιησού, παρατηρούμε ξανά ότι ένας πρέπει να αναγνωρίσει το Ποιος είναι ο πραγματικός Σωτήρας, και πρέπει να πιστέψει σ' Αυτόν διαφορετικά, θα πεθάνει στις αμαρτίες του ή στις αμαρτίες της.

Γι' αυτόν τον λόγο, ο Θεός είχε προμηθεύσει το Ισραήλ με πολλές και ακριβείς προφητείες όσον αφορά τον ερχομό, το Πρόσωπο, και το έργο του «Σπέρματος», ώστε να τους βοηθήσει να αναγνωρίσουν Εκείνον δια του Οποίου όχι μόνο το Ισραήλ, αλλά και *«πάντα τα έθνη της γης»* θα σωθούν και θα ευλογηθούν. *Η εκπλήρωση αυτών των προφητειών από τον Ιησού δίνει βεβαίωση σε όλους τους ανθρώπους για το Ποιος είναι.* Οι προφητείες που δόθηκαν ήσαν τόσο πολλές και τόσο ακριβείς μέχρι και στις μικρότερες λεπτομέρειες, που θα ήταν εντελώς αδύνατο για έναν ψευδή σωτήρα να τις εκπληρώσει όλες. Μόνο ο Αληθινός Σωτήρας θα είχε την δύναμη να εκπληρώσει την κάθε μια από αυτές. Επομένως, τι θα έπρεπε να είχαν κάνει οι Ισραηλίτες των ημερών του Ιησού για να τους βοηθήσει να αποφασίσουν εάν ο Ιησούς ήταν ο Αληθινός Μεσσίας ή όχι; Θα έπρεπε να είχαν:

α) εξοικειώσει τους εαυτούς τους με αυτές τις προφητείες (Λουκάς 24[κδ']:25-27),

β) εμπιστευθεί ότι αυτές οι προφητείες δεν είχαν δοθεί στους προφήτες τους εις μάτην (Λουκάς 24[κδ']:25),

γ) παρακολουθήσει με προσοχή τα έργα του Ιησού (Λουκάς 24[κδ']:27), και μετά,

δ) να είχαν πιστέψει σ' Αυτόν (Λουκάς 24[κδ']:25)!

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίον ο Ιησούς το θεώρησε αναγκαίο να πει σ' αυτούς τους δύο άνδρες,

«... Ω ανόητοι και βραδείς την καρδίαν εις το να πιστεύητε εις πάντα όσα ελάλησαν οι προφήται. Δεν έπρεπε να πάθη ταύτα ο Χριστός, και να εισέλθη εις την δόξαν αυτού;» (Λουκάς 24[κδ']:25,26).

Και μετά συνέχισε, αρχίζοντας από τον Μωϋσή, και από όλους τους προφήτες, να τους εξηγεί τα πράγματα τα οποία είχαν γραφεί περί Αυτού σε όλες τις Γραφές. **Ήταν απολύτως αναγκαίο γι' αυτούς να αναγνωρίσουν τον Αληθινό Σωτήρα μέσω των Γραφών ώστε να θέσουν την εμπιστοσύνη τους (δηλαδή, να πιστέψουν) σ' Αυτόν ώστε να σωθούν.** Τι δόξα! Και είναι απολύτως αναγκαίο και για μας να κάνουμε το ίδιο σήμερα.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΧΑΝ ΓΡΑΨΕΙ ΟΙ ΠΡΟΦΗΤΕΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ «ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ» ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΕΞΗΓΗΣΕ Σ' ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΑΝΔΡΕΣ;

Αρχίζοντας από τον Μωϋσή, ο Ιησούς θα τους έφερε στη μνήμη **την υπόσχεση ελπίδας που είχε δώσει ο Θεός στο αμαρτωλό ανθρώπινο γένος.** Θυμάσαι; Στο Γένεσις 3[γ']:15, ο Μωϋσής έγραψε για **το Σπέρμα της γυναικός** που θα συνέτριβε την κεφαλή του εχθρού του ανθρωπίνου γένους (δηλαδή, την κεφαλή του όφεως --- του Διαβόλου). Εκεί διαβάζουμε:

«και έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναικός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής, αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.»

ΑΠΟ ΠΟΥ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΤΟ ΥΠΟΣΧΕΜΕΝΟ «ΣΠΕΡΜΑ»; ΑΠΟ ΠΟΙΟ ΕΘΝΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ;

Στο Γένεσις 22[κβ']:18, ο Μωϋσής έγγραψε ότι το Σπέρμα, δια του Οποίου όχι μόνο το Ισραήλ, αλλά, όλα τα έθνη της γης θα ευλογηθούν, θα ερχόταν από το σπέρμα του Αβραάμ. Εκεί διαβάζουμε:

«και εν τω σπέρματί σου θέλουσιν ευλογηθή πάντα τα έθνη της γης ....» (επίσης, διάβασε Γένεσις 26[κστ']:4).

Από τις Γραφές μαθαίνουμε ότι ο Αβραάμ γέννησε τον Ισαάκ, ότι ο Ισαάκ γέννησε τον Ιακώβ, και ότι ο Ιακώβ (τον οποίον ο Θεός ονόμασε «Ισραήλ» --- Γένεσις 35[λε']:10), γέννησε δώδεκα υιούς. Οι δώδεκα υιοί του Ιακώβ έγιναν οι Πατριάρχες των δώδεκα φυλών του έθνους Ισραήλ. **Επομένως, το υποσχεμένο Σπέρμα θα ερχόταν από το έθνος του Ισραήλ.**

Η «ΓΥΝΗ» --- ΕΝΑ ΣΗΜΕΙΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ

Επίσης από τη Γραφή μαθαίνουμε ότι ο ΓΧΒΧ, ο Θεός του Αβραάμ, έκανε διαθήκη μ' αυτό το έθνος και έτσι, το Ισραήλ έγινε η συμβολική «γυνή» ή η «σύζυγος» του Θεού (Εξοδος 19[ιθ']:3-6· Ιερεμίας 2[β']:2-4· Ιεζεκιήλ 16[ιστ']:2,3,8· Ησαΐας 54[νδ']:1-8). **Από αυτό το γεγονός, βλέπουμε ξανά ότι το «Σπέρμα της γυναικός» θα έπρεπε, με βεβαιότητα, να ερχόταν από το έθνος του Ισραήλ.**

ΑΠΟ ΠΟΙΑ ΦΥΛΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΤΟ ΥΠΟΣΧΕΜΕΝΟ «ΣΠΕΡΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ» --- ΤΟ «ΣΠΕΡΜΑ» ΔΙΑ ΤΟΥ ΟΠΟΙΟΥ ΘΑ ΕΥΛΟΓΟΥΝΤΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΗΣ ΓΗΣ;

Ο ερχομός του υποσχεμένου «Σπέρματος» του Γένεσις 3[γ']:15 και 22[κβ']:18, είναι το κύριο θέμα της Βίβλου και μπορείς να το παρακολουθήσεις από το βιβλίο της Γενέσεως μέχρι το βιβλίο της Αποκαλύψεως. Από τις πολλές και ακριβείς προφητείες που είχαν δοθεί για τον ερχομό Του (για το μέρος στο οποίο θα εμφανιζόταν), για το Πρόσωπό Του (για το Ποιος θα ήταν ο Μεσσίας), και για το έργο Του (για το πώς και από τι θα έσωνε τον λαό Του), μαθαίνουμε ότι το υποσχεμένο «Σπέρμα», ο Μεσσίας, θα ερχότανε από την φυλή του Ιούδα και από την οικογενειακή γραμμή του Βασιλέως Δαβίδ. Επίσης, σ' αυτές τις προφητείες παρουσιάζεται με διάφορα ονόματα. Ας εξετάσουμε μερικές από αυτές τις προφητείες για να υποστηρίξουμε τις παραπάνω δηλώσεις και για να εξοικειώσουμε τους εαυτούς μας με μερικά από αυτά τα ονόματα, όπως:

1. «Ο Προφήτης» του Δευτερονόμιον 18[ιη']:15-19. Εκεί, ο Μωϋσής έγραψε:

«ΠΡΟΦΗΤΗΝ εκ μέσου σου θέλει αναστήσει εις σε Κύριος ο Θεός σου εκ των αδελφών σου, ως εμέ, αυτού θέλετε ακούει ... Και είπε Κύριος προς εμέ ... Προφήτην εκ μέσου των αδελφών αυτών θέλω αναστήσει εις αυτούς, ως σε, και θέλω βάλει τους λόγους μου εις το στόμα αυτού, και θέλει λαλεί προς αυτούς πάντα όσα εγώ προστάζω εις αυτόν. Και ο άνθρωπος όστις δεν υπακούση εις τους λόγους μου, τους οποίους αυτός θέλει λαλήσει εν τω ονόματί μου, εγώ θέλω εκζητήσει τούτο παρ' αυτού.»

2. «**Η Ράβδος**» και «**ο Κλάδος**» που θα ανεβεί **εκ των ριζών του Ιεσσαί** (Ησαΐας 11[ια΄]:1,2). Εκεί λέει:

«**ΚΑΙ θέλει εξέλθει ράβδος εκ του κορμού του Ιεσσαί, και κλάδος θέλει αναβή εκ των ριζών αυτού, και το πνεύμα του Κυρίου θέλει αναπαυθή επ' αυτόν, πνεύμα σοφίας και συνέσεως, πνεύμα βουλής και δυνάμεως, πνεύμα γνώσεως και φόβου του Κυρίου.**»

Σε παρακαλώ συμπαράβαλλε την ανωτέρω προφητεία με το Ησαΐας 61[ξα΄]:1-3, Ματθαίος 12[ιβ΄]:15-21 και Λουκάς 4[δ΄]:16-21.

Επίσης, σε παρακαλώ, δώσε προσοχή στην προφητεία που ακολουθεί. Εκεί, Αυτός δεν είναι μόνο η Ράβδος και ο Κλάδος ο Οποίος εξέρχεται από την ρίζα του Ιεσσαί καθώς παρατηρήσαμε στην προηγούμενη προφητεία, αλλά είναι και **η Ρίζα του Ιεσσαί**. Το Μάρκος 12[ιβ΄]:35-37 εκφράζει μια παρόμοια ιδέα. (Ο Ιεσσαί ήταν από τη φυλή του Ιούδα και ήταν ο πατέρας του Βασιλιά Δαβίδ --- Ματθαίος 1[α΄] 6).

3. «**Η Ρίζα του Ιεσσαί**» του Ησαΐας 11[ια΄]:10. Εκεί, ο προφήτης είπε:

«**Και έσται εν τη ημέρα εκείνη η ρίζα του Ιεσσαί, και ο ανιστάμενος άρχειν εθνών** (Εκείνος που θα εγερθεί να κυβερνήσει τα έθνη), **επ' αυτό έθνη ελπιούσι** (σ' Αυτόν θα ελπίσουν τα έθνη), **και έσται η ανάπανσις αυτού τιμή.**» (Μετάφραση των Εβδομήκοντα)

4. Ο «**δίκαιος Βλαστός**» και ο «**Βασιλεύς**» του Ιερεμίας 23[κγ΄]:5,6 και 33[λγ΄]:14-16, του Οποίου το

όνομα είναι «Ο ΚΥΡΙΟΣ (ΓΧΒΧ) Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ». Εκεί διαβάζουμε:

«Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω ανεγείρει εις τον Δαβίδ βλαστόν δίκαιον, και βασιλεύς θέλει βασιλεύσει, και εσημερίσει, και εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην επί της γης. Εν ταις ημέραις αυτού ο Ιούδας θέλει σωθή, και ο Ισραήλ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία, και τούτο είναι το όνομα αυτού, με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο ΚΥΡΙΟΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ.» (Συμπαράβαλλε με το Ρωμαίους 10[ι']:4)

«Ιδού, έρχονται ημέραι, λέγει Κύριος, και θέλω εκτελέσει τον αγαθόν εκείνον, τον οποίον ελάλησα περί του οίκου Ισραήλ, και περί του οίκου Ιούδα. Εν ταις ημέραις εκείναις, και εν τω καιρώ εκείνω, θέλω αναβλαστήσει εις τον Δαβίδ βλαστόν δικαιοσύνης, και θέλει εκτελέσει κρίσιν και δικαιοσύνην εν τη γη. Εν εκείναις ταις ημέραις ο Ιούδας θέλει σωθή, και η Ιερουσαλήμ θέλει κατοικήσει εν ασφαλεία, και τούτο είναι το όνομα με το οποίον θέλει ονομασθή, Ο ΚΥΡΙΟΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ.» (Ιερεμίας 33[λγ']:14-16).

Ναι, το υποσχεμένο Σπέρμα, «ο Βλαστός», θα ερχόταν από την οικογενειακή γραμμή του Βασιλέως Δαβίδ.

5. «Ο Σηλώ» του Γένεσις 49[μθ']:8-10. Εκεί, ο Ιακώβ προφήτευσε:

«Ιούδα, εσέ θέλουσιν επαινέσει οι αδελφοί σου, η χειρ σου θέλει είσθαι επί τον τράχηλον των εχθρών σου, οι υιοί του πατρός σου θέλουσι σε προσκονήσει, σκύμνος λέοντος είναι ο Ιούδας εκ του θηρεύματος, υιέ μου, ανέβης, ανα-

πεσών, κοιμήθη ως λέων, και ως σκύμνος λέοντος, τις θέλει εγείρει αυτόν; δεν θέλει εκλείψει το σκήπτρον εκ του Ιούδα, ουδέ νομοθέτης εκ μέσου των ποδών αυτού, εωσού έλθη ο Σηλώ, και εις αυτόν θέλει είσθαι η υπακοή των λαών.»

Ναι, ο Μεσσίας θα ερχόταν από τη φυλή του Ιούδα!

Ένα σημείο ενδιαφέροντος: «Σηλώ» σημαίνει «ήρεμος», «γαλήνιος», «ήσυχος». Είναι φανερό, ότι το όνομα αναφέρεται σ' Εκείνον ο Οποίος είναι ο Αρχων Ειρήνης (Ησαΐας 9[θ']:6).

6. Ο «Ηγούμενος» του Μιχαΐας 5[ε']:2. Ας διαβάσουμε τη μεγαλειώδη προφητεία του Μιχαΐα στην οποία ακόμα και η γενέτειρα του Μεσσία είχε προφητευθεί:

«Και συ, Βηθλεέμ Εφραθά, η μικρά ώστε να ήσαι μεταξύ των χιλιάδων του Ιούδα, εκ σου θέλει εξέλθει εις εμέ ανήρ δια να ήγαι ηγούμενος εν τω Ισραήλ, του οποίου αι έξοδοι είναι απ' αρχής, από ημερών αιώνος.»

7. Ο «Βραχίων του ΓΧΒΧ» του Ησαΐας 53[νγ']:1-9. Είμαι σίγουρος ότι ο Ιησούς θα έφερε στη προσοχή των δύο ανδρών που περπατούσαν προς Εμμαούς (Λουκάς 24[κδ']:13-35) αυτή τη προφητεία του Ησαΐα. Θα έπρεπε να τους ξαναθύμισε ότι ο θάνατός Του, ο λόγος του θανάτου Του, η ταφή Του, και η ανάστασή Του είχαν προφητευτεί. Ας διαβάσουμε:

«Τις ἐπίστευσεν εἰς τὸ κήρυγμα ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων τοῦ Κυρίου εἰς τίνα ἀπεκαλύφθη; Διότι ἀνέβη ἐνώπιον αὐτοῦ ὡς τροφερὸν φυτὸν, καὶ ὡς ρίζα ἀπὸ ξηρᾶς γῆς, δὲν ἔχει εἶδος, οὐδὲ κάλλος, καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ δὲν εἶχε ωραιότητα ὥστε νὰ ἐπιθυμώμεν αὐτόν. Καταπεφρονημένος καὶ ἀπερριμμένος ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἄνθρωπος θλίψεων, καὶ δόκιμος ἀσθενείας, καὶ ὡς ἄνθρωπος ἀπὸ τοῦ οὐοίου ἀποστρέφει τὶς τὸ πρόσωπον, κατεφρονήθη καὶ ὡς οὐδὲν ἐλογίσθημεν αὐτόν. Αὐτὸς τῶνόντι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἐβάστασε, καὶ τὰς θλίψεις ἡμῶν ἐπεφορτίσθη, ἡμεῖς δὲ ἐνομίσαμεν αὐτόν τετραυματισμένον, πεπληγωμένον ὑπὸ Θεοῦ, καὶ τεταλαιπωρημένον. Ἀλλ' αὐτὸς ἐτραυματίσθη διὰ τὰς παραβάσεις ἡμῶν, ἐταλαιπωρήθη διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, ἡ τιμωρία, ἣτις ἔφερε τὴν εἰρήνην ἡμῶν, ἦτο ἐπ' αὐτόν, καὶ διὰ τῶν πληγῶν αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν. Πάντες ἡμεῖς ἐπλανήθημεν ὡς πρόβατα, ἐστράφημεν ἕκαστος εἰς τὴν οδὸν αὐτοῦ, καὶ ὁ Κύριος ἔθεσεν ἐπ' αὐτόν τὴν ἀνομίαν πάντων ἡμῶν. Αὐτὸς ἦτο κατατεθλιμμένος καὶ βεβασανισμένος, ἀλλὰ δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐφέρθη ὡς ἀρνίον ἐπὶ σφαγὴν, καὶ ὡς πρόβατον ἐμπροσθεν τοῦ κείροντος αὐτὸ ἄφωνον, οὕτω δὲν ἤνοιξε τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἀπὸ καταθλίψεως καὶ κρίσεως ἀνηπάχθη, τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τὶς θέλει διηγηθῆ; διότι ἐσηκώθη (τῶν Ἐβδομήκοντα: «αἴρεται») ἀπὸ τῆς γῆς τῶν ζώντων, διὰ τὰς παραβάσεις τοῦ λαοῦ μου ἐτραυματίσθη. Καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ διωρίσθη μετὰ τῶν κακούργων, πλην εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐστάθη μετὰ τοῦ πλουσίου, διότι δὲν ἔκαμεν ἀνομίαν, οὐδὲ ἐυρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ.» (Διάβασε τὸ Ἰωάννης 12[ιβ']:38).

Από αυτή τη προφητεία είναι φανερό ότι ο «**Βραχίων του ΓΧΒΧ**» επρόκειτο να αποκαλυφθεί σ' εμάς **με το να γίνει σάρκα για να Τον πληγώσουν** (ή να Τον κεντήσουν), **να Τον τραυματίσουν, και να Τον σκοτώσουν σαν ένα Αρνί για τις αμαρτίες μας.**

Οι λεπτομέρειες που μας δίνονται μέσω αυτής της προφητείας είναι καταπληκτικές. Μας λέει ακόμα και για το ότι δεν θα άνοιγε το στόμα Του για να υπερασπιστεί τον Εαυτόν Του, ότι θα υψωνόταν από τη γη των ζώντων (δηλαδή θα υπέφερε σταυρικό θάνατο --- συμπαράβαλλε με το Ιωάννης 3[γ']:14,15), και ότι θα Τον έθαβαν στον τάφο ενός πλουσίου (Ματθαίος 26[κστ']:63· 27[κζ']:12-14,57-60).

Μιλώντας ξανά για τον Βραχίονα του ΓΧΒΧ και για την σωτηρία, ο Ησαΐας είπε:

«Και αποκαλύψει Κύριος (ΓΧΒΧ) τον βραχίονα τον άγιον αυτού ενώπιον πάντων των εθνών, και όψονται (θα δουν) πάντα άκρα της γης την σωτηρίαν την παρά του Θεού ημών (τη σωτηρία που βρίσκεται στο πλάι του Θεού μας).»
(Ησαΐας 52[νβ']:10 --- Μετάφραση των Εβδομήκοντα)

8. «**Ο Ήλιος της δικαιοσύνης**» του Μαλαχίας 4[δ']: 1,2. Ας διαβάσουμε τη προφητεία που έδωσε ο Θεός στον Μαλαχία:

«Διότι, ιδού, έρχεται ημέρα, ήτις θέλει καίει ως κλίβανος, και πάντες οι υπερήφανοι, και πάντες οι πράττοντες ασέβειαν, θέλουσιν είσθαι άχυρον, και η ημέρα η ερχομένη θέλει κατακαύσει αυτούς, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, ώστε δεν θέλει αφήσει εις αυτούς ρίζαν και κλάδον. Εις

εσάς όμως τους φοβούμενους το όνομά μου θέλει ανατείλει ο Ήλιος της δικαιοσύνης, με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού, και θέλετε εξέλθει, και σκιρτήσει ως μοσχάρια της φάτνης.»

9. Το «Παιδίον», ο «Υιός», ο «Θαυμαστός», ο «Σύμβουλος», ο «Ισχυρός Θεός», ο «Πατήρ του μέλλοντος αιώνας», και ο «Αρχων ειρήνης» του Ησαΐας 9[θ']:6. Ας διαβάσουμε αυτή τη προφητεία ξανά:

«Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς, υιός εδόθη εις ημάς, και η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού, και το όνομα αυτού θέλει καλεσθή Θαυμαστός, Σύμβουλος, Θεός ισχυρός, Πατήρ του μέλλοντος αιώνας, Αρχων ειρήνης.»

Από αυτή τη προφητεία αντιλαμβανόμαστε ότι ο Μεσσίας ο Οποίος επρόκειτο να έλθει θα ήταν παραπάνω από ένας απλός άνθρωπος. Θα ήταν ο αιώνιος Πατήρ. Και όπως ανάφερα πριν, τα λόγια, «Διότι παιδίον εγεννήθη εις ημάς» αναφέρονται στην γέννησή Του ως άνθρωπος όταν έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:14). Τα λόγια, «υιός εδόθη εις ημάς» αναφέρονται στο γεγονός ότι ο Θεός έδωσε τον Υιόν Του για να πεθάνει για τις αμαρτίες εκείνων που θα πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο μονογενής Υιός του Θεού και επομένως τη ουσία Θεός (Ιωάννης 3[γ']:16· 8[Η']:24). Το όνομά Του, «Θεός ισχυρός» αναφέρεται στο γεγονός ότι Αυτός είναι ο ΓΧΒΧ, ο Ισχυρός Θεός του Ισραήλ (Ιερεμίας 33[λγ']:18), ο Οποίος έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:1,14), για να σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21), διότι ο Θεός ΓΧΒΧ είναι ο μόνος Σωτήρας (Ησαΐας 43[μγ']: 11). Συμπαράβαλλε με το Ησαΐας 45[με']:21 και Β' Πέτρου 1[α']: 1).

10. Ο «Υιός» του Ψαλμού 2[β´]:12. Εκεί λέει:

«Φιλείτε τον Υιόν, (αγαπάτε τον Υιόν) μήποτε οργισθή, και απολεσθήτε εκ της οδοῦ, όταν εξαφθῆ ταχέως ο θυμός αυτού. Μακάριοι πάντες οι πεποιθότες επ' αυτόν.»

11. «Ο Υιός του ανθρώπου» του Δανιήλ 7[ζ´]:13,14. Εκεί, ο προφήτης Δανιήλ έγραψε:

«Είδον εν οράμασι νυκτός, και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού, και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών, και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, δια να λατρεύωσιν (από το Εβραϊκό «πελ-αικ»=υπηρετώ ή λατρεύω. Strong's Hebrew word # 6399) αυτόν πάντες οι λαοί, τα έθνη, και αι γλώσσαι, η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρελθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή.» (Συμπαράβαλλε με Ματθαίος 28[κη´]:18)

Από την ανωτέρω προφητεία βλέπουμε ότι η επιθυμία του Θεού για όλους τους ανθρώπους είναι να λατρεύουν τον Υιό του ανθρώπου (συμπαράβαλλε με το Ιωάννης 5[ε´]:23). Βασισμένοι στο γεγονός ότι ο Θεός δεν θα πάει ενάντια στη δική Του διαταγή, καθώς είναι γραμμένη στο Έξοδος 20[κ´]:5, είναι εύκολο να αντιληφθούμε ότι Αυτός ο «Υιός του ανθρώπου» δεν είναι απλώς ένα κτίσμα. Είναι ο ΓΧΒΧ ο Υιός, ο Βραχίων του ΓΧΒΧ σύμφωνα με το Ησαΐας 59[νθ´]:16, ο Οποίος θα ερχόταν στη Σιών για να γίνει ο Σωτήρας και ο Λυτρωτής (Ησαΐας 59[νθ´]:20· 60 [ξ´]:16β).

12. «Ο φλογερός (χάλκινος) όφης» που ο Μωϋσής έβαλε επί ξύλου, όπως αναγράφεται στους Αριθμούς 21[κα΄]:6-9. Είμαι σίγουρος ότι στη πορεία τους προς Εμμαούς (σελίδα 48), ο Ιησούς θα υπενθύμισε σ' αυτούς τους δύο άνδρες αυτό το γεγονός και την εκπλήρωσή του για σωτηρία επί του Προσώπου Του. Ας διαβάσουμε αυτή τη περίπτωση:

«Και απέστειλεν ο Κύριος επί τον λαόν όφεις, τους φλογερούς (κόκκινους), και εδάγκανον τον λαόν, και λαός πολύς εκ του Ισραήλ απέθανε. Και ελθών ο λαός προς τον Μωϋσήν, είπον, Ημαρτήσαμεν, διότι ελαλήσαμεν κατά του Κυρίου και κατά σου, δεήθητι του Κυρίου να σηκώση τους όφεις αφ' ημών. Και εδεήθη ο Μωϋσής υπέρ του λαού. Και είπε Κύριος προς τον Μωϋσήν, Κάμε εις σεαυτόν όφιν φλογερόν, και βάλε αυτόν επί ξύλου, και πας όστις δαγκασθή, και εμβλέψη εις αυτόν, θέλει ζήσει. Και έκαμεν ο Μωϋσής όφιν χαλκούν, και έβαλεν αυτόν επί ξύλου, και εάν όφης εδάγκανε τινά, εμβλέπων ούτος τον όφιν τον χαλκούν, έζη.»

Το «ξύλο» εικόνιζε τον θάνατό Του στο σταυρό. Ο θάνατος του Ιησού επάνω στο σταυρό ήταν η εκπλήρωση των λόγων του Θεού προς τον όφι όταν του είπε, στο Γένεσις 3[Γ΄]:15, «και συ θέλεις κεντήσει την πτέρναν αυτού.» Θυμήσου το εξής: Ένα φίδι μπορεί να δαγκώσει τη φτέρνα ενός πριν το κεφάλι του συντριφθεί. Το Σπέρμα της Γυναικός θα συντρίψει την κεφαλή του Όφεως. Το μόνο που πρέπει να κάνουμε εμείς (οι αμαρτωλοί) σήμερα είναι «να δούμε», δηλαδή, να αναγνωρίσουμε Εκείνον που πέθανε για μας χύνοντας το αίμα Του επάνω στον σταυρό και να πιστέψουμε σ' Αυτόν ώστε να μη πεθάνουμε στις αμαρτίες μας (Ιωάννης 8[η΄]:24), αλλά να έχουμε αιώνια ζωή (Ιωάν-

νης 6[στ']:40). Όπως οι Ισραηλίτες έπρεπε να δουν το φίδι πάνω στο ξύλο για να ζήσουν, έτσι κι' εμείς πρέπει να «δούμε» τον Ιησού που πέθανε πάνω στο σταυρό για να ζήσουμε --- για πάντα!

Ο «κόκκινος όφης» επάνω στο ξύλο εικόνιζε τον Κύριο Ιησού Χριστό ο Οποίος έχυσε το αίμα Του πάνω στο σταυρό.

ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΛΕΞΕ Ο ΘΕΟΣ ΓΙΑΧΒΕ ΕΝΑ ΦΙΔΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΜΒΟΛΙΣΕΙ ΤΟΝ ΜΟΝΟΓΕΝΗ ΤΟΥ ΥΙΟ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ; ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΦΙΔΙ ΣΥΜΒΟΛΟ ΓΙΑ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ ΟΠΩΣ ΤΟ ΦΙΔΙ ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΑΣΤΗΚΕ Ο ΘΕΟΣ ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ;

Η απάντηση είναι πολύ απλή:

Στο Δευτερονόμιο 21[κα']:23α, ο Μωϋσής έγραψε: *«δεν θέλει μένει το σώμα αυτού όλην την νύκτα επί ξύλου, αλλά θέλεις εξάπαντος θάψει αυτόν την αυτήν ημέραν, (διότι είναι κατηραμένος υπό Θεού ο κρεμάμενος.)»*

Στο Γαλάτας 3[γ']:13, ο Παύλος, μιλώντας για το πώς ο Χριστός λύτρωσε αυτούς που κάποτε ήσαν κάτω από τη κατάρα του Μωσαϊκού Νόμου, έγραψε:

«Ο Χριστός εξηγόρασεν ημάς εκ της κατάρας του νόμου, γενόμενος κατάρα υπέρ ημών, διότι είναι γεγραμμένον, 'Επικατάρατος πας ο κρεμάμενος επί ξύλου.'»

Στο Εβραίους 9[θ']:28, διαβάζουμε ότι ο Χριστός, μια φορά θυσιάστηκε για να σηκώσει τις αμαρτίας πολλών --- όλων εκείνων που ρίχνουν το βλέμμα τους επάνω Του, δηλαδή, εκείνων που με πίστη αποβλέπουν σ' Αυτόν για σω-

τηρία, διότι έχουν εμπιστευθεί τις προφητείες που έδωσαν οι προφύτες της Παλαιάς Διαθήκης. Εάν δεν είσαι ένας από εκείνους των οποίων οι αμαρτίες είναι συγχωρεμένες, θα ήθελες να γίνεις τώρα; Εάν η καρδιά σου απαντάει «Ναι!», δεξ τον Ιησού αυτή τη στιγμή. Αναγνώρισέ Τον σαν Θεό σου και Σωτήρα σου ο Οποίος σε αγάπησε μέχρι θανάτου και ο Οποίος αναστήθηκε εκ νεκρών για την δική σου δικαίωση. Πίστεψε σ' Αυτόν. Προσευχήσου σ' Αυτόν και οι αμαρτίες σου θα συγχωρεθούν --- αμέσως! Δόξα να έχει το όνομά Του!

Μιλώντας με τον Νικόδημο, ο Κύριος Ιησούς Χριστός αναφέρθηκε στο χάλκινο φίδι που ύψωσε ο Μωϋσής στην έρημο και είπε:

«Και καθώς ο Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη ερήμω, ούτω πρέπει να υψωθή ο Υιός του ανθρώπου, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζώην αιώνιον.» (Ιωάννης 3[γ']:14,15).

13. «Ο Άγιος των αγίων», του Δανιήλ 9[θ']:24-26, ο Οποίος επρόκειτο να χρισθεί (για να γίνει «ο Χριστός» ή «ο Μεσσίας»). Ας διαβάσουμε:

«Εβδομήκοντα εβδομάδες διωρίσθησαν επί τον λαόν σου, και επί την πόλιν την αγίαν σου, δια να συντελεσθή η παράβασις, και να τελειώσωσιν αι αμαρτίαι, και να εισαχθή δικαιοσύνη αιώνιος, και να γείνη εξιλέωσις περί της ανομίας, και να σφραγισθή όρασις και προφητεία, και να χρισθή ο Άγιος των αγίων (δηλαδή, ο Θεός να γίνει Χριστός). *Γνώρισον λοιπόν και κατάλαβε, ότι από της εξέλευσεως της προσταγής του να ανοικοδομηθή η Ιερουσα-*

λήμ, έως (τον ερχομό) του Χριστού του Ηγουμένου, θέλουσιν είσθαι εβδομάδες επτά, και εβδομάδες εξήκοντα δύο ... Και μετά τας εξήκοντα δύο εβδομάδας, θέλει εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν ....»

Τα παραπάνω εδάφια μας λένε πολύ καθαρά ότι ο Άγιος των αγίων, δηλαδή, ο Θεός, θα γινόταν ο Χριστός, ο Οποίος θα ερχόταν να φέρει ένα τέλος στη παράβαση και στις αμαρτίες, και να εισάγει αιώνια δικαιοσύνη και να σφραγισθεί όραση και προφητεία (που αφορούσαν τον ερχομό του Χριστού)!

Η σοφή και μυστηριώδης απόφαση του Θεού να σώσει τους αματωλούς απογόνους του Αδάμ με το να γίνει σάρκα ώστε να γίνει ο Χριστός δια του Αιώνιου και Παντοδύναμου Λόγου Του, θα απαιτούσε, από αυτούς που θα λάβαιναν σωτηρία, πίστη και εμπιστοσύνη εις Αυτόν. **Αυτή η πράξη του ΓΧΒΧ** (δηλαδή να γίνει σάρκα για να πεθάνει στο σταυρό), **θα Τον έκανε, ασφαλώς, να γίνει πέτρα προσκόμματος και βράχος πτώσεως για τους δύο οίκους του Ισραήλ.** Ας διαβάσουμε μερικά εδάφια για να υποστηρίξουμε τις παραπάνω δηλώσεις. Στο Ησαΐας 8[η']:13,14, διαβάζουμε:

«Τον Κύριον των δυνάμεων, αυτόν αγιάσατε, και αυτός ας είναι ο φόβος σας, και αυτός ας είναι ο τρόμος σας. Και θέλει είσθαι δια αγιασθήριον, θέλει είσθαι όμως δια πέτραν προσκόμματος και δια βράχον πτώσεως εις τους δύο οίκους του Ισραήλ ....»

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ Ο ΓΧΒΧ, Ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ ΘΕΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ, ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ ΓΙΑ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΤΟΝ ΑΓΑΠΟΥΣΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΛΑΤΡΕΥΑΝ;

Με το να γίνει σάρκα δια του Λόγου Του και να πεθάνει στον σταυρό!

Πραγματικά, για τους περισσότερους ανθρώπους θα ήταν πολύ δύσκολο ακόμα και να φανταστούν ότι ο Θεός, δια του Λόγου Του, θα γινόταν άνθρωπος για να πεθάνει πάνω στο σταυρό για τις αμαρτίες του κόσμου. Μια τέτοια σκέψη για τον Ιουδαίο θα ήταν σκάνδαλο και για τον Έλληνα θα ήταν μωρία (Α΄ Κορινθίους 1[α΄]:23)! Αλλά, άσχετα με το πώς σκέφτονται οι άνθρωποι, ο Θεός το επιτέλεσε! Ο απόστολος Ιωάννης έγραψε ότι **ο Λόγος ο Οποίος ήταν Θεός, έγινε σάρκα** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), και ανέφερε τα λόγια του Ιησού που είπε ότι **όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, (στον Ιησού), δεν θα χαθεί, αλλά θα έχει ζωή αιώνιο** (Ιωάννης 3[γ΄]:16). Επίσης, ο απόστολος Παύλος εξήγησε ότι η παραπάνω προφητεία, για την πέτρα σκανδάλου, **εκπληρώθηκε από τον Ιησού και ότι όλοι εκείνοι που θα πιστέψουν σ' Αυτόν δεν θα καταισχυθούν**. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«Διότι προσέκοψαν (οι Ισραηλίτες) εις τον λίθον του προσκόμματος (στον Ιησού), καθώς είναι γεγραμμένον, 'Ιδού, θέτω εν Σιών λίθον προσκόμματος, και πέτραν σκανδάλου, και πας ο πιστεύων επ' αυτόν δεν θέλει καταισχυθή.'» (Ρωμαίους 9[θ΄]:32β και 33· παρακαλώ διάβασε το δέκατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής.)

ΠΩΣ ΘΑ ΕΚΠΛΗΡΩΝΕ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΟΛΑ ΕΚΕΙΝΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΔΑΝΙΗΛ 9[Θ΄]:24-26;

Ο Άγιος των αγίων που θα γινόταν ο Χριστός θα:

1. Έφερε ένα τέλος στις παραβάσεις και στις αμαρτίες.
2. Έκανε εξιλέωση περί ανομίας.
3. Έφερε αιώνια δικαιοσύνη, και
4. Σφράγισε όραση και προφητεία.

Πως θα εκπλήρωνε ο Χριστός όλα τα παραπάνω; Η απάντηση είναι: Δια του θανάτου Του --- με το να χύσει το αίμα Του στο σταυρό για όλους εκείνους που θα πίστευαν σ' Αυτόν. Αυτός είναι ο λόγος που η προφητεία είπε ότι θα «εκκοπή ο Χριστός, πλην ουχί δι' εαυτόν.» (Εδάφιο 26).

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΛΛΕΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΕΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΟΤΙ ΘΑ ΘΑΝΑΤΩΝΑΝ ΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ;

Ναι, υπάρχουν! Ας εξετάσουμε μερικές. Στους Ψαλμούς 22[κβ']:1,7,15-18, διαβάζουμε:

«ΘΕΕ μου, Θεέ μου, δια τι με εγκατέλιπες; ... Με εμυκτήρισαν (περιγέλασαν) πάντες οι βλέποντές με ... Η δύναμίς μου εξηράνθη ως όστρακον, και η γλώσσα μου εκολλήθη εις τον λάρυγγά μου, και συ με κατεβίβασας εις το χώμα του θανάτου. Διότι κύνες (σκυλιά) με περιεκύκλωσαν, σύνναζις πονηρευομένων με περιέκλεισεν, ετρύπησαν τας χείρας μου και τους πόδας μου, δύναμαι να αριθμήσω πάντα τα οστά μου, ούτοι με ατενίζουσι (με κοιτάνε) και με παρατηρούσι. Διμερίσθησαν τα ιμάτιά μου εις εαυτούς, και επί τον ιματισμόν μου έβαλον κλήρον.»

Η ανωτέρω προφητεία περιγράφει τον θάνατόν Του στο σταυρό με μεγάλη ακρίβεια. Ακόμα μας λέει ότι θα έριχναν κλήρο για να μοιραστούν την ενδυμασία Του! Ας διαβάσουμε από το Λουκάς 23[κγ']:33-37 για να δούμε την εκπλήρωση αυτής της προφητείας:

«Και όταν ήλθον εις τον τόπον τον ονομαζόμενον Κρανίον, εκεί εσταύρωσαν αυτόν ... Ο δε Ιησούς έλεγε, Πάτερ, συγχώρησον αυτούς, διότι δεν εξεύρουνσι τι πράττουσι. Διαμεριζόμενοι δε τα ιμάτια αυτού, έβαλον κλήρον. Και ίστατο ο λαός θεωρών. Ενέπαιζον δε και οι άρχοντες μετ' αυτών, λέγοντες, Άλλους έσωσεν, ας σώση εαυτόν, εάν ουτός ήναι ο Χριστός, ο εκλεκτός του Θεού. Ενέπαιζον δε αυτόν και οι στρατιώται, πλησιάζοντες και προσφέροντες όξος εις αυτόν, και λέγοντες, Εάν συ ήσαι ο βασιλεύς των Ιουδαίων, σώσον σεαυτόν.»

Στο Ζαχαρίας 13[ιγ']:7, διαβάζουμε για κάποιον «Άνδρα» ο Οποίος είναι ο Ποιμένας και ο συνέταιρος του Θεού και ο Οποίος πρέπει να πεθάνει. Ας δώσουμε προσοχή:

«ΡΟΜΦΑΙΑ, εξύπνησον κατά του ποιμένος μου, και κατά του ανδρός του συνεταίρου μου, λέγει ο Κύριος των δυνάμεων, πάταξον τον ποιμένα, και τα πρόβατα θέλουσι διασκορπισθή ....»

Ποιος είναι αυτός ο «Άνδρας» που είναι ο συνέταιρος και ο Ποιμένας του Θεού και ο Οποίος επρόκειτο να πεθάνει;

Ο «Άνδρας» του Ζαχαρίας 13[ιγ']:7, ο Οποίος είναι ο συνέταιρος και ο Ποιμένας του Θεού (τον Οποίον η ρομφαία έλαβε την διαταγή να χτυπήσει), ήταν, πράγματι, ο

Αιώνιος Υιός του Θεού Του Οποίου το όνομα ήταν «ο Λόγος του Θεού» και ο Οποίος έγινε ο Άνθρωπος Ιησούς Χριστός (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Αποκάλυψις 19[ιθ΄]:13). Στο Ματθαίος 26[κστ΄]:31, ο Κύριος Ιησούς εφάρμοσε αυτή τη προφητεία του Ζαχαρία στον εαυτόν Του. Εκεί, είπε στους μαθητές Του:

«... Πάντες υμείς θέλετε σκανδαλισθή εν εμοί την νύκτα ταύτην, διότι είναι γεγραμμένον, ‘Θέλω πατάξει τον ποιμένα, και θέλουσι διασκορπισθή τα πρόβατα της ποιμνης.’»

Στο Ζαχαρίας 12[ιβ΄]:10, διαβάζουμε τα λόγια του ΓΧΒΧ:

“Και θέλω εκχέει επί τον οίκον Δαβίδ, και επί τους κατοίκους της Ιερουσαλήμ, πνεύμα χάριτος και ικεσιών, και θέλουσιν επιβλέψει προς εμέ, τον οποίον εξεκέντησαν, και θέλουσι πενήθει δι’ αυτόν, ως πενθεί τις δια τον μονογενή αυτού, και θέλουσι λυπηθή δι’ αυτόν, ως ο λυπούμενος δια τον πρωτότοκον αυτού.»

Σύμφωνα με την παραπάνω προφητεία, Ποιος ήταν Εκείνος τον Οποίον εξεκέντησαν; Η απάντηση είναι, ο Θεός ΓΧΒΧ!

Στο ευαγγέλιο του Ιωάννη, κεφάλαιο 19[ιθ΄] και εδάφια 32-37, ο Ιωάννης, ο οποίος ήταν μάρτυρας της σταυρώσεως του Ιησού, έγραψε:

«Ἦλθον λοιπόν οι στρατιώται, και του μεν πρώτου συνέθλασαν τα σκέλη, και του άλλου του συσταυρωθέντος μετ’ αυτού. Εις δε τον Ιησοῦν ελθόντες, ως είδον αυτόν ἤδη τεθνηκότα, δεν συνέθλασαν αυτού τα σκέλη, αλλ’ εις

των στρατιωτών εκέντησε με λόγχην την πλευράν αυτού, και ευθύς εξήλθεν αίμα και ύδωρ. Και ο ιδών μαρτυρεί, και αληθινή είναι η μαρτορία αυτού, και εκείνος εξεύρει ότι αληθειαν λέγει, δια να πιστεύσητε σεις. Διότι έγιναν ταύτα, δια να πληρωθή η γραφή, 'Οστούν αυτού δεν θέλει συντριφθή.' (Εξοδος 12[ιβ']:46· Αριθμοί 9[θ']:12· Ψαλμοί 34[λδ']:20). Και πάλιν άλλη γραφή λέγει, 'Θέλουσιν επιβλέψει εις εκείνον τον οποίον εξεκέντησαν.'»

Σύμφωνα με τα ανωτέρω εδάφια, Ποιος εκπλήρωσε την προφητεία του Ζαχαρίας 12[ιβ']:10; Ποιον εξεκέντησαν; Η απάντηση είναι: **Ο Ιησούς! Αυτόν εξεκέντησαν!** Και περί του δεύτερου ερχομού Του, το βιβλίο της Αποκαλύψεως λέγει,

«Ιδού, έρχεται μετά των νεφελών, και θέλει ιδεί αυτόν πας οφθαλμός, και εκείνοι οίτινες εξεκέντησαν αυτόν, και θέλουσι θρηγήσει επ' αυτόν πάσαι αι φυλαί της γης, ναι, αμήν.» (Αποκάλυψις 1[α']:7)

Η εκπλήρωση της παραπάνω προφητείας από το βιβλίο της Αποκαλύψεως θα εκπληρώσει επίσης την προφητεία που αναγράφεται στο Δανιήλ 7[ζ']:13,14. Εκεί λέει,

«Είδον εν οράμασι νυκτός, και ιδού, ως Υιός ανθρώπου ήρχετο μετά των νεφελών του ουρανού, και έφθασεν έως του Παλαιού των ημερών, και εισήγαγον αυτόν ενώπιον αυτού. Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία, και η δόξα, και η βασιλεία, δια να λατρεύωσιν αυτόν πάντες οι λαοί, τα έθνη, και αι γλώσσαι, η εξουσία αυτού είναι εξουσία αιώνιος, ήτις δεν θέλει παρέλθει, και η βασιλεία αυτού, ήτις δεν θέλει φθαρή.»

Σε παρακαλώ συμπαράβαλλε τα λόγια, «**Και εις αυτόν εδόθη η εξουσία**» με τα λόγια της προφητείας που αναφέρεται στο Ησαΐας 9[θ']:5 όπου λέει ότι «**η εξουσία θέλει είσθαι επί τον ώμον αυτού**» και με τα λόγια του Ιησού στο Ματθαίος 28[κη']:18, όπου λέει, «**Εδόθη εις εμέ πάσα εξουσία εν ουρανών και επί γης.**» Επομένως, χωρίς καμιά αμφιβολία, ο Ιησούς είναι «**ο Υιός του ανθρώπου**» του Δανιήλ 7[ζ']:14 τον Οποίον όλοι οι άνθρωποι θα λατρεύουν.

Από όλα τα παραπάνω, βλέπουμε ότι Εκείνος που εξεκένησαν στον σταυρό, Εκείνος που θα έλθει μετά των νεφελών, δεν είναι κανένας άλλος εκτός από τον Θεό ΓΧΒΧ τον Υιό, τον Άγιο των αγίων που έγινε ο Χριστός για να φέρει ένα τέλος στις παραβάσεις και στις αμαρτίες, να κάνει εξιλέωση περί ανομίας, να φέρει αιώνια δικαιοσύνη, και να σφραγίσει όραση και προφητεία **δια του θανάτου Του**. Εσύ, Τον έχεις αναγνωρίσει ώστε να Τον ευχαριστήσεις για το τι έχει κάνει για σένα; **Θα Τον λατρέψεις τώρα;** Η απόφασή σου θα προσδιορίσει εάν θα χαρείς όταν Τον δεις να έρχεται με τα σύννεφα ή αν θα είσαι ένας από εκείνους που κλάψουν επ' Αυτόν. **Η επιλογή είναι δική σου! Κάνε την ορθή επιλογή τώρα για να γίνεις ευτυχής!**

ΠΩΣ ΘΑ ΣΦΡΑΓΙΖΕ «ΟΡΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ» Ο ΑΓΙΟΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΔΑΝΙΗΛ 9[θ']:24-26 ΘΑ ΓΙΝΟΤΑΝ Ο ΧΡΙΣΤΟΣ;

Με το να εκπληρώσει όλες τις οράσεις και όλες τις προφητείες που είχαν προείπει τον ερχομό Του και το σωτήριο έργο Του! Καθώς είπε ο Ιησούς, «... *πάντες οι προφήται και ο νόμος έως Ιωάννου* (του Βαπτιστή) *προεφήτευσαν.*» (Ματθαίος 11[ια']:13)

ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΛΛΟ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗ ΒΙΒΛΟ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΧΡΙΖΟΤΑΝ Ο ΘΕΟΣ;

Ναι, υπάρχει! Στο Εβραϊούς 1[α']:8-12, διαβάζουμε περί του Θεού Υιού:

«Περί δε του Υιού (λέει), 'Ο θρόνος σου, ώ Θεέ, είναι εις τον αιώνα του αιώνος, σκήπτρον ευθύτητος είναι το σκήπτρον της βασιλείας σου. Ηγάπησας δικαιοσύνην, και εμίσησας ανομίαν, δια τούτο έχρισέ σε ο Θεός, ο Θεός σου, έλαιον αγαλλιάσεως υπέρ τους μετόχους σου.' Και, 'Συ κατ' αρχάς, Κύριε, την γην εθεμελίωσας, και έργα των χειρών σου είναι οι ουρανοί. Αυτοί θέλουσιν απολεσθή, συ δε διαμένεις, και πάντες ως ιμάτιον θέλουσι παλαιωθή, και ως περιένδυμα θέλεις τυλίξει αυτούς, και θέλουσιν αλλαχθή, συ όμως είσαι ο αυτός, και τα έτη σου δεν θέλουσιν εκλείψει.'»

Από τα παραπάνω λόγια μαθαίνουμε ότι ο Υιός, ο Οποίος είναι Ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΧΒΧ, είναι ο Αιώνιος Θεός, ο Δημιουργός των ουραनों και της γης και ότι Αυτός θα χριζόταν, δηλαδή, θα γινόταν ο Χριστός!

ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΟΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΓΧΒΧ ΘΑ ΕΡΧΟΤΑΝ ΣΤΗ ΓΗ;

Είναι δυνατόν; Μπορεί ο ανθρώπινος νους να συλλάβει την ιδέα ότι ο Δημιουργός του σύμπαντος, ο Παντοδύναμος ΓΧΒΧ, που δημιούργησε τα πάντα για τον Εαυτόν Του (Ρωμαίους 11[ια']:36· Κολοσσαείς 1[α']:16-20), θα ερχόταν από τον ουρανό κάτω στη γη για να περπατήσει μεταξύ μας; Δηλαδή, ο ΓΧΒΧ, ο Θεός του Ισραήλ, Εκείνος που είπε ότι εκτός Αυτού Σωτήρας δεν υπάρχει (Ησαΐας 43[μγ']:11), θα ερχόταν κάτω προσωπικά για να σώσει τον λαό

Του από τις αμαρτίες τους; Υπάρχει κάποια προφητεία στη Παλαιά Διαθήκη που δίνει αυτή την ιδέα;

Ναι, υπάρχει! Τα λόγια του Ησαΐα στο κεφάλαιο 59[νθ'] είναι πολύ καθαρά. Αρχίζοντας από το εδάφιο 15, βλέπουμε ότι ο ΓΧΒΧ κοίταξε κάτω και ήταν δυσαρεστημένος που δεν υπήρχε δικαιοσύνη (κρίσις). **Είδε ότι δεν υπήρχε άνθρωπος να μεσιτεύει.** Έτσι, ο Βραχίωνάς Του ενήργησε σωτηρία. Ντύθηκε δικαιοσύνη σαν θώρακα, φόρεσε στο κεφάλι Του την περικεφαλαία της σωτηρίας, φόρεσε την εκδίκηση σαν ιμάτιο, φόρεσε τον ζήλο σαν παλτό, και στο εδάφιο 20, Αυτός, ο Βραχίων του ΓΧΒΧ, **έρχεται στην Σιών ως ο Λυτρωτής όλων εκείνων που μετανοούν από τις παραβάσεις τους.** (Σε παρακαλώ διάβασε το πεντηκοστό τρίτο κεφάλαιο του Ησαΐα για να δεις το πως ο Βραχίων του ΓΧΒΧ θα λύτρωνε το ανθρώπινο γένος).

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΤΗΣ ΣΙΩΝ;

Στο εξηκοστό κεφάλαιο του Ησαΐα, ο ΓΧΒΧ συνεχίζει να μιλάει στη Σιών, και στο εδάφιο 16β της λέει, **«... και θέλεις γνωρίσει ότι εγώ ο Κύριος (ΓΧΒΧ) είμαι ο Σωτήρ σου και ο Λυτρωτής σου, ο ισχυρός του Ιακώβ.»**

Ναι, Εκείνος που ήλθε κάτω για να απελευθερώσει το λαό Του από τις παραβάσεις τους, και από τις αμαρτίες τους, και για να κάνει εξιλέωση περί ανομίας, και να εισάγει αιώνια δικαιοσύνη, ήταν ο ΓΧΒΧ, ο Άγιος των αγίων (Δαυιήλ 9[θ']:24,26· Ματθαίος 1[α']:21)!

Εν τούτοις, ο ΓΧΒΧ αποκάλυψε στους δούλους Του τους προφήτες (Αμώς 3[γ']:7), ότι **πριν έλθει κάτω, θα έστειλε τον αγγελιοφόρο Του για να προετοιμάσει ή να κατα-**

σκευάσει την οδό εμπροσθέν Του. Στο Μαλαχίας 3[γ']:1, ακούμε τον ΓΧΒΧ των δυνάμεων να λέει:

«ΙΔΟΥ, εγώ αποστέλλω τον άγγελόν μου, και θέλει κατασκευάσει την οδόν εμπροσθέν μου.»

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΑΓΓΕΛΙΟΦΟΡΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ ΤΗΝ ΟΔΟ ΕΜΠΡΟΣΘΕΝ ΤΟΥ ΓΙΑΧΒΕ;

Ο Ιησούς απάντησε την ανωτέρω ερώτηση στο Ματθαίος 11[ια']:10. Είπε ότι **αυτός ο αγγελιοφόρος ήταν ο Ιωάννης ο Βαπτιστής.**

ΠΟΙΑΝΟΥ ΤΗΝ ΟΔΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ;

Ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό του Ιησού! **Ποιος, λοιπόν, είναι ο άνθρωπος Ιησούς;**

Παρομοίως, στο Ησαΐας 40[μ']:3, διαβάζουμε:

«Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, Ετοιμάσατε την οδόν του Κυρίου (του ΓΧΒΧ), ευθείας κάμετε εν τη ερήμω τας τρίβους του Θεού ημών.»

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Η «ΦΩΝΗ ΒΟΩΝΤΟΣ ΕΝ ΤΗ ΕΡΗΜΩ» ΠΟΥ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ ΤΗΝ ΟΔΟ «ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΗΜΩΝ»;

Στο Ιωάννης 1[α']:23, ακούμε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή να λέει τα ακόλουθα:

«... Εγώ είμαι 'Φωνή βοώντος εν τη ερήμω, Ευθύνατε την οδόν του Κυρίου'» (του ΓΧΒΧ)»

ΠΑΛΙ, ΠΟΙΑΝΟΥ ΤΗΝ ΟΔΟ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ;

Η προφητεία έλεγε ότι η «φωνή βοώντος» θα προετοίμαζε την οδό «του Θεού ημών». Ο Ιωάννης προετοίμασε την οδό του Ιησού! **Ποιος, λοιπόν, είναι ο άνθρωπος Ιησούς;**

Περαιτέρω, στο Μαλαχίας 4[δ']:5, ο ΓΧΒΧ λέει:

«Ιδού, εγώ θέλω αποστείλει προς εσάς Ηλίαν τον προφήτην, πριν έλθη η ημέρα του Κυρίου η μεγάλη και επιφανής.»

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο «ΗΛΙΑΣ» ΠΟΥ ΕΠΡΟΚΕΙΤΟ ΝΑ ΕΛΘΕΙ;

Στο Ματθαίος 11[ια']:10-15, όπου ο Ιησούς είπε ότι **ο Ιωάννης ο Βαπτιστής** ήταν ο αγγελιοφόρος ο οποίος θα προετοίμαζε την οδό, επίσης είπε:

«Και αν θέλητε να δεχθήτε τούτο, αυτός (ο Ιωάννης ο Βαπτιστής) είναι ο Ηλίας, όστις έμελλε να έλθη. Ο έχων ώτα δια να ακούη, ας ακούη.»

ΜΗΠΩΣ ΕΝΝΟΕΙ ΟΤΙ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ ΗΛΙΑΣ ΘΑ ΞΑΝΑΓΥΡΙΖΕ ΣΤΗ ΖΩΗ ΩΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ;

Οπωσδήποτε Όχι! Η Βίβλος δεν διδάσκει μετεμψύχωση. Ο Θεός έστειλε τον Ιωάννη τον Βαπτιστή να προετοιμάσει την οδό έμπροσθέν Του «εν πνεύματι και δυνάμει Ηλίου» (Λουκάς 1[α']:17).

Επομένως, για έμφαση, ξαναρωτώ:

ΚΑΘΩΣ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΗΤΑΝ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΗΛΘΕ ΝΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΕΙ ΤΗΝ ΟΔΟ ΤΟΥ ΓΙΑΧΒΕ, ΤΟΤΕ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΙΗΣΟΥΣ;

Καθώς είδαμε, η απάντηση της Βίβλου σ' αυτή την ερώτηση είναι ότι ο άνθρωπος Ιησούς είναι ο Θεός ΓΙΑΧΒΕ ο Οποίος ήλθε στη Σιών για να γίνει ο Σωτήρ της και ο Λυτρωτής της, όπως είπε ο άγγελος στον Ιωσήφ ότι το όνομα του παιδιού θα είναι «**Ιησούς**» (το οποίο, όνομα, σημαίνει «ΓΧΒΧ Ο ΣΩΤΗΡ») διότι Αυτός θα σώσει το **λαό Του** από τις αμαρτίες τους (Ησαΐας 59[νθ']:15,20· 60 [ξ']:16· Ιωάννης 1[α']:1,14· Ματθαίος 1[α']:21).

ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η ΒΙΒΛΟΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ ΟΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑΧΒΕ;

Βεβαίως! Ας διαλογισθούμε πάνω στις επόμενες δύο περιπτώσεις:

1. Στο Ματθαίος 23[κγ']:37, ακούμε τον Ιησού να λέει στην Ιερουσαλήμ,

«Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ, η φονεύουσα τους προφήτας, και λιθοβολούσα τους απεσταλμένους προς σε, ποσάκις ηθέλησα να συνάξω τα τέκνα σου, καθ' ον τρόπον συναγει η όρνις τα ορνίθια εαυτής υπό τας πτέρυγας, και δεν ηθελήσατε;»

Παρακαλώ, ας σκεφτούμε: Ποιανού λαός ήταν ο Ισραήλ; Όχι του ΓΙΑΧΒΕ; Δεν ήταν ο ΓΙΑΧΒΕ Εκείνος που είχε υποσχεθεί να συνάξει τον Ισραήλ προς τον Εαυτόν Του (Ησαΐας 54[νδ']:5-7); Πως θα μπορούσε ο Ιησούς, ένας άνδρας περίπου τριάντα ετών, να πει ότι ήταν **Αυτός** που ήθελε να τους συνάξει προς τον Εαυτόν Του; Στη πραγματικότητα, τι μας λέει εδώ ο Ιησούς; Εάν Αυτός δεν είναι ο ΓΙΑΧΒΕ εν σαρκί, τότε, Ποιος είναι;

2. Στο βιβλίο των Ψαλμών, στο κεφάλαιο 68[ξη'] και εδάφιο 18, διαβάζουμε **για τον ΓΙΑΧΒΕ**:

*«Ανέβης εις ύψος, ηχημαλώτευσας αιχμαλωσίαν, έλαβες χαρίσματα δια τους ανθρώπους, έτι δε και δια τους απειθείς, δια να κατοικής μεταξύ αυτών, **Κύριε (Γιαχβέ) Θεέ.**»* (Παρένθεση και έμφαση του συγγραφέα).

ΠΟΙΟΣ ΑΝΕΒΕΙ ΕΙΣ ΥΨΟΣ;

Σύμφωνα με το παραπάνω εδάφιο, η απάντηση είναι: **«Ο Θεός ΓΧΒΧ (Γιαχβέ)!»**

«Μα,» θα ρωτήσει κάποιος, «δεν είναι ο ΓΧΒΧ Εκείνος που κατοικεί 'εν υψίστοις' (Λουκάς 2[β']:14); Πως μπορεί ο Ψαλμωδός να λέει ότι ο Θεός ΓΧΒΧ ανέβει εις ύψος; Ποιος είναι αυτός ο ΓΧΒΧ του Ψαλμού 68[ξη']:18;

Ο απόστολος Παύλος μας βεβαιώνει ότι αυτός ο Θεός ΓΧΒΧ είναι ο Ιησούς Χριστός. Ας διαβάσουμε εν μέρει από το Εφεσίους 4[δ']:4-10, όπου ο Παύλος έγραψε:

*«... Αναβάς εις ύψος, ηχημαλώτευσεν αιχμαλωσίαν, ... το δε, ανέβη, τι είναι, ειμή ότι και κατέβη πρώτον εις τα κατώτερα μέρη της γης; **Ο καταβάς, αυτός είναι και ο αναβάς υπεράνω των ουρανών, δια να πληρώση (να γεμίσει) τα πάντα.**»*

Έτσι, βλέπουμε καθαρά ότι **ο Ιησούς είναι ο Θεός ΓΧΒΧ του Ψαλμού 68[ξη']:18**, ο οποίος έγινε σάρκα για να πεθάνει στο σταυρό για τις αμαρτίες του λαού Του σύμφωνα με τις Γραφές (Ματθαίος 1[α']:1,14· Ησαΐας 53[νγ']:8), τον Οποίον έθαψαν στον τάφο ενός πλουσίου σύμφωνα με τις

Γραφές (Ησαΐας 53[γγ΄]:9· Ματθαίος 27[κζ΄]:57-60), και **ο Οποίος, την τρίτη ημέρα, αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές, διότι, επειδή ήταν Θεός εν σαρκί, ήταν αδύνατον για τον θάνατο να Τον κρατήσει** (Ησαΐας 53[γγ΄]:10· Πράξεις 2[β΄]:24). Έτσι, **ο άνθρωπος Ιησούς**, ο Θεός ΓΧΒΧ του Ψαλμού 68[ξη΄]:18, έλαβε χαρίσματα για τους ανθρώπους, δηλαδή, εξυψώθηκε και δοξάστηκε πάνω από όλο το ανθρώπινο γένος, και διορίστηκε να είναι **ο Απόστολος και ο Αρχιερέας** της προς Εβραίους 3[γ΄]:1,2, και **ο Χριστός και ο Κύριος** (ΓΧΒΧ) του Πράξεις 2[β΄]:36 και της προς Ρωμαίους 10[ι΄]:9-13, του Οποίου το όνομα, «**Ιησούς**», ένας πρέπει να επικαλεστεί (στον Οποίον πρέπει να προσευχηθεί) ώστε να σωθεί, διότι,

«... δεν υπάρχει δι' ουδενός άλλου η σωτηρία, διότι ούτε όνομα άλλο είναι υπό τον ουρανόν δεδομένον μεταξύ των ανθρώπων, δια του οποίου πρέπει να σωθώμεν.» (Πράξεις 4[δ΄]:12).

ΕΙΧΕ ΠΡΟΦΗΤΕΥΘΕΙ ΣΤΙΣ ΓΡΑΦΕΣ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ;

Βεβαίως! Πρώτον, στους Ψαλμούς 16[ιστ΄]:10, διαβάζουμε τα εξής:

«Διότι δεν θέλεις εγκαταλείψει την ψυχήν μου εν τω άδη, ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιόν σου να ίδη διαφθοράν.» (Παρακαλώ, διάβασε επίσης το Πράξεις 2[β΄]:22-36).

Δεύτερον, στο Ησαΐας κεφάλαιο νγ΄ και εδάφιο 10β διαβάζουμε για τον Βραχίωνα του ΓΧΒΧ, ότι **αφού δώσει την ψυχή Του σαν προσφορά περί αμαρτίας**, δηλαδή, μετά τον θάνατό Του, **θα δει απογόνους και οι ημέρες Του θα**

μακρύνουν. Αυτά τα λόγια πράγματι αναφέρονται στην ανάστασή Του από τους νεκρούς.

Από τα προηγούμενα εδάφια παρατηρούμε ότι το θέλημα του ΓΧΒΧ ήταν να μη αφήσει τον Όσιό Του στον τάφο αλλά να Τον αναστήσει! Ας δοξαστεί το όνομά Του!

Σε παρακαλώ σημείωσε:

Η λέξη «ανάσταση» σημαίνει: «ανέγερση --- στήνομε ξανά». Αναφέρεται στο σώμα ενός ξαπλωμένου ατόμου.

Καθώς ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο έτσι ώστε να έχει **πνεύμα, ψυχή και σώμα** (Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:23), και καθώς, στον θάνατο, είναι **μόνο το σώμα** που ξαπλώνει στον τάφο, **η λέξη «ανάσταση» απευθύνεται μόνο στο σώμα.** Για να λάβει χώρα μια ανάσταση, **ο Θεός πρέπει να επιστρέψει τη ψυχή** (Εβραϊκά: «Νέφες») **του νεκρού ατόμου πίσω στο σώμα του/της.** Για να υποστηρίξουμε αυτή τη δήλωση, ας διαβάσουμε το Α΄ Βασιλέων 17[ιζ΄]: 21,22. Αυτά τα εδάφια μας λένε τι συνέβη όταν ο Θεός, μέσω του προφήτη Ηλία, ανέστησε κάποιο νεαρό αγόρι:

«Και εξηπλώθη (ο προφήτης Ηλίας) τρις επί το παιδάριον, και ανεβόησε προς τον Κύριον, και είπε, Κύριε Θεέ μου, ας επανέλθη, δέομαι, η ψυχή (νέφες) του παιδαρίου τούτου εντός αυτού. Και εισήκουσεν ο Κύριος της φωνής του Ηλία, και επανήλθεν η ψυχή (νέφες) του παιδαρίου εντός αυτού, και ανέζησε.» (Επίσης, παρακαλώ διάβασε το Β΄ Κορινθίους 5[ε΄]:6-8).

Επομένως, τα λόγια, *«ουδέ θέλεις αφήσει τον Όσιόν σου να ίδη διαφθοράν.»* (Ψαλμοί 16[ιστ΄]:10), μας λένε ότι **το**

σώμα του Χριστού δεν θα παρέμενε στον τάφο να δει διαφθορά αλλά θα ανασταίνόταν.

ΣΥΝΕΒΗ ΑΥΤΟ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥΣ;

Ναι, συνέβη! Πριν πεθάνει, ο Ιησούς είπε σ' εκείνους που Του ζητούσαν να τους δώσει κάποιο σημείο:

«... Γενεά πονηρά και μοιχαλίσ σημερινή ζητεί, και σημεῖον δεν θέλει δωθῆ εἰς αὐτήν, εἰμὴ τὸ σημεῖον Ἰωνά τοῦ προφήτου. Διότι ὡς ὁ Ἰωνάς ἦτο ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, οὕτως θέλει εἶσθαι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.» (Ματθαῖος 12[ιβ']:39,40).

Μια άλλη φορά, όταν οι Ιουδαίοι του ζήτησαν να τους δώσει κάποιο σημείο, ο Ιησούς τους είπε:

«... Χαλάσατε τὸν ναὸν τούτον, καὶ δια τριῶν ἡμερῶν θέλω ἐγείρει αὐτόν.» (Ἰωάννης 2[β']:19).

Οι μαθητές Του εννόησαν ότι Αυτός αναφερόταν στον ναό του σώματός Του και ότι μίλησε για την ανάστασή Του (Ἰωάννης 2[β']:21,22). Τα λόγια Του, «(εγώ) θέλω ἐγείρει αὐτόν» αποκαλύπτει ότι Αυτός πράγματι ήταν ο Παντοδύναμος Θεός εν σαρκί ο Οποῖος εἶχε τὴ δύναμη να ἀναστήσει τὸ νεκρὸ Του σώμα! Ἡ Δόξα ἀνήκει σ' Αὐτόν εἰς τὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων (Β' Πέτρου 3[γ']:18· Αποκάλυψις 5[ε']:13).

Και συνέβη! Τὴν τρίτη ἡμέρα, ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς σύμφωνα με τὶς Γραφές καὶ παρουσιάσθηκε σε πολλοὺς μάρτυρες. Σε μια περίπτωση, παρουσιάσθηκε σε του-

λάχιστον πεντακόσια άτομα μονομιάς (Α΄ Κορινθίους 15 [ιε΄]:6).

Από τα ανωτέρω, και από το γεγονός ότι η λέξη «ανάσταση» αναφέρεται στη «ανέγερση» ενός σώματος που είναι ξαπλωμένο, αντιλαμβανόμαστε ότι **το πραγματικό σώμα του Ιησού το οποίο πέθανε πάνω στο σταυρό, αυτό το ίδιο σώμα το οποίο έθαψαν στον τάφο, αυτό το ίδιο σώμα αναγέρθηκε σε δόξα!**

Το να πιστεύει κανείς ότι «στην ανάσταση το σώμα του Ιησού διαλύθηκε μέσα στα αέρια της ατμόσφαιρας» ή ότι «στην ανάσταση ο Ιησούς έλαβε ένα νέο πνευματικό σώμα το οποίο έφτιαξε γι' Αυτόν ο Θεός στον ουρανό», είναι παράλογο!

Και οι δύο από τις ανωτέρω ιδέες είναι αιρέσεις, παράξενες, και ξένες όσον αφορά τις Γραφές! **Εάν ακριβώς το ίδιο σώμα που πέθανε στον σταυρό και το οποίο έθαψαν στον τάφο δεν ανεγέρθηκε από τους νεκρούς, τότε, η ανάσταση δεν έλαβε χώρα! Εκείνοι που πιστεύουν ότι στην ανάσταση ο Ιησούς έλαβε ένα άλλο σώμα, (ιδιαίτε- ρως εκείνοι που κηρύττουν ότι αυτό το «άλλο σώμα» είναι ένα πνευματικό σώμα), δεν πιστεύουν στην Βιβλική ανά- σταση των νεκρών, αλλά στην αντιγραφική διδασκαλία της μετεμψύχωσης!**

Σ' αυτό το σημείο, θα ήθελα να πάρω ένα λεπτό για να συ- γκρίνω την σωματική ανάσταση του Κυρίου Ιησού με τη σωματική ανάσταση των ακολούθων Του --- όλων εκείνων που πιστεύουν εις Αυτόν.

ΕΙΝΑΙ ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΟΤΙ ΟΛΟΙ ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΘΑ ΛΑΒΟΥΝ ΑΚΡΙΒΩΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΕΛΑΒΕ ΚΙ' ΑΥΤΟΣ.

Στο Ιωάννης 11[ια']:23-27, ο Ιησούς είχε την επόμενη συνομιλία με την Μάρθα για τον νεκρό αδελφό της. Ο Ιησούς της είπε:

«... Ο αδελφός σου θέλει αναστηθή. Λέγει προς αυτόν η Μάρθα, Εξεύρω ότι θέλει αναστηθή εν τη αναστάσει εν τη εσχάτη ημέρα. Είπε προς αυτήν ο Ιησούς, Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή, ο πιστεύων εις εμέ, και αν αποθάνη, θέλει ζήσει. Και πας όστις ζη και πιστεύει εις εμέ, δεν θέλει αποθάνει εις τον αιώνα. Πιστεύεις τούτο; Λέγει προς αυτόν, Ναι, Κύριε, εγώ είπιστευσά, ότι συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού, ο ερχόμενος εις τον κόσμον.»

Από τα παραπάνω λόγια, καταλαβαίνουμε ότι ο Ιησούς υπόσχεται να αναστήσει όλους εκείνους που πιστεύουν εις Αυτόν. Όλοι οι αληθινοί πιστοί ακόλουθοι του Ιησού Χριστού κρατούν αυτή την ελπίδα και πίστη διότι γνωρίζουν ότι ο Ιησούς έχει την εξουσία και τη δύναμη, δια του λόγου Του, να αναστήσει τα σώματα όλων εκείνων που είναι στους τάφους. Ο Ιησούς δύναται να το κάνει αυτό διότι καθώς ο Θεός ο Πατήρ έχει «ζωήν εν *Εαυτώ*», έτσι και ο Υιός έχει «ζωήν εν *Εαυτώ*» (Ιωάννης 5[ε']:26-29). Αυτό το γεγονός αποδεικνύει, για μια ακόμα φορά, ότι ο Ιησούς είναι Θεός εν σαρκί. Εσύ έχεις πιστέψει σ' Αυτόν;

ΓΙΑΤΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΩ ΖΗΤΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΜΑΣ;

Για δύο λόγους:

α) Διότι, εκείνοι που πιστεύουν στην Βιβλική διδασκαλία ότι το σώμα του Ιησού αναστήθηκε από τους νεκρούς, πρέπει επίσης να πιστεύουν ότι **Αυτός**, με τον ίδιο τρόπο, **θα αναστήσει από τους νεκρούς και τα δικά τους θνητά σώματα.**

β) Διότι σήμερα μας έχουν περικυκλώσει ψευδοδιδάσκαλοι οι οποίοι λένε ότι είναι Χριστιανοί, αλλά, οι οποίοι κηρύττουν ότι ο θάνατος είναι το τέλος των σωμάτων μας, και ότι, καθώς πεθαίνουμε, αμέσως λαμβάνουμε ένα νέο σώμα το οποίο ο Θεός προετοίμασε για μας στον ουρανό. Με άλλα λόγια, κηρύττουν ότι, στο θάνατο, **ανταλλάσσουμε** το παλαιό μας σώμα για ένα άλλο.

Αυτοί οι ψευδοδιδάσκαλοι έχουν επιλέξει να αγνοούν τι λέει η Βίβλος πάνω στο θέμα της αναστάσεως του σώματος, και διδάσκουν την αντιχριστιανική διδασκαλία της μετεμψύχωσης. Σε παρακαλώ, επίτρεψέ μου να σου παρουσιάσω το τι διδάσκουν οι Γραφές πάνω στο θέμα της αναστάσεως του σώματος:

Η Βίβλος λέει ότι **δια του αίματος του Ιησού έχουμε ήδη λάβει την απολύτρωση, δηλαδή, τη συγχώρεση των αμαρτημάτων μας** (Εφεσίους 1[α']:7· Κολοσσαείς 1[α']:14). Βάση αυτής της αλήθειας, αντιλήφθηκα ότι δια του έργου που έκανε ο Ιησούς πάνω στο σταυρό, Αυτός έχει ήδη απολυτρώσει τα πνεύματα και τις ψυχές εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν. Όμως, **εκείνοι που πραγματικά πιστεύουν στο Χριστό αναμένουν να λάβουν και την απολύτρωση του σώματος αυτών** (Ρωμαίους 8[η']:23). Αυτή η απολύτρωση θα λάβει χώρα στη δεύτερη έλευση του Κυρίου Ιησού, όταν θα έλθει να πάρει τους ακολούθους Του ώστε να είναι μαζί Του για πάντα (Β' Θεσσαλονικείς 2[β']:

1· Α΄ Θεσσαλονικείς 4[δ΄]:16,17). Μέχρι τότε, θα εμπιστεύονται ότι ο Θεός θα διατηρήσει τα πνεύματά τους, τις ψυχές τους και **τα σώματά τους άμειπτα** εν τη παρουσία του Κυρίου τους Ιησού Χριστού (Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε΄]:23).

Μιλώντας για την ανάσταση του σώματος, ο απόστολος Παύλος είπε:

«Τούτο δε λέγω αδελφοί, ότι σαρξ και αίμα βασιλείαν Θεού δεν δύνανται να κληρονομήσωσιν, ουδέ η φθορά κληρονομεί την αφθαρσίαν. Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και εμείς θέλομεν μεταμορφωθή. Διότι πρέπει το φθαρτόν τούτο να ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο να ενδυθή αθανασίαν. Όταν δε το φθαρτόν τούτο ενδυθή αφθαρσίαν, και το θνητόν τούτο ενδυθή αθανασίαν, τότε θέλει γείνει ο λόγος ο γεγραμμένος ‘Κατεπόθη ο θάνατος εν νίκη.’»

Καθώς τα πνεύματα και οι ψυχές των ανθρώπων είναι αθάνατα, τα λόγια του Παύλου «**το φθαρτόν τούτο**» και «**το θνητόν τούτο**», αναφέρονται μόνο στο ανθρώπινο σώμα.

Από τα παραπάνω βλέπουμε ότι όταν ο Κύριος Ιησούς επιστρέψει, **θα αναστήσει τα σώματα** των ακολούθων Του που έχουν πεθάνει μέχρι αυτή την ημέρα **και την ίδια στιγμή θα τα ντύσει με αφθαρσία και αθανασία**. Μ’ αυτόν τον τρόπο, τα πνεύματα και οι ψυχές εκείνων που έχουν πεθάνει στη πίστη του Ιησού και τα οποία ήσαν με τον Κύριο από την ημέρα του θανάτου τους (Β΄ Κορινθίους

5[ε']:8· Λουκάς 23[κγ']:43), θα ξαναενωθούν με τα αλλαγμένα σώματά τους, και θα συναντηθούν με τον Κύριο στον αέρα ως ολοκληρωμένα άτομα που θα απαρτίζονται από πνεύμα, ψυχή και σώμα (Α΄ Θεσσαλονικείς 5[ε']:23).

Όσο τα σώματα των πιστών βρίσκονται στους τάφους, η ανάσταση δεν έχει λάβει χώρα και ο Κύριος δεν έχει επιστρέψει! Μην επιτρέψετε σε κανέναν να σας πείσει να πιστέψετε διαφορετικά!

Αυτοί που διδάσκουν διαφορετικά, είναι ψευδοδιδάσκαλοι και δεν βρίσκονται στην αλήθεια (Β΄ Τιμόθεον 2[β']:17, 18). Εάν ακολουθείς ψευδοδιδάσκαλους και υποστηρίζεις και εξαπλώνεις τις ψευδείς τους διδασκαλίες, εάν κηρύττεις «ανταλλαγή» αντί για «αλλαγή» των σωμάτων εκείνων που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, δεν βρίσκεσαι ούτε εσύ στην αλήθεια! Σε παροτρύνω με όλη μου τη δύναμη να φύγεις μακριά τους και να έλθεις στον Κύριο Ιησού Χριστό ο Οποίος είναι η μόνη Αλήθεια και ο μόνος Σωτήρας! Θα το κάνεις; Η αιωνιότητά σου βρίσκεται σε κίνδυνο! **Εάν αγαπάς την αλήθεια, σε παρακαλώ, μην αργείς!**

Από τα προηγούμενα λόγια της Α΄ Κορινθίους 15[ιε']:51, 52, δηλαδή, «*πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή, εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι, διότι θέλει σαλπίσει, και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και εμείς θέλομεν μεταμορφωθή*», παρατηρούμε ότι όταν ο Ιησούς αναστήσει τους ακολούθους Του που είχαν «κοιμηθή» (που είχαν πεθάνει), θα **μεταμορφώσει** (θα αλλάξει), σε μια στιγμή,

τα σώματα εκείνων που πιστεύουν σ' Αυτόν και που θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν επιστρέψει. Και τα δύο συμβάντα, δηλαδή, α) η **ανάσταση** και β) η **αλλαγή** των σωμάτων εκείνων που πιστεύουν στον Χριστό και που θα είναι ακόμα ζωντανοί όταν θα επιστρέψει ο Κύριος, θα λάβουν χώρα **συγχρόνως** ώστε και οι δύο ομάδες πιστών να συναντήσουν τον Κύριο στον αέρα **την αυτή στιγμή** --- όχι ένα άτομο τη φορά, καθώς ένας-ένας πεθαίνει, όπως κηρύττουν μερικοί ψευδοδιδάσκαλοι. Για να υποστηρίξω τις δηλώσεις μου, θα ήθελα να σας παρουσιάσω το Α' Θεσσαλονικείς 4 [δ']:16,17. Εκεί, ο Παύλος έγραψε:

*«Ότι αυτός ο Κύριος εν κελεύσματι, εν φωνή αρχαγγέλου, και εν σάλπιγγι Θεού καταβήσεται απ' ουρανού, και οι νεκροί εν Χριστώ αναστήσονται πρώτον, έπειτα ημείς οι ζώντες οι περιλειπόμενοι, **άμα συν αυτοίς** (συγχρόνως μαζί με αυτούς) **αρπαγησόμεθα εν νεφέλαις εις απάντησιν του Κυρίου εις αέρα, και ούτω πάντοτε συν Κυρίω εσόμεθα.**» (Κείμενο)*

Από αυτή τη μικρή παρουσίαση της αναστάσεως του σώματος, αντιλαμβανόμαστε ότι **όπως το πραγματικό σώμα του Ιησού το οποίο πέθανε πάνω στο σταυρό και έθαψαν στον τάφο, αναστήθηκε σε δόξα, έτσι και τα πραγματικά, τα σαρκικά σώματα των ακολούθων Του που πέθαναν και ετάφησαν, θα αναστηθούνε επίσης σε δόξα. Τι ένδοξη ελπίδα! Σ' ευχαριστώ Ιησού!**

Τώρα, πίσω στην ανάσταση του Κυρίου Ιησού.

ΗΤΑΝ Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΝΑ ΣΠΟΥΔΑΙΟ ΓΕΓΟΝΟΣ;

Απολύτως!

ΓΙΑΤΙ;

Διότι, με την επίδειξη δυνάμεως που έκανε στην ανάστασή Του από τους νεκρούς, ο Ιησούς απέδειξε σε όλους ότι Αυτός είναι ο Υιός του Θεού! Αυτό ακριβώς έγραψε ο απόστολος Παύλος στους Χριστιανούς της Ρώμης. Ας διαβάσουμε τα λόγια του:

«ΠΑΥΛΟΣ, δούλος Ιησού Χριστού, προσκεκλημένος απόστολος, κεχωρισμένος δια το ευαγγέλιον του Θεού, (το οποίον προϋπεσχέθη δια των προφητών αυτού εν ταις αγίαις γραφές,) περί του Υιού αυτού, όστις εγεννήθη εκ σπέρματος Δαβίδ κατά σάρκα, και απεδείχθη Υιός Θεού εν δυνάμει, κατά το πνεύμα της αγιοσύνης, δια της εκ νεκρών αναστάσεως, Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών» (Ρωμαίους 1[α']:1-4).

Η ανάστασή Του ήταν σπουδαία διότι ένας νεκρός σωτήρας δεν μπορεί να σώσει κανέναν. Η ανάσταση του Ιησού από τους νεκρούς απέδειξε σε όλους ότι Αυτός αληθώς είναι ο Υιός του Θεού, ότι πραγματικά είναι Ένας από την αληθινή Θεότητα, και ότι είναι ο Ζων που ζει εις τους αιώνας των αιώνων. Γι' αυτό, Αυτός έχει τη δύναμη να μας σώσει! Η ανάστασή Του βοήθησε ανθρώπους σαν τον Θωμά να αναγνωρίσουν και να πιστέψουν ότι ο Ιησούς είναι Κύριος και Θεός (Ιωάννης 20[κ']:28).

Αληθώς, η ανάστασή Του απέδειξε, πέραν κάθε αμφιβολίας, ότι Αυτός δεν ήταν κάποιος που απλώς ονομαζόταν «Ιησούς» αλλά ότι Αυτός είναι Ιησούς (δηλαδή, ΓΙΑΧΒΕ Ο ΣΩΤΗΡ), ο Βραχίων και ο Λόγος του ΓΙΑΧΒΕ ο Οποίος έγι-

νε σάρκα για να γίνει ο Λυτρωτής και ο Σωτήρας που θα σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ησαΐας 53[γγ']· 59[νθ']·15-20· 60[ξ']·16· Ιωάννης 1[α']·1,14· Ματθαίος 1[α']·21). Απέδειξε ότι **Αυτός ήταν ο Άγιος των αγίων, ο Θεός του Ισραήλ, ο Οποίος έγινε ο Χριστός, ο Μεσσίας**, για να πεθάνει στο σταυρό αλλά όχι για τον Εαυτό Του (Δανιήλ 9[θ']·24-26), ο Οποίος νίκησε τον θάνατο διότι ήταν αδύνατον για τον θάνατο να Τον κρατήσει (Πράξεις 2 [β']·24), και ο Οποίος, τώρα, κρατά τα κλειδιά του Άδου και του θανάτου. Ας διαβάσουμε το Αποκάλυψις 1[α']·17, 18 για να ακούσουμε τι είπε ο αναστημένος Ιησούς για τον Εαυτόν Του:

«... εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος, και ο ζων, και έγινα νεκρός, και ιδού, είμαι ζων εις τους αιώνες των αιώνων, αμήν, και έχω τα κλειδιά του άδου και του θανάτου.»

Σε παρακαλώ σημείωσε ότι σύμφωνα με το Ησαΐας 41 [μα']·4, **μόνο ο Θεός ΓΙΑΧΒΕ είναι ο πρώτος και ο Έσχατος**. Καθώς δεν μπορούμε να έχουμε δύο που να είναι ο Πρώτος και ο Έσχατος, και καθώς ο Ιησούς απαιτεί για δική Του αυτή τη μοναδική θέση, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι ο Ιησούς είναι πράγματι ο Αιώνιος Θεός ο Υιός, Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ. Η δόξα ανήκει σ' Αυτόν (Β' Πέτρου 3[γ']·18)!

ΓΙΑΤΙ ΗΤΑΝ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΤΗ ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ;

Διότι, η ανάσταση από τους νεκρούς είναι απόδειξη της υψίστης δυνάμεως ενός! Ειδικά, όταν Ένας έχει τη δύ-

ναμη να αναστήσει το δικό Του νεκρό σώμα (Ιωάννης 2[β΄]:19)!

Καθώς οι Γραφές μας λένε καθαρά ότι ο Θεός είναι ο μόνος Σωτήρας, ο Ιησούς έπρεπε να κάνει επίδειξη αυτής της ύψιστης δυνάμεως με το να αναστήσει το σώμα Του από τους νεκρούς, για να αποδείξει ότι είναι Θεός και ότι πραγματικά Αυτός είναι ο Σωτήρας του κόσμου. Εάν ο Ιησούς δεν ήταν ικανός να αποδείξει την Θεότητά του, κανένας δεν θα Τον εμπιστευόταν ως Σωτήρα του ή ως Σωτήρα της, διότι όλοι αντιλαμβάνονται ότι ένας σωτήρας που δεν είναι Θεός δεν έχει τη δύναμη να σώσει κανέναν!

Επομένως, το ευαγγέλιο της δόξας του Ιησού, δηλαδή, το Ποιος είναι, και της αναστάσεως Του, πρέπει να κηρυχθεί συγχρόνως διότι το δεύτερο είναι απόδειξη του πρώτου.

Καθώς απέδειξε ότι ήταν αδύνατον για τον θάνατο να Τον κρατήσει (Πράξεις 2[β΄]:24), ο Ιησούς απέδειξε ότι είναι Θεός και ότι πραγματικά Αυτός είναι ο μόνος Σωτήρας που έχει τη δύναμη να σε σώσει! Ας δοξαστεί το όνομά Του! Εάν εσύ δεν έχεις θέσει ακόμα την ζωή σου στα χέρια Του, θέλεις να απλώσεις το χέρι σου προς το δικό Του τώρα, και να Του πεις ότι Τον εμπιστεύεσαι; Αυτός απλώνει τα δικά Του χέρια (τα οποία πληγώθηκαν για τις αμαρτίες σου) προς τα σένα! Θέλεις να Τον δεχθείς τώρα; Η αιώνια ζωή σου ή η αιώνια καταδίκη σου εξαρτάται από την απόφαση της καρδιάς σου και από την ομολογία του στόματός σου (Ρωμαίους 10[τ΄]:9).

ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΕΛΑΦΙΑ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΕΞΕΤΑΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΣΤΗ ΠΑΡΟΥΣΑ ΜΕΛΕΤΗ, ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΣΤΗ ΠΟΙΟ ΜΙΚΡΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΥ;

Το ευαγγέλιο, τα καλά νέα, είναι ότι:

Ο Θεός, δια του Λόγου Του, έγινε σάρκα σύμφωνα με τις Γραφές, πέθανε για τις αμαρτίες μας πάνω στο σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές, τάφηκε σύμφωνα με τις Γραφές, την τρίτη ημέρα αναστήθηκε από τους νεκρούς σύμφωνα με τις Γραφές, και όποιος Τον αναγνωρίσει ως ΓΙΑΧΒΕ τον Υιόν και επικαλεστεί το όνομά Του με πίστη, δεν θα απολεσθεί, αλλά έχει αιώνια ζωή.

Στην παραπάνω παρουσίαση του ευαγγελίου, παρατηρούμε ότι το Πρόσωπο του Σωτήρα και το σωτήριο έργο Του κηρύττονται μαζί με το όφελος που προήλθε για όλους εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. **Αυτό είναι το ευαγγέλιο! Αυτά είναι τα καλά νέα για όλο το ανθρώπινο γένος!** Κήρυξε ο απόστολος Παύλος το ευαγγέλιο μ' αυτή τη σειρά;

ΑΣ ΕΞΕΤΑΣΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΠΟΙΟ ΠΡΟΣΕΚΤΙΚΑ ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟ ΡΩΜΑΙΟΥΣ 10 [Γ]:8-13. (Για περισσότερες πληροφορίες πάνω στο Ρωμαίους κεφάλαιο 10[Γ], διάβασε τις σελίδες 35-46).

Στο δέκατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής, ο Παύλος εξήγησε στους Χριστιανούς της Ρώμης τα πράγματα που αφορούν τη σωτηρία των Ισραηλιτών (εδάφιο 1), και του κόσμου γενικά (εδάφιο 12), και στα εδάφια 8-14, είπε:

«⁸... *‘Πλησίον σου είναι ο λόγος, εν τω στόματί σου, και εν τη καρδιά σου’, τουστέστιν ο λόγος της πίστεως τον οποίον κηρύττομεν, ⁹ότι εάν ομολογήσης δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν, και πιστεύσης εν τη καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησεν αυτόν εκ νεκρών, θέλεις σωθή, ¹⁰διότι με την καρδίαν πιστεύει τις προς δικαιοσύνην, και με το στόμα γίνεται ομολογία προς σωτηρίαν, ¹¹διότι λέγει η γραφή, *‘Πας ο πιστεύων επ’ αυτόν, δεν θέλει κατασχευθή.’* ¹²Επειδή δεν είναι διαφορά Ιουδαίου τε και Έλληνος, διότι ο αυτός Κύριος είναι πάντων, πλούσιος προς πάντας τους επικαλουμένους αυτόν. ¹³Διότι *‘πας όστις επικαλεσθή το όνομα του Κυρίου, θέλει σωθή.’* ¹⁴Πως λοιπόν θέλουσιν επικαλεσθή εκείνον εις τον οποίον δεν επίστευσαν; και πώς θέλουσι πιστεύσει εις εκείνον περί του οποίου δεν ήκουσαν; και πως θέλουσιν ακούσει χωρίς να υπάρξει ο κηρύττων;»*

Από τα παραπάνω, βλέπουμε ότι «ο λόγος της πίστεως» του Παύλου, δηλαδή το ευαγγέλιο το οποίο κήρυξε, ήταν ο εξής:

1. *Εάν ομολογήσεις δια του στόματός σου τον Κύριον Ιησούν* [δηλαδή, ότι ο Ιησούς είναι ο ΓΧΒΧ ή ο «Κύριος» του εδαφίου 13, του Οποίου το όνομα ένας πρέπει να επικαλεστεί για να σωθεί. Όχι ότι είναι ο Πατήρ! Ο Ιησούς είναι ο **μονογενής Υιός του Θεού**, ένας τίτλος που εννοεί ότι Αυτός είναι **τη ουσία ΓΧΒΧ** (Ιωάννης 3[γ’]: 16· 5[ε’]:18· 20[κ’]:31)],
2. *Εάν πιστέψεις με την καρδιά σου ότι ο Θεός ανέστησε αυτόν εκ νεκρών* [την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Γραφές (Α΄ Κορινθίους 15[ιε’]:

1-4). Φυσικά, είναι δεδομένο ότι όταν ένας πιστεύει στην ανάστασή Του, πιστεύει επίσης και στο γεγονός ότι πρώτα πέθανε και ότι τάφηκε], και,

3. **Εάν επικαλεστείς το όνομα του Κυρίου** [δηλαδή, **εάν προσευχηθείς στον Ιησού** --- όχι σαν αυτούς που εσφαλμένα προσεύχονται σε κτιστούς ανθρώπους ή σε άλλα κτίσματα που δεν είναι ο Θεός και που δεν έχουν τη δύναμη να σώσουν κανέναν, αλλά, **διότι έχεις αναγνωρίσει και έχεις πιστέψει ότι Αυτός είναι ΓΙΑΧΒΕ, και διότι επιθυμείς να Τον λατρέψεις και να Τον τιμήσεις ακριβώς το ίδιο όπως ένας τιμάει τον Πατέρα** (Ιωάννης 5[ε΄]:23)],

4. ***Θα σωθείς!***

Ένα άτομο που εκπληρώνει αυτές τις τρεις απαιτήσεις που ο Θεός έχει θέσει μέσα στον γραπτό Του λόγο, λαμβάνει τη σωτήρια χάρη του Θεού, καθώς κήρυξε ο Παύλος στο Εφεσίους 2[β΄]:8,9. Εκεί, είπε:

«Διότι κατά χάριν είσθε σεσωσμένοι διά της πίστεως, και τούτο δεν είναι από σας, Θεού το δώρον, ουχί εξ έργων, δια να μη καυχηθή τις.»

Όταν ο Παύλος είπε «***διά της πίστεως***», εννοούσε **να πιστεύει κάποιος στο σωστό Πρόσωπο**. Εννοούσε **πίστη στον Αληθινό Ιησού της Γραφής**, πιστεύοντας ότι Αυτός είναι ο Γιαχβέ, ο «**Κύριος**» του Ρωμαίους 10[ι΄]:13. **Ένας που έχει αυτή τη πίστη λαμβάνει τη σωτήρια χάρη του**

Θεού, αντίθετα από τους Ισραηλίτες του Ρωμαίους 10[ι']: 1,14, οι οποίοι δεν είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Γιαχβέ ώστε να επικαλεστούν το όνομά Του για να σωθούν.

Εάν εσύ αντιλήφθηκες τώρα ότι ο Ιησούς είναι ο Γιαχβέ, δηλαδή, ο «**Κύριος**» του Ρωμαίους 10[ι']:13, και μόλις τώρα επικαλέστηκες το όνομά Του, με άλλα λόγια, αν μόλις τώρα προσευχήθηκες σ' Αυτόν, **ευφραίνου! Μόλις τώρα έλαβες τη σωτήρια χάρη του Θεού! Μόλις τώρα καθάριστηκες από τις αμαρτίες σου! Μόλις τώρα έλαβες αιώνια ζωή! Ύμνησε το άγιο όνομά Του!**

Θυμήσου ότι ο Ιησούς είπε:

«Διότι τόσον ηγάπησεν ο Θεός τον κόσμον, ώστε έδωκε τον Υιόν αυτού τον μονογενή, δια να μη απολεσθή πας ο πιστεύων εις αυτόν, αλλά να έχη ζωήν αιώνιον. Επειδή δεν απέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού εις τον κόσμον, δια να κρίνη τον κόσμον, αλλ' δια να σωθή ο κόσμος δι' αυτού.» (Ιωάννης 3[γ']:16,17).

Έδωσες προσοχή στα λόγια, «**να έχη ζωήν αιώνιον**»; Αυτό είναι ένα υπέροχο γεγονός, έτσι δεν είναι; Δεν χρειάστηκε να εργαστείς σκληρά με το να κάνεις θρησκευτικές πράξεις και διατάξεις ελπίζοντας ότι ίσως κάποια μέρα στο μέλλον μπορεί να λάβεις αιώνια ζωή. Οι λέξεις «**να έχη ζωήν αιώνιον**», μας λένε ότι τώρα που πίστεψες στον **μονογενή** Υιό του Θεού, **τώρα που πίστεψες ότι ο Ιησούς είναι τη ουσία ΓΙΑΧΒΕ και τώρα που προσευχήθηκες σ' Αυτόν αποδεικνύοντας έτσι ότι Αυτός είναι ο Θεός σου**, αυτή τη στιγμή, έλαβες και **έχεις** αιώνια ζωή! **Πίστεψέ το!** Μην αφήσεις κανέναν να σου πάρει αυτή τη χαρά --- **ποτέ!** Εκείνοι που αμφιβάλλουν, συνεχίζουν να εργάζονται σκληρά

για τη σωτηρία τους! Με το να ενεργούν έτσι, δείχνουν ασέβεια για το έργο που έκανε ο Ιησούς πάνω στο σταυρό και δεν θέλουν να λάβουν τη σωτήρια χάρη του Θεού η οποία είναι το δώρο Του προς όλους εκείνους που πιστεύουν ότι ο Υιός Του είναι ΓΧΒΧ και οι οποίοι έχουν μια προσωπική σχέση μαζί Του (Εφεσίους 2[β']:8· Ρωμαίους 10[ι']:9-13)!

Από την ανωτέρω μελέτη του δέκατου κεφαλαίου της προς Ρωμαίους επιστολής, αντιλήφθηκα ότι όλες, και οι τρεις απαιτήσεις για σωτηρία που ο Παύλος παρουσιάζει στο Ρωμαίους 10[ι']:9 και 13, βασίζονται πάνω σε μια κοινή απαίτηση:

Ένας πρέπει να γνωρίζει και να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός.

Γιατί το λέω αυτό; Ας σκεφτούμε τα επόμενα:

Η απαίτηση #1, απαιτεί από κάποιον να ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», ότι είναι ο Θεός ΓΙΑΧΒΕ (Ρωμαίους 10[ι']:9,13).

Η απαίτηση #2, απαιτεί από κάποιον να πιστέψει στην ανάστασή Του η οποία απέδειξε με δύναμη ότι ο Ιησούς είναι Θεός (Ρωμαίους 1[α']:1-4· Ιωάννης 5[ε']:18β.).

Η απαίτηση #3, απαιτεί από κάποιον να προσευχηθεί στον Ιησού, μία πράξη που απαιτεί γνώση και πίστη ότι Αυτός είναι ΓΧΒΧ (Ρωμαίους 10[ι']:13,14).

Εάν ένας δεν πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός, δεν μπορεί να εκπληρώσει τις παραπάνω απαιτήσεις για σωτηρία!

ΑΦΟΥ Ο ΠΑΥΛΟΣ ΗΞΕΡΕ ΟΤΙ ΤΟ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΟΤΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΒΕΙΣ ΣΩΤΗΡΙΑ, ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΣΥΜΠΕΡΙΕΛΑΒΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΣΤΗ ΜΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΠΟΥ ΕΚΑΝΕ ΣΤΗΝ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 15[1Ε΄]:1-4;

Ας διαβάσουμε τι έγραψε ο Παύλος στην Α΄ Κορινθίους 15[1ε΄]:1-4:

«ΣΑΣ φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, δια του οποίου και σώζεσθε ... Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε δια τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν, κατά τας γραφάς».

Από τα λόγια, *«ΣΑΣ φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, δια του οποίου και σώζεσθε»*, αντιλαμβανόμαστε ότι το να ακούμε το μήνυμα του ευαγγελίου, το να πιστεύουμε στο μήνυμα του ευαγγελίου, και να παραμένουμε σταθεροί στο μήνυμα του ευαγγελίου, είναι **εκζητούμενες** και **προαπαιτούμενες** ενέργειες για να λάβουμε σωτηρία. Περιέργως όμως, στα προηγούμενα εδάφια, φαίνεται σαν να μη θεωρεί ο Παύλος ότι η Θεότητα του Χριστού θα πρέπει να αποτελεί μέρος του μηνύματος του ευαγγελίου που ένας πρέπει να δεχθεί προκειμένου να σωθεί, διότι φαίνεται να δίνει περισσότερη έμφαση στο

σωτήριο έργο του Σωτήρα παρά στο Πρόσωπο του Σωτήρα. Εκεί δεν λέει, όπως στο Ρωμαίους 10[ι´]:9, ότι ένας πρέπει να ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι ΓΧΒΧ (ο «Κύριος» του Ρωμαίους 10[ι´]:13) για να σωθεί. Μήπως αυτό σημαίνει ότι το μόνο πράγμα που απαιτείται από ένα άτομο για να σωθεί είναι το να πιστεύει στο θάνατο, στη ταφή, και στην ανάσταση ενός «χριστού» έστω και αν πιστεύει ότι αυτός ο «χριστός» δεν είναι Θεός; Ας εξετάσουμε τα λόγια του Παύλου προς τους Κορινθίους Χριστιανούς και να μελετήσουμε τις περιστάσεις.

ΜΗΠΩΣ ΣΤΗΝ Α΄ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ 15[ΙΕ´]:1-4, Ο ΠΑΥΛΟΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ;

Ας σκεφτούμε τα επόμενα: Όταν διαβάζουμε τα λόγια,

«ΣΑΣ φανερόνω δε, αδελφοί, το ευαγγέλιον το οποίον εκήρυξα προς εσάς, το οποίον και παρελάβετε, εις το οποίον και ίστασθε, δια του οποίου και σώζεσθε», παρατηρούμε ότι τα ρήματα «εκήρυξα» και «παρελάβετε» αναφέρονται στο παρελθόν. Αυτή η μαρτυρία αποδεικνύει ότι ο Παύλος είχε κηρύξει το ευαγγέλιο σ' αυτούς πριν τους γράψει αυτή την επιστολή. Επομένως, είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε τις επόμενες ερωτήσεις:

Την εποχή που ο Παύλος τους έγραψε, «Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον, ότι ο Χριστός απέθανε δια τας αμαρτίας ημών κατά τας γραφάς, και ότι ετάφη, και ότι ανέστη την τρίτην ημέραν, κατά τας γραφάς», γνώριζαν οι Κορίνθιοι Χριστιανοί το Ποιος ήταν αυτός ο «Χριστός»; Είχε εξηγήσει σ' αυτούς ο

Παύλος το Ποιος ήταν αυτός ο «Χριστός»; Η απάντηση σ' αυτές τις ερωτήσεις είναι **«Ναι!»**

Ο Παύλος τους είχε κηρύξει το ευαγγέλιο της Θεότητας του Χριστού **από την πρώτη φορά που τους συνάντησε**. Τα λόγια του, **«Διότι παρέδωκα εις εσάς εν πρώτοις εκείνο, το οποίον και παρέλαβον»**, αποδεικνύουν αυτό το γεγονός. Εάν ο ίδιος ο Παύλος είχε παραλάβει την αλήθεια για το Ποιος είναι ο Ιησούς, τότε, τους την είχε παραδώσει από την αρχή. Εάν είχε παραλάβει την αλήθεια περί του σωτήριου έργου του Κυρίου, τότε, τους την είχε παραδώσει από την αρχή. Στο κάτω-κάτω, η μαρτυρία που έχουμε συλλέξει από το δέκατο κεφάλαιο της προς Ρωμαίους επιστολής, (και από τη μαρτυρία που θα συλλέξουμε σε λίγο από το βιβλίο των Πράξεων), μας δείχνει ότι ο Παύλος συνήθιζε να κηρύττει στους άλλους το ευαγγέλιο το οποίο περιλάμβανε και τη δόξα του Προσώπου, και το σωτήριο έργο του Σωτήρα. Ας διαβάσουμε δύο περιπτώσεις από το βιβλίο των Πράξεων:

Από το Πράξεις 17[ιζ']:2,3, μπορούμε να προσδιορίσουμε το κεντρικό σημείο του κηρύγματος του Παύλου όταν πήγε στη **Θεσσαλονίκη**. Εκεί διαβάζουμε ότι:

«... κατά την συνήθειάν του ο Παύλος εισήλθε προς αυτούς, και τρία σάββατα διελέγετο μετ' αυτών από των γραφών, εξηγών και αποδεικνύων, ότι έπρεπε να πάθη ο χριστός και να αναστηθή εκ νεκρών, και ότι ούτος είναι ο Χριστός Ιησούς, τον οποίον εγώ σας κηρύττω.»

Από τα παραπάνω εδάφια, για μένα, είναι καθαρό το γεγονός ότι όταν ο Παύλος παρουσίαζε το ευαγγέλιο της σωτηρίας, βοηθούσε το ακροατήριό του **να καταλάβει από τις**

γραφές «εξηγών και αποδεικνύων» το Ποιος είναι ο Χριστός και το τι είχε κάνει για τη σωτηρία των ανθρώπων. Και καθώς έχουμε ήδη δει από την παρούσα μελέτη μας, **οι Γραφές είναι καθαρές και φωνάζουν δυνατά για το Ποιος είναι ο Χριστός:** Είναι ο Άγιος των αγίων, ο άγιος Βραχίων και ο Λόγος του ΓΧΒΧ ο Οποίος ήταν Θεός και ο Οποίος έγινε άνθρωπος, γεννηθείς εκ της παρθένου Μαρίας, για να γίνει ο χρισμένος Σωτήρας που θα σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ησαΐας 53[νγ´]: 59[νθ´]:15-20· 60[ξ´]:16· Δανιήλ 9[θ´]:24· Ιωάννης 1[α´]:1,14· Ματθαίος 1[α´]:21). Είμαι σίγουρος, λοιπόν, ότι καθώς ο Παύλος βοηθούσε το ακροατήριό του να διαλογισθεί από τις Γραφές, θα έπρεπε να είχε παρουσιάσει σ' αυτούς τις παραπάνω αλήθειες.

Επίσης, από το Πράξεις 17[ιζ´]:17,18, μπορούμε να προσδιορίσουμε ποιο ήταν το θέμα του κηρύγματος του Παύλου όταν πήγε στην **Αθήνα**. Ας διαβάσουμε αυτά τα εδάφια:

«Διελέγετο λοιπόν εν τη συναγωγή μετά των Ιουδαίων, και μετά των θεοσεβών, και εν τη αγορά καθ' εκάστην ημέραν μετά των τυχόντων. Τινές δε των Επικουρίων και των Στωϊκών φιλοσόφων συνήρχοντο εις λόγους μετ' αυτού, και οι μεν έλεγον, Τι θέλει τάχα ο σπερμολόγος ούτος να είπει; οι δε, Ξένων θεών κήρυξ φαίνεται ότι είναι, διότι εκήρυττε προς αυτούς τον Ιησούν και την ανάστασιν.»

Από τα λόγια, «Ξένων θεών κήρυξ φαίνεται ότι είναι» και «εκήρυττε προς αυτούς τον Ιησούν και την ανάστασιν», αντιλαμβανόμαστε ότι:

α) Ο Παύλος πράγματι κήρυττε σ' αυτούς ότι ο Ιησούς είναι Θεός (ένας Θεός που ήταν ξένος για τους Παγανιστές Έλληνες), και,

β) **Συγγρόνως**, εξηγούσε σ' αυτούς περί του έργου του Ιησού, ειδικά περί της αναστάσεώς Του η οποία απέδειξε με δύναμη ότι Αυτός είναι ο **Υιός του Θεού**, ένας τίτλος, ο οποίος καθιστά τη Θεότητα Του **αναγκαία** (Ιωάννης 5[ε']: 18).

Τώρα που γνωρίζουμε ότι ο Παύλος έκαμε τη Θεότητα και το έργο του Χριστού το κεντρικό σημείο της παρουσίασης του ευαγγελίου του όταν κήρυξε **στη Θεσσαλονίκη και στην Αθήνα**, έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι **έκαμε ακριβώς το ίδιο και στη Κόρινθο**. Ο Παύλος δεν κήρυττε διαφορετικά ευαγγέλια καθώς ταξίδευε από μέρος σε μέρος!

Όταν διαβάζουμε την αρχή της πρώτης επιστολής του προς τους Κορινθίους, στο πρώτο κεφάλαιο και εδάφια 1,2, έχουμε μια αδιάσειστη απόδειξη ότι,

α) ο Παύλος είχε κηρύξει σ' αυτούς ότι ο Χριστός είναι Θεός και

β) αυτοί είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός.

Το ότι η κατάληξή μας είναι ορθή, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι **οι Κορίνθιοι Χριστιανοί προσευχόντουσαν στον Ιησού** --- κάτι που οι αληθινοί Χριστιανοί δεν θα το έκαναν ποτέ εάν θα ήξεραν ότι το πρόσωπο στο οποίο επρόκειτο να προσευχηθούν δεν είναι ο Αληθινός Θεός. Ο λόγος για τον οποίον οι αληθινοί Χριστιανοί δεν θα προ-

σευχόντουσαν σε κάποιον που δεν είναι Θεός, είναι το γεγονός ότι η προσευχή είναι λατρεία και η λατρεία ανήκει αποκλειστικά στον Θεό (Εξοδος 20[κ']:5). **Το να προσευχηθείς σε κάποιον (δηλαδή, να λατρέψεις κάποιον) ή κάποια που δεν είναι Θεός, είναι αμαρτωλό.** Έτσι, ας διαβάσουμε τα λόγια του Παύλου τα οποία αποδεικνύουν ότι οι Κορίνθιοι προσευχόντουσαν στον Ιησού:

«ΠΑΥΛΟΣ, προσκεκλημένος απόστολος Ιησού Χριστού ... προς την εκκλησίαν του Θεού την ούσαν εν Κορίνθω, τους ηγιασμένους εν Χριστώ Ιησού, τους προσκεκλημένους αγίους, μετά πάντων των επικαλουμένων εν παντί τόπω το όνομα του Ιησού Χριστού του Κυρίου ημών, ...»
(Α΄ Κορινθίους 1[α']:1,2)

Καθώς το «επικαλούμαι» σημαίνει «προσεύχομαι», έχουμε μια νέα απόδειξη ότι οι Κορίνθιοι, δια του κηρύγματος του Παύλου, είχαν πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός εν σαρκί, που πέθανε για τις αμαρτίες τους, που τάφηκε, και που αναστήθηκε από τους νεκρούς. **Οι Κορίνθιοι Χριστιανοί είχαν πιστέψει ολόκληρο το ευαγγέλιο που τους είχε κηρύξει ο Παύλος και γι' αυτό το λόγο είχαν σωθεί. Αυτοί οι προσκεκλημένοι άγιοι είχαν αγιασθεί εν Χριστώ Ιησού διότι είχαν πιστέψει σ' Αυτόν** (Α΄ Κορινθίους 1[α']:2). Εσύ, έχεις πιστέψει σ' Αυτόν ώστε να αγιασθείς; Εάν όχι, θα ήθελες τώρα να ενωθείς μαζί τους σ' αυτή την πίστη καθώς η αιώνια σωτηρία σου εξαρτάται από αυτό; Η επιλογή είναι δική σου!

Από τα παραπάνω, καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι στην Α΄ Κορινθίους κεφάλαιο δεκαπέντε (στο οποίο ο Παύλος εξηγεί στους Κορινθίους τα περί της αναστάσεως των νεκρών), τους ξαναθυμίζει για τον θάνατο, την τα-

φή, και την ανάσταση του Χριστού σαν ένα πρόλογο του θέματός του. Σ' αυτό το κεφάλαιο, δεν το θεώρησε αναγκαίο να τους κηρύξει ξανά ότι ο Χριστός είναι Θεός αφού ήξερε ότι οι Κορίνθιοι είχαν ήδη πιστέψει σ' Αυτόν ως Θεόν και Τον λάτρευαν.

Δεν θα ήταν τιμητικό για τον απόστολο αν κάποιος πει ότι στην Α΄ Κορινθίους 15[ιε΄]:1-4, ο Παύλος δεν συμπεριέλαβε στην παρουσίαση του ευαγγελίου την Θεότητα του Χριστού επειδή θεωρούσε ότι δεν ήταν αναγκαίο για κάποιον να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί --- ειδικά, **αφότου οι αποδείξεις της Γραφής παρουσιάζουν το αντίθετο!**

Η ΕΛΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Στο Ιωάννης 6[στ΄]:44, ο Κύριος Ιησούς είπε:

«Ουδείς δύναται να έλθη προς εμέ, εάν δεν ελκύση αυτόν ο Πατήρ ο πέμψας με, και εγώ θέλω αναστήσει αυτόν εν τη εσχάτη ημέρα. Είναι γεγραμμένον εν τοις προφήταις, 'Και πάντες θέλουσιν είσθαι διδακτοί του Θεού.' Πας λοιπόν όστις ακούση παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ.»

Από το πρώτο μέρος του ανωτέρω εδαφίου, είναι φανερό ότι ο Θεός ο Πατήρ, μέσα στη ακατανόητη αγάπη Του για το ανθρώπινο γένος, χρησιμοποιεί διαφορετικές και, μερικές φορές, υπερφυσικές μεθόδους για να βοηθήσει τους ανθρώπους να αντιληφθούν ότι **Αυτός υπάρχει, ότι τους αγαπάει, και ότι θα τους σώσει αν έλθουν στον μονογενή Του Υιό Ιησού Χριστό** (Ιωάννης 3[γ΄]:16), **ο Οποίος είναι Θεός εν σαρκί** (Ιωάννης 1[α΄]:1,14), **και ο Οποίος είναι η**

Οδός και η Αλήθεια και η Ζωή (Ιωάννης 14[ιδ΄]:6). Αυτή η έκφραση της αγάπης του Θεού είναι γνωστή ως «**η έλξη του Θεού**». Ένας μπορεί να γευθεί την έλξη του Θεού μέσω ονείρων και οράσεων (Ιώβ 33[λγ΄]:14-16· Ιωήλ 2[β΄]:28-32), αποκαλύψεων (Γαλάτας 1[α΄]:16), αγγελικών επισκέψεων (Πράξεις 10[ι΄]:1-6) και δια του κηρύγματος και της διδαχής από έναν αληθινό πιστό που θα στείλει ο Θεός (Πράξεις 8[η΄]:26-40· Ρωμαίους 10[ι΄]:14,15).

Από το δεύτερο μέρος του παραπάνω εδαφίου, όπου ο Ιησούς είπε, «**Πας λοιπόν όστις ακούση παρά του Πατρός και μάθη, έρχεται προς εμέ**», παρατηρούμε ότι η έλξη του Θεού δεν είναι μια άδεια υπερφυσική πείρα η οποία απλώς προκαλεί τη συγκίνηση των αισθημάτων του ατόμου που την γεύθηκε. **Η έλξη του Θεού έχει έναν ανώτατο σκοπό: Να βοηθήσει το άτομο να μάθει Ποιος είναι ο Ιησούς της Γραφής για να πάει σ' Αυτόν για σωτηρία.**

ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΟΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΠΕΙΡΕΣ Η ΕΛΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Όχι! Οι πνευματικές πείρες που τελικά δεν βοηθούν τον λαμβάνοντα να εννοήσει ότι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής είναι Θεός εν σαρκί (Ιωάννης 1[α΄]:1,14· Ρωμαίους 10 [ι΄]:9,13), ο Οποίος πέθανε για τις αμαρτίες και αναστήθηκε από τους νεκρούς για τη δικαίωση (Ιωάννης 8[η΄]:24· Ρωμαίους 4[δ΄]:25) και τη σωτηρία όλων εκείνων που θα πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο ΓΧΒΧ και θα επικαλεστούν το όνομά Του (Ρωμαίους 10[ι΄]:9,13), **δεν είναι η έλξη του Θεού.**

Πνευματικές πείρες που τελικά οδηγούν έναν:

α) Σε «έναν άλλον Ιησού» (Β΄ Κορινθίους 11[ια΄]:4) που δεν είναι πλήρης Θεός, για σωτηρία,

β) να πιστέψει σε ένα «άλλο ευαγγέλιο» (Γαλάτας 1[α΄]:6-9),

γ) σε λατρεία κτίσματος,

δ) σε ειδωλολατρία,

ε) στις χορδές μιας θρησκευτικής οργανώσεως για σωτηρία, και,

ζ) σε πλήρη υποταγή στους αρχηγούς της για σωτηρία,

δεν αποτελούν την έλξη του Θεού.

Πνευματικές πείρες που δίνουν στον λαμβάνοντα θερμά αισθήματα χωρίς όμως να του/της δίνουν κατανόηση (Ιωάννης 6[στ΄]:45β) για το Ποιος πραγματικά είναι ο Ιησούς σύμφωνα με τις γραφές, και για το τι έχει κάνει για να τελειοποιήσει σωτηρία γι' αυτόν ή γι' αυτή, **δεν είναι η έλξη του Θεού.**

Πνευματικές πείρες όπως το κάψιμο του στήθους που τελικά δεν βοηθούν τον λαμβάνοντα να καταλάβει ότι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής είναι **ο Πρώτος και ο Έσχατος μέσα σε όλο το σύμπαν** (Αποκάλυψις 1[α΄]:17,18), Ένας από την Αληθινή Θεότητα ΓΙΑΧΒΕ που είπε, «... προ εμού άλλος Θεός δεν υπήρξεν, ουδέ θέλει υπάρξει μετ' εμέ» (Ησαΐας 43[μγ΄]:10,11), και ότι Αυτός είναι **η μόνη Πηγή όλης της ζωής σε ολόκληρο το σύμπαν** (Ιωάννης 1[α΄]:4· Α΄ Ιωάννου 1 [α΄]:1,2), **δεν είναι η έλξη του Θεού.**

Ένας πρέπει να εξετάσει όλες τις πνευματικές πείρες κάτω από το φως του αλάθητου λόγου του Θεού ο οποίος περιέχει την πίστη η οποία μια για πάντα (άπαξ) παραδόθηκε στους αγίους (Ιούδας 3), και εάν δεν τον/την οδηγούν **μόνο στον Αληθινό Ιησού της Γραφής, για σωτηρία, δια χάριτος μέσω πίστεως μόνο σ' Αυτόν** (Εφεσίους 2[β']:8), εκείνος ή εκείνη πρέπει να τις αρνηθούν.

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΕΝΑΣ ΑΛΛΟΣ ΙΗΣΟΥΣ»;

«Ένας άλλος Ιησούς» είναι ένας «Ιησούς» ο οποίος,

α) δεν είναι ο Αιώνιος Υιός του Θεού, ούτε και ο Θεός ο Υιός,

β) είναι ένας από τους πολλούς θεούς,

γ) είναι «κάποιος θεός», (a god) όπως τον παρουσιάζει στο Ιωάννης 1[α']:1 η «βίβλος» των Μαρτύρων του Ιεχωβά στην Αγγλική γλώσσα,

δ) είναι ένας από τους υιούς του Ελοχείμ (ο οποίος, Ελοχείμ, σύμφωνα με μια ψευδή διδασκαλία, ήταν κάποτε ένας άνθρωπος ο οποίος γεννήθηκε σε κάποιον άλλον πλανήτη και ο οποίος κατάφερε να γίνει ο Θεός και ο Δημιουργός του δικού μας μέρους του διαστήματος),

ε) είναι ο αρχάγγελος Μιχαήλ ο οποίος είναι ένα κτίσμα --- το πρώτο από τα κτίσματα που δημιούργησε ο Θεός,

ζ) είναι Θεός, αλλά, είναι επίσης γνωστός ως ο αρχάγγελος Μιχαήλ, και ο οποίος, όμως, δεν είναι παντογνώστης διότι

χρειάζεται να λαμβάνει αναφορές από τους αγγέλους για να γνωρίζει το τι γίνεται εδώ κάτω στη γη,

η) είναι ο αδελφός του Σατανά.

Ικετεύω εκείνους που έχουν πλανηθεί και έχουν έλθει στο σημείο να πιστεύουν σε έναν από τους ανωτέρω ψευδείς θεούς που τους έχουν δώσει το όνομα «Ιησούς» να διώξουν τον φόβο και να βάλουν κάθε προσπάθεια να εξετάσουν την πίστη τους κάτω από το φως της Βίβλου διότι ο ψευδής χριστός που ακολουθούν δεν έχει τη δύναμη να τους σώσει.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ «ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ»;

«Ένα άλλο ευαγγέλιο» είναι ένα «ευαγγέλιο» το οποίο:

α) Δεν κηρύττει σωτηρία «κατά χάριν ... δια της πίστεως» μόνο στον Αληθινό Ιησού της Γραφής (Εφεσίους 2 [β´]:8· Γαλάτας 2[β´]:15,16).

β) Απαιτεί από τους ακόλουθους να κάμουν θρησκευτικές πράξεις και έργα για να λάβουν σωτηρία.

γ) Απαιτεί από τους ακόλουθους να ανήκουν στο δικό τους θρησκευτικό ίδρυμα προκειμένου να κερδίσουν σωτηρία.

δ) Απαιτεί από τους ακόλουθους να κρατούν τουλάχιστον ένα μέρος του Μωσαϊκού Νόμου όπως τη τήρηση του Σαββάτου για να λάβουν σωτηρία.

ε) Απαιτεί την παρουσία μιας ειδικής τάξεως ανθρώπων, όπως ενός ειδικού ιερατείου, το οποίο στέκεται μεταξύ

του Θεού και εκείνων που πιστεύουν στον Χριστό, το οποίο εξασκεί εξουσία πάνω από τους πιστούς, τους απαγορεύει να έχουν πρόσοδο στο Θεό (εκτός δια μέσου αυτών φυσικά) και δεν επιτρέπει στους ακολούθους να έχουν μια προσωπική συγγένεια ή σχέση με τον Θεό. **Η παρουσία ενός ειδικού ιερατείου προσβάλλει την αιώνια ιεροσύνη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αποτελεί ανταρσία εναντίον του θελήματος του Θεού ο Οποίος θέλει όλους, όσους πιστεύουν στον Ιησού, να είναι ιερείς** (Εβραίους 7[ζ´]:21,22-25· Αποκάλυψις 1[α´]:6· 5[ε´]:10· 20[κ´]:6· Α΄ Πέτρου 2[β´]:5,9,10).

ζ) Είναι ένα **ευαγγέλιο** το οποίο **συμπεριλαμβάνει** μέσα στην Βιβλική σωτηρία όλους τους ανθρώπους, ακόμα και εκείνους που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός εν σαρκί, ακόμα και εκείνους που δεν έχουν ακούσει γι' Αυτόν, ακόμα και για εκείνους που είναι μέλη μη Χριστιανικών θρησκειών.

η) Είναι **ξένο** προς τις Γραφές.

ΑΠΟΤΕΛΕΙ Η ΕΛΞΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΙΑ ΕΝΔΕΙΞΗ ΟΤΙ ΕΝΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΣΜΕΝΟΣ;

Όχι! Πολλοί έχουν συγχύσει την έλξη του Θεού με τη σωτηρία.

Νομίζουν ότι, επειδή είχαν μια ή περισσότερες πνευματικές πείρες, είναι σωσμένοι, παρόλο που δεν γνωρίζουν Ποιος είναι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής, ούτε έχουν μια προσωπική συγγένεια μ' Αυτόν. Το να σκέφτεται έ-

νας κατ' αυτόν τον τρόπο είναι λάθος και καταστρεπτικό. Οι πνευματικές πείρες δεν σώζουν κανέναν. Οι πνευματικές πείρες που είναι μέρος της έλξεως του Θεού θα οδηγήσουν τους ανθρώπους στον Αληθινό Ιησού της Γραφής και **Αυτός θα τους σώσει**. Εκείνοι που βρίσκονται σ' αυτή την κατηγορία **πρέπει να:**

α) Ανταποκριθούν στη έλξη του Θεού. Πρέπει να Τον ευχαριστήσουν για την πείρα και να του ζητήσουν να αποκαλύψει σ' αυτούς τον μονογενή Του Υιό. Πρέπει να είναι διαθέσιμοι να δεχτούν την αποκάλυψη που ο Θεός το Άγιο Πνεύμα θα τους δώσει για το Ποιος είναι ο Πραγματικός Ιησούς **σύμφωνα με τις Γραφές**.

β) Πιστέψουν στον Ιησού (Ιωάννης 3[γ']:16). Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο μονογενής Υιός του Θεού (Ιωάννης 3[γ']:16 --- όχι ο «μονόκτιστος» υιός του Θεού) και επομένως, ότι Αυτός είναι τη φύση Θεός (Γαλάτας 4[δ']:8). Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι μοναδικός, ότι δεν υπάρχει κανένας άλλος εκτός από Αυτόν σε ολόκληρο το σύμπαν που να είναι γεννηθείς από τον Θεό. Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι ο Δημιουργός των πάντων --- ακόμα και του κτίσματος που με τον καιρό διεφθάρη και έγινε γνωστός ως Σατανάς και ο οποίος **δεν είναι ο αδελφός Του. Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι **«ο ων επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας»** (Ρωμαίους 9[θ']:5). Πρέπει να πιστέψουν με την καρδιά τους ότι Αυτός είναι **«ο Κύριος πάντων»** (Πράξεις 10[ι']:36). Πρέπει να πιστέψουν ότι Αυτός είναι **ο Θεός Λόγος ο Οποίος έγινε σάρκα** (Ιωάννης 1[α']:1,14) για να τους σώσει από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21). Πρέπει να πιστέψουν ότι **ο Ιησούς είναι ο Θεός ο Οποίος απέκτησε****

την Εκκλησία Του με το δικό Του αίμα (Πράξεις 20[κ']:28). Με λίγα λόγια, πρέπει να πιστέψουν ότι είναι Θεός.

γ) Πιστέψουν ότι Αυτός πέθανε, ότι τάφηκε, και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς (Α΄ Κορινθίους 15[ιε']:3,4· Ρωμαίους 10[ι']:9) για να προσφέρει σ' αυτούς την δυνατότητα να καθαριστούν από τις αμαρτίες τους και να έχουν αιώνια ζωή.

δ) Μετανοήσουν για την περασμένη τους άγνοια (Πράξεις 2[β']:38 και 17[ιζ']:30). Και τώρα που γνωρίζουν το Ποιος είναι, πρέπει να επικαλεστούνε το όνομά Του, δηλαδή, πρέπει να προσευχηθούν στον Ιησού και να του ζητήσουν να γίνει ο Θεός τους και ο Σωτήρας τους (Ρωμαίους 10[ι']:13). Και Αυτός θα τους σώσει --- αμέσως!

Όταν ανταποκριθούν στην έλξη του Θεού και εκπληρώσουν τις παραπάνω απαιτήσεις για σωτηρία που ο Θεός έχει θέσει μέσα στον γραπτό Του λόγο, θα έχουν αιώνια ζωή (Ιωάννης 3[γ']:16) και θα εισέλθουν στην ουράνια βασιλεία (Β΄ Τιμόθεον 4[δ']:18).

Εκείνοι που αξιώνουν ότι ήσαν σωσμένοι από τότε που είχαν μια πνευματική ή θρησκευτική ή συγκινητική πείρα, αλλά, πριν πιστέψουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός, πριν έλθουν σ' Εκείνον ο Οποίος είναι ο μόνος Αληθινός Σωτήρας και πριν προσευχηθούν σ' Αυτόν ώστε να αρχίσουν να έχουν μια προσωπική συγγένεια μαζί Του, έχουν άγνοια των Γραφών. Ελπίζω ότι αυτοί οι άνθρωποι θα διορθώσουν τον τρόπο με τον οποίον σκέπτονται πάνω σ' αυτό το θέμα (τώρα που διάβασαν αυτό το μέρος του παρόντος βιβλίου), και ότι θα διορθώσουν την ομολογία τους ώστε να δώσουν τον έπαινο για τη σωτηρία τους στον Αληθινό Ιησού της

Βίβλου, όπως έκανα κι' εγώ, διότι, **μακριά απ' Αυτόν, δεν υπάρχει σωτηρία και ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης** (Πράξεις 10[ι']:34).

Τα ακόλουθα είναι γραμμένα εναντίον εκείνων των κηρύκων που γνωρίζουν τις Γραφές και κηρύττουν στους άλλους ότι πρέπει να πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Βίβλου για να έχουν αληθινή σωτηρία, αλλά που, όταν δίνουν την δική τους ομολογία, λένε ότι **ήσαν σωσμένοι πριν πιστέψουν στον Αληθινό Ιησού της Βίβλου**. Αυτοί οι κήρυκες είναι υποκριτές, ψεύτες και πλάνοι. Η ομολογία τους φανερώνει εγωισμό και δεν συμβαδίζει με τον γραπτό λόγο του Θεού. Η ομολογία τους περιέχει ψεύδος και εξυψώνει τον εαυτόν τους. Επαναλαμβάνω ότι ο Θεός δεν είναι προσωπολήπτης (Πράξεις 10[ι']:34). Η ομολογία τους είναι επηρεασμένη είτε από κάποια συγκινητική ή θρησκευτική πείρα που είχαν, ή, από την ανθρωπιστική λογική τους. Όταν ο Θεός έθεσε την δική Του απαίτηση για σωτηρία, την έθεσε για **όλους** τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ **χωρίς εξαίρεση! Κανένας αμαρτωλός άνθρωπος δεν θα σωθεί χωρίς πρώτα να:**

α) αναγνωρίσει Ποιος είναι ο Αληθινός Ιησούς της Γραφής,

β) γνωρίζει τι έκανε για να μας σώσει, και,

γ) πιστεύει σ' Αυτόν.

Κανένας από τους αμαρτωλούς απογόνους του Αδάμ δεν είναι τόσο καλός ώστε να μπορέσει να σωθεί χωρίς πρώτα να αναγνωρίζει τον **Αληθινό** Σωτήρα. **Εάν εσύ είσαι ένας από εκείνους τους κήρυκες, σε νουθετώ να μετανοήσεις**

και να διορθώσεις την ομολογία σου σύμφωνα με το Βιβλικό ευαγγέλιο της σωτηρίας. Να μη σε στεναχωράει το τι μπορεί να πουν οι άνθρωποι για σένα ή για τη διακονία σου αφού κάνεις τη διόρθωση. Μάλλον, να στεναχωριέσαι για το τι θα σου πει ο Κύριος Ιησούς εάν συνεχίσεις να κηρύττεις ψεύδος. Δεν είναι καθόλου υποτιμητικό για σένα να πεις σ' εκείνους που είχαν ακούσει την πρώτη ομολογία σου ότι είχες συγχύσει την έλξη του Θεού με την σωτηρία. Ο Κύριος Ιησούς θα τιμήσει την στάση σου υπέρ της αλήθειας και εκείνοι που αγαπούν την αλήθεια θα σε εκτιμήσουν περισσότερο. *«Ταπεινώθητε λοιπόν υπό την κραταιάν χείρα του Θεού, δια να σας υψώσει εν καιρώ»* (Α' Πέτρου 5[ε']:6). Εν τω μεταξύ, ως ένας Χριστιανός που πιστεύει την Βίβλο, είμαι υποχρεωμένος να φέρω στην προσοχή σου το γεγονός ότι η αντιγραφική ομολογία σου είναι μέρος ενός *«άλλου ευαγγελίου»* το οποίο κηρύττει σωτηρία άνευ γνώσεως του Αληθινού Ιησού της Γραφής, ο Οποίος είναι Θεός εν σαρκί, και άνευ πίστεως σ' Αυτόν, μέσω της οποίας λαμβάνουμε τη σωτήρια χάρη του Θεού, και ότι, γι' αυτό το λόγο, είσαι καταραμένος από τον Θεό (Γαλάτας 1[α']:8,9).

ΠΕΡΙΕΧΕΙ Η ΓΡΑΦΗ ΚΑΠΟΙΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΗΣ ΕΛΞΕΩΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ;

Βεβαίως! Εδώ θα εξετάσουμε την περίπτωση του Ρωμαίου εκατόνταρχου Κορνήλιου.

Στο δέκατο κεφάλαιο των Πράξεων, διαβάζουμε για έναν άνδρα που τον έλεγαν Κορνήλιο. Ο Κορνήλιος ήταν ένας άνθρωπος ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν που έκανε πολλές ελεημοσύνες στον λαό, και προσευχόταν στον Θεό συνεχώς.

Μια μέρα, είχε ένα όραμα: Είδε έναν άγγελο να έρχεται προς αυτόν λέγοντας, «**Κορνήλιε!**» και ο Κορνήλιος είπε, «**Τι είναι, Κύριε;**» Και ο άγγελος του είπε, «**Αι προσευχαί σου ανέβηκαν εις μνημόσυνόν σου ενώπιον του Θεού. Και τώρα πέμψον εις Ιόππην ανθρώπους, και προσκάλεσον τον Σίμωνα όστις επονομάζεται Πέτρος ... ούτος θέλει σοι λαλήσει τι πρέπει να κάμνης.**» (Εδάφια 3-6). Όταν τελείωσε το όραμα, ο Κορνήλιος έστειλε τους υπηρέτες του να προσκαλέσουν τον Πέτρο να έλθει στο σπίτι του.

Όταν ο Πέτρος πήγε στον Κορνήλιο, του κήρυξε περί **του Προσώπου και του έργου του Σωτήρα**. Είπε στον Κορνήλιο ότι ο Ιησούς είναι «**ο Κύριος πάντων**» (εδάφιο 36). Επομένως, του κήρυξε τον Ιησού ως **Θεό**, διότι ο Θεός είναι το μόνο Πρόσωπο μέσα σε όλο το σύμπαν που είναι «**ο Κύριος πάντων**». Μετά, στα εδάφια 39 και 40, ο Πέτρος κήρυξε στον Κορνήλιο περί του θανάτου και της αναστάσεως, και στο εδάφιο 43 του είπε ότι δια του ονόματος του Ιησού, **όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, λαμβάνει άφεση αμαρτιών**.

Καθώς ο Πέτρος κήρυττε, ο Κορνήλιος έλαβε το Άγιο Πνεύμα και βαπτίστηκε στο νερό.

Από την παραπάνω αναφορά, παρατηρούμε ότι ο Κορνήλιος γεύθηκε **την έλξη του Θεού** μέσω μιας αγγελικής επισκέψεως. Αλλά, δεν σώθηκε την στιγμή που έλαβε πείρα της έλξεως του Θεού. **Πρώτα έπρεπε να ακούσει (για να μάθει) και να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και ότι Αυτός πέθανε για τις αμαρτίες του και ότι αναστήθηκε από τους νεκρούς** (Ρωμαίους 10[ι']:9,13,14). **Αφού αυτό εκπληρώθηκε**, ο Κορνήλιος σώθηκε και έλαβε το Άγιο Πνεύμα.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΜΟΥ ΠΡΟΣ ΕΣΑΣ

Αγαπητοί Αναγνώστες,

Σας ευχαριστώ που πήρατε τον χρόνο να διαβάσετε την παρουσίαση του αληθινού ευαγγελίου της σωτηρίας. Προσπάθησα να σας φέρω δια μέσου των σελίδων της Αγίας Γραφής με τον πιο ακριβές αλλά και με τον πιο σύντομο τρόπο που μπορούσα ώστε να μάθετε για το:

α) Τι έκανε την ανθρωπότητα να χάσει την ευκαιρία για αιωνιότητα και την συγγένεια, τη σχέση, που θα έπρεπε να είχε με τον Δημιουργό της.

β) Ποια ήταν η υπόσχεση ελπίδας που έδωσε ο Θεός στο ανθρώπινο γένος.

γ) Από που θα ερχόταν το υποσχεμένο «Σπέρμα».

δ) Ποιος θα ήταν Αυτό το υποσχεμένο «Σπέρμα» σύμφωνα με τις Γραφές.

ε) Πως θα μπορέσει ένας να έχει την ταυτότητα του Αληθινού «Σπέρματος» μέσα σε ένα κόσμο που έχει πλημμυρίσει με ψευδείς σωτήρες.

ζ) Γιατί είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίσει τον Αληθινό Σωτήρα.

η) Πως το υποσχεμένο «Σπέρμα» θα έσωνε το λαό Του από τις αμαρτίες τους.

θ) Πως θα μπορέσει ένας να ξεχωρίσει ένα ψευδές ευαγγέλιο.

ι) **Γιατί** είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίσει και να καταλάβει το αληθινό ευαγγέλιο.

κ) **Τι είναι η έλξη του Θεού.**

λ) **Τι πρέπει να κάνει ένας** όταν λάβει πείρα της έλξης του Θεού.

μ) **Τι πρέπει να κάνει ένας για να σωθεί.**

Τώρα που έλαβες αυτή τη αξιόλογη γνώση, θα ήθελα να σκεφθείς σοβαρά τα ακόλουθα:

Ο Ιησούς, ο Αληθινός Θεός και Σωτήρας, (Β΄ Πέτρου 1 [α΄]:1), είπε,

*«**Ιδοῦ, ἵσταμαι εἰς τὴν θύραν καὶ κρούω, εἴαν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου, καὶ ἀνοίξῃ τὴν θύραν, θέλω εἰσελθεῖν πρὸς αὐτόν ...**»* (Αποκάλυψις 3[γ΄]:20).

Από τα ανωτέρω λόγια, αντιλαμβανόμαστε ότι ο Ιησούς είναι καλός, ευγενικός, και πράος. Δεν προσπαθεί να βιάσει κανέναν να ανοίξει την «πόρτα» και να Τον δεχθεί ως Θεό και Σωτήρα του/της. Όμως, αν ένας, από την δική του/της ελεύθερη βούληση, ανοίξει την «πόρτα» της καρδιάς του ή της καρδιάς της και Τον προσκαλέσει να εισέλθει, **ο Ιησούς, ο Οποῖος είναι ο Πανταχού Παρών Θεός** (Ιωάννης 1[α΄]:51), **έρχεται και ζει μέσα σ' αυτό το άτομο.**

Επειδή ο Ιησούς δεν είναι ένα κτίσμα, αλλά Ένας από την Αληθινή Θεότητα Γιαχβέ, δεν έρχεται μέσα στη καρδιά ενός μόνου Του. Ο Πατέρας, ο Οποῖος είναι μέσα στον Υἱό

(Ιωάννης 14[ιδ']:8-11), έρχεται μέσα επίσης. Ο Κύριος Ιησούς είπε,

«... Εάν τις με αγαπά, τον λόγον μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν θέλομεν ελθεί, και εν αυτό θέλομεν κατοικήσει.» (Ιωάννης 14[ιδ']:23).

Ο πατέρας και ο Υιός κατοικούν μέσα σ' εκείνους που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής δια του Αγίου Πνεύματος (Ρωμαίους 8[η']:9-11). Έτσι, **ο πιστός γίνεται το κατοικητήριο, ο ναός, του Θεού**. Αυτός είναι ο λόγος που ο απόστολος Παύλος είπε στους Χριστιανούς της Κορίνθου,

«Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού, και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν; ... ο ναός του Θεού είναι άγιος, όστις είσθε σεις.» (Α' Κορινθίους 3[γ']:16,17).

Επίσης, τη στιγμή που ένας πιστεύει στον Αληθινό Ιησού της Γραφής και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί μέσα του/της, το άτομο εκείνο:

α) Είναι σωσμένο από την ποινή των αμαρτιών του/της και έχει αιώνια ζωή (Ματθαίος 1[α']:21· Ιωάννης 3[γ']:16).

β) Είναι αναγεννημένο --- γεννημένο άνωθεν (Ιωάννης 3[γ']:3-8).

γ) Έχει απευθείας πρόσοδο προς τον Θεό δια του Αγίου Πνεύματος που προσεύχεται γι' αυτόν/αυτή (Ρωμαίους 8[η']:26,27), και δια του Ιησού Χριστού, του Αρχιερέα μας,

ο Οποίος έδωσε το σώμα Του και έχυσε το αίμα Του για να αγιάσει όλους εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν (Εβραίους 4[δ']:14-16· 10 [ι']:10-14).

δ) Γίνεται **παιδί του Υψίστου Θεού --- τι συγγένεια!** (Ιωάννης 3[γ']:3-5· 1[α']:12,13· Ρωμαίους 8[η']:14-16).

ε) Γίνεται μια «**νέα κτίση**» (Β' Κορινθίους 5[ε']:17).

ζ) Γίνεται μέρος του «**σώματος του Χριστού**», του σώματος που αναγνωρίζει τον Ιησού ως την **μόνη «Κεφαλή»** (Ρωμαίους 12[ιβ']:4,5· Α' Κορινθίους 10[ι']: 17· 12[ιβ']: 12-17· Εφεσίους 1[α']:22· 5[ε']:23).

η) Γίνεται ένας από εκείνους που αποτελούν την «**Νύφη**» του Χριστού που είναι ο «**Νυμφίος**» (Β' Κορινθίους 11 [ια']: 1· Αποκάλυψις 19[ιθ']:7).

θ) Γίνεται ένας **άγιος ιερέυς**, ένας από εκείνους που αποτελούν ένα **Άγιο Ιεράτευμα**, ένα «**βασίλειον ιεράτευμα**», ένα «**γένος εκλεκτόν**», ένα «**έθνος άγιον**» και ένας «**λαός τον οποίον απέκτησεν ο Θεός**» (Α' Πέτρου 2[β']:4,5,9). Σαν ένα Άγιο Ιεράτευμα, σαν ένα Βασίλειο Ιεράτευμα, έχουν το δικαίωμα, την «εξουσία», να κηρύξουν, να διδάξουν, να βαπτίσουν (Ματθαίος 28[κη']:18-20), να διαμοιράσουν το ψωμί και το κρασί, και να κάνουν οτιδήποτε είναι μέρος της λατρείας που προσφέρουν **ως ιερείς του Θεού και του Χριστού** (Αποκάλυψις 20[κ']:6). **Θα ήταν λάθος να μισθώσουν ειδικούς ιερείς για να εκπληρώσουν τις ιερατικές ευθύνες εκ μέρους τους.**

ι) Γίνεται ένας βασιλεύς που θα κυβερνήσει με τον Χριστό (Αποκάλυψις 20[κ']:6)

κ) Γίνεται ένα μέλος της Εκκλησίας του Ιησού Χριστού. **Η Εκκλησία του Κυρίου Ιησού δεν είναι ένα θρησκευτικό ίδρυμα. Είναι ένα «σώμα» που αποτελείται από όλους εκείνους τους άνδρες και γυναίκες που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής ο Οποίος είναι «επί πάντων Θεός ευλογητός εις τους αιώνας» και οι οποίοι έχουν μια προσωπική συγγένεια μαζί Του (Κολοσσαείς 1[α']:24· Εφεσίους 1[α']:23· Α' Κορινθίους 12[ιβ']:14,18, 20, 27· Ρωμαίους 9[θ']:5).**

Ο Κύριος Ιησούς αγαπά την Εκκλησία Του και «... παρέδωκεν εαυτόν υπέρ αυτής, δια να αγιάση αυτήν, ... δια να παραστήση αυτήν εις εαυτόν ένδοξον εκκλησίαν, μη έχουσαν κηλίδα, ή ρυτίδα, ή τι των τοιούτων, αλλά δια να ήναι αγία και άμωμος.» (Εφεσίους 5[ε']:25-27).

Αυτοί που πιστεύουν στον Αληθινό Ιησού της Γραφής είναι η Εκκλησία που **ο Θεός** απέκτησε με το δικό Του αίμα (Πράξεις 20[κ']:28).

Είναι η Εκκλησία την οποία ο Ιησούς κτίζει **πάνω στην ομολογία της πίστεως η οποία είναι σαν πέτρα, το θεμέλιο της Χριστιανικής πίστεως όπως την ομολόγησε ο απόστολος Πέτρος** ο οποίος, κατόπιν αποκαλύψεως που είχε από τον Θεό, είπε στον Ιησού, «*Συ είσαι ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος*» --- δύο σαφείς τίτλοι που δηλώνουν Θεότητα, τίτλοι που οδήγησαν τους εχθρούς του Ιησού να τον θανατώσουν για βλασφημία (Ματθαίος 16[ιστ']:16· Ιωάννης 5[ε']:18· Ματθαίος 26[κστ']:63-66).

Όλοι εκείνοι που **δεν πιστεύουν** ότι ο Ιησούς (δηλαδή, Ο ΓΙΑΧΒΕ Ο ΣΩΤΗΡ) είναι Θεός εν σαρκί, **δεν είναι** μέρος της Εκκλησίας Του (Ιωάννης 1[α']:1,14· Α' Ιωάννου 4[δ']:2,3). Όλοι εκείνοι που **δεν ομολογούν** ότι ο Ιησούς (δηλαδή, Ο ΓΙΑΧΒΕ Ο ΣΩΤΗΡ), ο Χριστός, ήλθε εν σαρκί, **δεν είναι εκ του Θεού**. Αυτοί έχουν την ομολογία ή το πνεύμα του αντίχριστου (Α' Ιωάννης 4[δ']:3).

Από τα παραπάνω, αντιλαμβανόμαστε ότι είναι δύσκολο για εκείνους που δεν γνωρίζουν τον Ιησού να φανταστούν την δόξα που περιμένει εκείνους που πιστεύουν σ' Αυτόν. Ο απόστολος Παύλος είπε,

«αλλά καθώς είναι γεγραμμένον, 'Εκείνα τα οποία οφθαλμός δεν είδε, και ωτίον δεν ήκουσε, και εις καρδίαν ανθρώπου δεν ανέβησαν, τα οποία ο Θεός ητοίμασεν εις τους αγαπώντας αυτόν.' Εις ημάς δε ο Θεός απεκάλυψεν αυτά δια του Πνεύματος αυτού» (Α' Κορινθίους 2[β']:9, 10α).

Επομένως, Αγαπητέ Αναγνώστη, ιδού η πρόσκλησή μου προς σένα: Θα ήθελες να λάβεις μέρος σ' αυτή την δόξα; Θα ήθελες να συγχωρεθούν οι αμαρτίες σου; Θα ήθελες να σωθείς; Θέλεις να έχεις αιώνια ζωή; Θα σου άρεσε να έχεις μια αλληλεπιδραστική σχέση με τον Δημιουργό σου; **Εάν** κατά την διάρκεια της μελέτης του βιβλίου τούτου είδες την δόξα του Κυρίου Ιησού, **εάν εσύ**, με τη δική σου θέληση, ομολογήσεις με το στόμα σου ότι ο Ιησούς είναι ο Θεός Λόγος που έγινε σάρκα (Ιωάννης 1[α']:1,14) για να σώσει το λαό Του από τις αμαρτίες τους (Ματθαίος 1[α']:21) και ότι εκπλήρωσε το έργο Του δια του θανάτου Του στον σταυρό σύμφωνα με τις Γραφές, **και αν** έχεις πιστέψει με την καρδιά σου ότι παρόλο που πέθανε και τάφηκε ο Θεός

τον ανέστησε την τρίτη ημέρα σύμφωνα με τις Γραφές (Ησαΐας κεφάλαιο 53[γγ']), επικαλέσου το όνομά Του τώρα αυτή τη στιγμή (Ρωμαίους 10[ι']:13). Προσευχήσου στον Ιησού για να αρχίσεις να έχεις μια προσωπική σχέση μαζί Του και ζήτα Του να γίνει ο Θεός σου και ο Σωτήρας σου! Τώρα, αυτή τη στιγμή, πάρε την μεγαλύτερη απόφαση της ζωής σου διότι η αιώνια ζωή σου εξαρτάται από αυτό!

Αυτή η πρόσκληση επεκτείνεται επίσης και σε όλους εκείνους που μπορεί να πηγαίνουν σε κάποια εκκλησία για πολλά χρόνια, αλλά, οι οποίοι δεν έχουν εκπληρώσει μέχρι τώρα τις παραπάνω απαιτήσεις του Θεού για σωτηρία.

Εάν ανταποκρίθηκες στην πρόσκλησή μου θετικά, εάν ομολόγησες με το στόμα σου ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Σωτήρας Θεός που πέθανε για τις αμαρτίες σου, εάν έχεις πιστέψει με την καρδιά σου ότι παρόλο που πέθανε και τάφηκε ο Θεός ανέστησε Αυτόν εκ νεκρών (Ρωμαίους 10 [ι']:9), και αν προσευχήθηκες στον Ιησού και Του ζήτησες να σε σώσει (Ρωμαίους 10[ι']:13), είσαι σωσμένος! Ύμνησε το όνομά Του!

«Η χάρις του Κυρίου Ιησού Χριστού, και η αγάπη του Θεού, και η κοινωνία (η συναναστροφή) του Αγίου Πνεύματος είη (να είναι) μετά πάντων υμών....» (Β' Κορινθίους 13[ιγ']:13)

Επίλογος

Στη Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι «... ο θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νουν, δια να μη επιλάμψη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικόν Θεού.

Γιατί είναι τόσο σημαντικό για τον Εχθρό του Θεού και του ανθρωπίνου γένους να κρατήσει τους ανθρώπους σε άγνοια όσον αφορά την δόξα του Χριστού, δηλαδή, το Ποιος Είναι; Γιατί προσπαθεί να εμποδίσει τους ανθρώπους από το να ακούσουν και να πιστέψουν το αληθινό ευαγγέλιο της Θεότητας του Χριστού; Τι έχουν να κερδίσουν εκείνοι που θα πιστέψουν σ' αυτό; Είμαι σίγουρος ότι στο παρών βιβλίο έχεις βρει τις απαντήσεις γι' αυτά τα ερωτήματα. Όμως, θα ήθελα να επεκταθώ λίγο περισσότερο, όσον αφορά την ερώτηση, «Ποιους χρησιμοποιεί ο Σατανάς για να τον βοηθήσουν να πετύχει τον σκοπό του;»

Στη Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1, ο απόστολος Πέτρος προφήτευσε και είπε ότι, «... μεταξύ σας θέλουσιν είσθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απολείας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς Δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχεία απόλειαν.»

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΨΕΥΔΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ»;

Ψευδοδιδάσκαλος είναι ένας που διδάσκει ψευδείς διδασκαλίες.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΨΕΥΔΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ»;

Ψευδή διδασκαλία είναι μια διδασκαλία που παρουσιάζεται ως **Βιβλική αλήθεια**, αλλά, η οποία **δεν** υποστηρίζεται από την Βίβλο που είναι ο γραπτός λόγος του Θεού.

ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΝΑ ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ ΚΑΙ ΝΑ ΑΚΟΛΟΥΘΕΙΣ ΨΕΥΔΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ;

Απολύτως! Είναι επικίνδυνο διότι οι ψευδοδιδάσκαλοι διδάσκουν **«αιρέσεις απωλείας»**.

ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ «ΑΙΡΕΣΗ ΑΠΩΛΕΙΑΣ»;

«Αίρεση απώλειας» είναι μια **αίρεση, δηλαδή, μια ψευδή διδασκαλία που φέρνει καταστροφή**. Ο Θεός είναι εναντίον εκείνων που διδάσκουν **«αιρέσεις απωλείας»** διότι αυτές **αλλοιώνουν την αλήθεια που αφορά το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα**. Ο απόστολος Πέτρος είπε ότι εκείνοι που διδάσκουν **«αιρέσεις απωλείας»** και αρνούνται τον Δεσπότη που τους αγόρασε, φέρνουν επάνω τους **«ταχείαν απώλειαν»**.

Αιρέσεις αυτού του είδους φέρνουν επίσης καταστροφή και σ' αυτούς που τις δέχονται **διότι τους εμποδίζει από το να αναγνωρίσουν τον Αληθινό Σωτήρα και έτσι, δεν προσεύχονται σ' Αυτόν για να Του ζητήσουν να τους σώσει** (Ρωμαίους 10[ι']:1-14).

ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΨΕΥΔΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΦΕΡΝΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΕΣ ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΡΥΦΙΩΣ;

Διότι εάν ένας ψευδοδιδάσκαλος έλεγε στους αληθινούς Χριστιανούς, **«Δέστε με, είμαι ένας από τους ψευδοδιδάσκαλους! Θα κάνετε καλά να δεχθείτε και να πιστέψετε**

τα πράγματα που σας παρουσιάζω!» κανένας δεν θα παρέμενε στην εκκλησία του. Αλλά, εάν **«παρεισάξει»**, δηλαδή, εάν παρουσιάσει την καταστρεπτική του αίρεση **κρυφίως** με το να τη περιτυλίξει με γλυκά και αγαθά λόγια, υπάρχει περίπτωση να πλανήσει τους ανύποπτους.

Οι ψευδοδιδάσκαλοι δεν οδηγούνται από τον Θεό το Άγιο Πνεύμα. Αντιθέτως, είτε το γνωρίζουν είτε όχι, είναι στην υπηρεσία του πρώτιστου εχθρού του Θεού, και τον βοηθούν να πετύχει τον στόχο του. Ο απόστολος Πέτρος είπε ότι οι ψευδοδιδάσκαλοι, μέσω των **καταστρεπτικών τους αιρέσεων, αρνούνται τον Δεσπότη που τους αγόρασε.**

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο «ΔΕΣΠΟΤΗΣ» ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣΕ ΚΑΙ ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΟΡΑΣΕ;

Ο Δεσπότης που τους αγόρασε με το αίμα Του είναι ο Κύριος Ιησούς Χριστός (Α΄ Κορινθίους 6[στ΄]:20· Αποκάλυψις 5[ε΄]:9).

ΜΕ ΠΟΙΟ ΤΡΟΠΟ ΤΟΝ ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ;

Υπάρχουν πολλοί τρόποι με τους οποίους ένας μπορεί να αρνηθεί τον Κύριο Ιησού Χριστό. Όμως, στη σημερινή κοινωνία που την διακρίνει η ανοχή και η συμβίωση των φυλών και των ιδεών, μια από τις πλέον καταστρεπτικές αλλά και ευφυής αιρέσεις η οποία αρνείται τον Δεσπότη που μας αγόρασε με το αίμα Του (Πράξεις 20[κ΄]:28), είναι αυτή που διακηρύττει ότι, **«Δεν είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίζει και να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί».** Είναι εύκολο να φανταστεί κανείς πόσο χαρούμενος είναι ο Σατανάς! Η παραπάνω δήλωση τον βοή-

θάει να πετύχει τον στόχο του καθώς αποκαλύπτεται στο Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4! Τον βοηθάει να τυφλώσει τον νου των απίστων ώστε να μη επιλάβει σ' αυτούς **το ευαγγέλιο της δόξας** του Κυρίου Ιησού, δηλαδή, να μη μπορέσουν να εννοήσουν **το ευαγγέλιο της Θεότητάς Του**.

Οι ψευδοδιδάσκαλοι που κηρύττουν την παραπάνω καταστρεπτική αίρεση νομίζουν ότι ένας μπορεί να σωθεί **πριν** γνωρίσει και πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός και ότι μπορεί να έλθει σ' αυτή την κατανόηση **μετά**, αφού σωθεί. Οι άνθρωποι αυτοί αγνοούν εντελώς τα λόγια του Κυρίου Ιησού που είπε,

«Σας είπα, λοιπόν, ότι θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας. Γιατί, αν δεν πιστέψετε ότι Εγώ Είμαι, θα πεθάνετε μέσα στις αμαρτίες σας.» (Ιωάννης 8 [η΄]:24 για την έκφραση «*Εγώ Είμαι*», συμπαράβαλλε με Ιωάννη 8[η΄]:58 και Έξοδος 3[γ΄]:14).

Δεν παίρνουν στα σοβαρά τα λόγια του Κυρίου Ιησού που είπε ότι το να πιστεύεις ή να μην πιστεύεις το Ποιος είναι, είναι ζήτημα αιώνιου ζωής ή αιώνιου καταδίκης.

Επίσης, αγνοούν την απάντηση που έδωσαν στον δεσμοφύλακα οι απόστολοι Παύλος και Σίλας όταν τους ρώτησε:

*«**Κύριοι, τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;**»* (Πράξεις 16 [ιστ΄]:30).

Η απάντησή τους ήταν,

*«**Πίστεψε στον Κύριο Ιησού και θα σωθείς εσύ και ο οίκος σου.**»* (Εδάφιο 31).

Ο Παύλος και ο Σίλας δεν του είπαν, «Ξέρεις, κύριε δεσμοφύλακα, είσαι ένας τόσο καλός άνθρωπος! Είσαι τόσο ταπεινός! Γι' αυτό το λόγο, στα σίγουρα, είσαι σωσμένος --- ειδικά δε, εάν κάνεις τις θρησκευτικές πράξεις που παραγγέλλει η θρησκεία σου με μια καλή συνείδηση. Δεν είναι ανάγκη να πιστέψεις ότι ο Ιησούς είναι ο 'Κύριος'. Δεν χρειάζεται να επικαλεσθείς το όνομά Του για να σωθείς! Αλλά όμως, εάν στο μέλλον φτάσεις στο σημείο να πιστέψεις ότι ο Ιησούς είναι Θεός, θα κάνεις καλά! Πάντως για τώρα, πρέπει να είσαι χαρούμενος διότι η αγάπη και η χάρη του Θεού σε έχει σώσει!»

Ο Παύλος ποτέ δεν θα γαργαλούσε τα αυτιά ενός εις βάρος της αιώνιας ζωής του/της.

Στο Ρωμαίους 10[ι']:1-14, ο Παύλος κήρυξε το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας με έναν ευθύ και καθαρό τρόπο. Είπε ότι ένας πρέπει να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός ώστε να μπορέσει να ομολογήσει με το στόμα του/της ότι Αυτός είναι ο «Κύριος», (ο ΓΧΒΧ του εδαφίου 13), και να πιστέψει ότι ο Θεός (ο Πατέρας) ανέστησε Αυτόν από τους νεκρούς, για να σωθεί (εδάφιο 9)! Είπε ότι ένας πρέπει να πιστέψει αληθινά ότι ο Ιησούς είναι ο «Κύριος», ο ΓΧΒΧ του εδαφίου 13, για να μπορέσει να προσευχηθεί σ' Αυτόν, δηλαδή, για να μπορέσει να επικαλεστεί το όνομά Του, για να μπορέσει να σωθεί! Αυτός είναι ο λόγος που ο Παύλος είπε στον δεσμοφύλακα ότι αυτός πρέπει να πιστέψει στον «Κύριο» Ιησού Χριστό για να σωθεί!

ΕΞΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΝΑΣ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟΥ ΝΑ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΘΕΙ ΑΠΟ ΨΕΥΔΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥΣ;

Όχι βέβαια! Ένας πρέπει να εξετάζει από τον γραπτό λόγο του Θεού όλα τα πράγματα που διδάσκεται στην εκκλησία και όλα τα πράγματα που διαβάζει από κάποιο βιβλίο, έστω και αν αυτό το βιβλίο είναι γραμμένο από φημισμένους και καλά αναγνωρισμένους Χριστιανούς συγγραφείς. Ο απόστολος Παύλος εξύψωσε τους Ιουδαίους της Βέροιας διότι αυτοί εξέταζαν τις Γραφές καθημερινώς για να δουν αν αυτά που έλεγε ο Παύλος ήσαν αληθινά (Πράξεις 17[ιζ']:11). Επίσης, ο Κύριος Ιησούς ήταν ευχαριστημένος με τους Χριστιανούς της Εφέσου διότι δοκιμάσαν αυτούς που έλεγαν ότι ήσαν απόστολοι και τους βρήκαν ψευδείς (Αποκάλυψις 2[β']:2)!

Ο απόστολος Πέτρος προφήτευσε ότι οι ψευδοδιδάσκαλοι θα είναι «μεταξύ» μας· θα είναι μέρος της Χριστιανικής κοινότητας, ειδικά δε, σε θέσεις αρχηγίας. Οι ποιμένες, δεν εξαιρούνται. Αυτοί πρέπει να είναι υπόλογοι στον Θεό και σ' εκείνους που αποτελούν την αληθινή Εκκλησία. Εάν αυτά που διδάσκουν δεν υποστηρίζονται από τον γραπτό λόγο του Θεού, η Εκκλησία είναι υποχρεωμένη να τους νουθετήσει (Α' Κορινθίους 14[ιδ']:29).

Μετά, αφού τα μέλη της Εκκλησίας παρουσιάσουν σ' αυτούς την Βιβλική αλήθεια δύο φορές και αυτοί είναι αποφασισμένοι να την αγνοήσουν, τότε, οι ψευδείς διδασκαλίες τους πρέπει να αποκαλυφθούν σε όλους και να απορριφθούν από τους αληθινούς και πιστούς ακολούθους του Κυρίου Ιησού Χριστού. Η συμβουλή του Παύλου ηχεί δυνατά και καθαρά: «Αιρετικό άνθρωπο μετά την πρώτη και τη δεύτερη νουθεσία παράτα τον.» (Τίτος 3[γ']:10).

Εκείνοι που αποτελούν την Εκκλησία είναι ο στύλος και το θεμέλιο της αλήθειας (Α΄ Τιμόθεον 3[γ΄]:15). Η ευθύνη τους μπροστά στον Θεό είναι να υποστηρίζουν, σαν τον Παύλο, την αλήθεια που αφορά το Πρόσωπο και το έργο του Σωτήρα, δηλαδή, **να υπερασπίζονται και να επιβεβαιώνουν το ευαγγέλιο** (Φιλιππησίους 1[α΄]:7).

Στο Φιλιππησίους 1[α΄]:17 (για μερικά κείμενα, εδάφιο 16), ο Παύλος λέει ότι αυτός έχει οριστεί για **την υπεράσπιση** (για την απολογία) του ευαγγελίου.

Είμαστε κι εμείς σαν τον Παύλο; Έχουμε ταχθεί κι εμείς για την ομολογία (την υπεράσπιση) του ευαγγελίου; Εάν εκείνοι που είναι η Εκκλησία δεν θέλουν να είναι ο στύλος και το εδραίωμα (το θεμέλιο) που θα υποστηρίξει την Βιβλική αλήθεια, τότε, ποιος θα υπερασπισθεί το ευαγγέλιο της σωτηρίας μας;

ΙΩΩΣ ΝΑ ΡΩΤΗΣΕΙΣ, «ΤΙ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΚΑΝΩ ΓΙΑ ΝΑ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΩ ΤΟ ΑΛΗΘΙΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΣΩΤΗΡΙΑΣ ΜΑΣ; Έχω δει να τρέχουν δάκρυα από τα μάτια πιστών ακολούθων του Αληθινού Ιησού της Αγίας Γραφής όταν μου λένε,

«Θέλω να υπηρετήσω τον Κύριο! Δεν είμαι ικανοποιημένος με την ζωή μου σαν Χριστιανός γιατί αισθάνομαι ότι δεν έχω κάνει όσο θα μπορούσα να κάνω για να υπηρετήσω τον Ιησού! Θα ευχόμουν να υπήρχε κάτι που θα μπορούσα να κάνω!»

Αδελφοί και αδελφές εν Χριστώ, **εσείς που είσαστε η Εκκλησία**, όπου και να βρισκόσαστε, ήλθε ο καιρός να σταματήσετε να νιώθετε λύπη για την αδράνειά σας. Μην α-

φήνετε τον εχθρό μας να σας κλέβει τη χαρά που θα μπορούσατε να γευθείτε υπηρετώντας τον Κύριο των κυρίων.

Στη Β΄ Τιμόθεον 2[β΄]:2,3, ο απόστολος Παύλος έγραψε,

«... αυτά που άκουσες από εμένα ... αυτά παράθεσε σε πιστούς ανθρώπους, οι οποίοι να είναι ικανοί και άλλους να διδάξουν. Συγκακοπάθησε σαν καλός στρατιώτης του Χριστού Ιησού.»

Αδελφοί και Αδελφές εν Χριστώ, **τώρα ήλθε ο καιρός για να γίνουμε στρατιώτες Του και να υπερασπίσουμε την πίστη και το ψυχοσωτήριο ευαγγέλιό Του** (Φιλιππησίους 1[α΄]:7,17 (ή 16). **Ας γίνουμε μιμητές του Παύλου καθώς κι' αυτός είχε γίνει μιμητής του Χριστού** (Α΄ Κορινθίους 11[ια΄]:1)! **Τώρα είναι ο καιρός να υπηρετήσουμε τον Βασιλέα των βασιλέων. Μην επιτρέπετε στον εχθρό μας να σας παρασύρει με τα λόγια των καταστρεπτικών αιρέσεων που λένε ότι όλοι θα σωθούν και ότι ένας δεν χρειάζεται να γνωρίζει ούτε και να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί. Τα λόγια αυτά βγαίνουν σαν ένα ποτάμι μέσα από το στόμα του** (Αποκάλυψις 12[ιβ΄]:13-17) **και από τα στόματα των ψευδοδιδασκάλων που τον υπηρετούν!**

Ας σταθούμε στερεοί πάνω στην Πέτρα της σωτηρίας μας (Ψαλμός 89[πθ΄]:26). **Σαν στρατιώτες Χριστού, ας αγωνισθούμε τον καλό αγώνα της πίστεως· ας ομολογήσουμε την καλή ομολογία του ευαγγελίου Του μπροστά σε πολλούς μάρτυρες** (Α΄ Τιμόθεον 6[στ΄]:12).

Πολλές ψυχές χάνονται καθημερινώς διότι δεν γνωρίζουν Εκείνον που είναι η Ζωή. Δεν γνωρίζουν τι έχει κάνει ο

Ιησούς γι' αυτούς που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Είναι ευθύνη μας να κηρύξουμε το αληθινό ευαγγέλιο για να σωθούν οι άσωστοι. Εκείνοι που δεν νιώθουν ότι είναι ευθύνη τους να υποστηρίξουν και να κηρύξουν το ορθό ευαγγέλιο, δεν είναι η Εκκλησία!

Ίσως να πεις, «Δεν ξέρω πώς να υποστηρίξω το ορθό ευαγγέλιο. Δεν ξέρω που να το κηρύξω. Δεν ξέρω από πού ν' αρχίσω!» Αδελφέ και αδελφή μου εν Χριστώ, γιατί δεν αρχίζεις από την εκκλησία σου; Πλησίασε τον ποιμένα σου· πλησίασε τους πρεσβύτερους της εκκλησίας σου και ρώτησε τους στα ίσια την επόμενη ερώτηση:

«Πρέπει να πιστέψει ένας ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί;»

Εάν η απάντησή τους είναι «Όχι!» θα ξέρεις ότι δεν γνωρίζουν το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας. Σ' αυτή την περίπτωση, κήρυξε το ευαγγέλιο σ' αυτούς! Στο παρών βιβλίο, σου παρουσίασα το αληθινό ευαγγέλιο με αρκετές Γραφικές αποδείξεις για να σε καταστήσω ικανό να το κηρύξεις σε άλλους με ακρίβεια. Εξοικείωσε τον εαυτόν σου μ' αυτές τις Γραφικές αποδείξεις και παρουσίασε το αληθινό ευαγγέλιο σ' αυτούς!

Ένα άλλο πράγμα που μπορείς να κάνεις για να κηρύξεις το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας, είναι να πλησιάσεις τις τόσο πολλές ιδιωτικές/ατομικές διακονίες που λειτουργούν εκεί έξω. Έμπα στο διαδίκτυο. Βρες αυτές τις Χριστιανικές διακονίες. Ρώτησέ τους εάν συμφωνούν ότι το αληθινό ευαγγέλιο της Βίβλου απαιτεί ότι ένας πρέπει να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί.

Εάν η απάντησή τους είναι, «**Όχι, δεν είναι αναγκαίο για κάποιον να γνωρίζει ούτε και να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί**», ζήτα τους να σου δώσουν εδάφια που να υποστηρίζουν **το δικό τους «ευαγγέλιο**». Μη δέχεσαι τον ανθρωπιστικό τους συλλογισμό! **Επέμενε να σου δώσουν εδάφια!** Ζήτησε να σου δώσουν την απάντησή τους εγγράφως. Δαπάνησε τον χρόνο που απαιτείται για να εξετάσεις την απάντησή τους σύμφωνα με τις Γραφές.

Όταν παρουσιάζεις το αληθινό ευαγγέλιο σ' αυτούς, πρόσεξε **την ομολογία τους**. Ίσως να σου πουν ότι, «**Όταν εγώ σώθηκα, δεν ήξερα ότι ο Ιησούς ήταν Θεός. Έφθασα σ' αυτή την κατανόηση, μετά, πολύ αργότερα από τότε που σώθηκα!**» Σ' αυτή την περίπτωση, ζήτα τους να σου πουν ποιος τους έσωσε και ποιος τους διαβεβαίωσε ότι είχαν σωθεί **πριν** πιστέψουν στον Αληθινό Σωτήρα διότι, στα σίγουρα, ο λόγος του Θεού δεν τους διαβεβαίωσε για κάτι τέτοιο! Είναι καιρός για κείνους τους ανθρώπους να μάθουν ότι ένας σώζεται από τη χάρη του Θεού **μέσω πίστεως** σ' Εκείνον που πραγματικά πέθανε γι' αυτούς πάνω στο σταυρό και ο Οποίος αναστήθηκε για να δικαιώσει όλους εκείνους που θα πιστέψουν σ' Αυτόν. Είναι καιρός γι' αυτούς τους ανθρώπους να μετανοήσουν για τον εγωισμό τους και να **αλλάξουν την αντιγραφική ομολογία τους** ώστε να δώσουν τον έπαινο για τη σωτηρία τους σ' Εκείνον που τους αγόρασε με το αίμα Του! **Το αξίζει! Δεν νομίζεις;** (Αποκάλυψις 5[ε']:9-14).

Εάν οι αρχηγοί των διακονιών με τους οποίους θα έλθεις σε επαφή είναι πράγματι Χριστιανοί, αλλά δεν ξέρουν πώς να απαντήσουν στην ερώτησή σου διότι ποτέ πριν δεν είχαν σκεφθεί κάτι τέτοιο, **θα σου επιτρέψουν να παρουσιάσεις το αληθινό ευαγγέλιο σ' αυτούς**. Σ' αυτή τη περι-

πτωση, **Εκκλησία, κήρυξε το ευαγγέλιο!** Εάν το δεχθούν, θα γίνουν ικανοί να το κηρύξουν σε πολλούς ανθρώπους που επισκέπτονται την ιστοσελίδα της διακονίας τους και πραγματικά, πολλοί άνθρωποι θα σωθούν! **Δοξάστε τον Θεό!** Εάν θελήσουν να έχουν το αληθινό ευαγγέλιο εγγράφως, μιλήστε τους για το παρών βιβλίο. Μπορούν να το διαβάσουν από την ιστοσελίδα μου, www.thebiblestudy.ca

Μερικοί θα εκτιμήσουν το γεγονός ότι κηρύττεις το ευαγγέλιο, αλλά, άλλοι θα σε διώξουν! Όταν συμβεί το δεύτερο, θυμήσου τα λόγια του Παύλου προς τον Τιμόθεο, «... **αυτά που άκουσες από εμένα ... αυτά παράθεσε σε πιστούς ανθρώπους, οι οποίοι να είναι ικανοί και άλλους να διδάξουν. Συγκακοπάθησε σαν καλός στρατιώτης του Χριστού Ιησού.**» (Β' Τιμόθεον 2[β']:2,3). Ιδού οι αντιδράσεις τριών ποιμένων που ζύγωσα με την ερώτηση, «**Πρέπει ένας να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί;**»

Ο ποιμένας νούμερο ένα μου απάντησε με τον εξής τρόπο:

«**Όποιος κηρύττει ότι ένας πρέπει να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί, είναι ένοχος στο ότι κρατάει το γράμμα του νόμου στον ύψιστο βαθμό!**» !!!

Ο ποιμένας νούμερο δύο απάντησε στην ερώτησή μου με τα επόμενα λόγια:

«**Αυτό είναι ανοησία!**»

Όταν προσκάλεσα τον ποιμένα νούμερο δύο να καθίσει μαζί μου για να συζητήσουμε το θέμα και να μου επιτρέψει να του παρουσιάσω Γραφικές αποδείξεις περί του ότι **το αληθινό ευαγγέλιο της Βίβλου απαιτεί από έναν να πι-**

στέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός προκειμένου να σωθεί, αυτός δέχτηκε την πρόσκληση. Περίπου μισή ώρα μέσα στη παρουσίαση του ευαγγελίου, άνοιξε τα μάτια του και το στόμα του διάπλατα, και μου είπε:

«Κώστα, μέχρι πριν από μισή ώρα, ήμουνα ένοχος διότι κήρυττα ένα ψευδές ευαγγέλιο!»

Ο ποιμένας νούμερο τρία ήλθε στο εστιατόριό μου για να με επιπλήξει επειδή είχε διαβάσει ένα βιβλιάριο που είχε γράψει πάνω σ' αυτό το θέμα. Όταν τον προσκάλεσα να καθίσει μαζί μου και να μου επιτρέψει να του παρουσιάσω Γραφικές αποδείξεις περί του ότι ένας πρέπει να πιστέψει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί, μου απάντησε με θυμό:

«Εάν κάποτε στο μέλλον η διακονία μου φτάσει στο σημείο να συμπεριλάβει το κήρυγμα του ευαγγελίου για σωτηρία, τότε θα έλθω να καθίσω μαζί σου για να συζητήσουμε αυτό το θέμα!»

Αλλοίμονο!!! Απορώ τι είδους διακονία έχει!!! Και απορώ πόσοι άλλοι ποιμένες εκεί έξω έχουν την ίδια στάση έναντι του ευαγγελίου της σωτηρίας, έναντι του ευαγγελίου της Θεότητας του Χριστού! Είθε ο Κύριος ο Θεός να βοηθήσει εκείνους που αποβλέπουν σ' αυτούς για Χριστιανική καθοδήγηση! **Πως θα μπορέσουν αυτοί οι ποιμένες να σταθούν ενώπιον του Κυρίου Ιησού για να δώσουν λόγο** (Εβραίους 4[δ']:12,13);

Επομένως, Αδελφοί και Αδελφές μου που λατρεύετε τον Αληθινό Ιησού της Γραφής, **Αγρυπνάτε!** Κοιτάζτε τι συμβαίνει γύρω σας! Δώστε προσοχή στο τι κηρύττεται σήμε-

ρα! Αναγνωρίστε τους ψευδοδιδάσκαλους οι οποίοι συμπεριλαμβάνουν στη Βιβλική σωτηρία ανθρώπους οι οποίοι δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι ο Παντοδύναμος Θεός ο Υιός. Κηρύξτε το αληθινό ευαγγέλιο σ' αυτούς! Αφού τους παρουσιάσετε το αληθινό ευαγγέλιο, αν δεν μετανοήσουν, **μη τους θεωρείτε** ως Χριστιανούς αδελφούς και αδελφές (Τίτος 3[γ']:10). Η Βίβλος τους ανακηρύσσει ως αιρετικούς διότι κηρύττουν ένα «**άλλο ευαγγέλιο**» το οποίο είναι ξένο ως προς τις Γραφές. Σύμφωνα με τις Γραφές, **αυτοί και το «ευαγγέλιό» τους είναι καταραμένοι από τον Θεό** (Γαλάτας 1[α']:6-9).

Ζούμε σε μια εποχή που όλα είναι δεχτά! Κανένας δεν θέλει να προσβάλει κανέναν. Όλοι θέλουν να είναι ο Κ^{ος} Ευγενικός και η Κ^α Ευγενική. Αλλά, ποιο είναι το κόστος; **Το ευαγγέλιο αλλοιώνεται, κατακρεουργείται, και αποσιωπάται!** Δεν νομίζετε ότι είναι καιρός γι' αυτούς που νιώθουν ότι είναι η Εκκλησία να το υπερασπίσουν;

Στο Γαλάτας 1[α']:10, ο Παύλος, ο οποίος είναι ένας από την Εκκλησία, είπε,

«Γιατί τώρα ανθρώπους πείθω ή το Θεό; Η ζητώ σε ανθρώπους να αρέσω; Αν ακόμα σε ανθρώπους άρεσα, του Χριστού δούλος δε θα ήμουν.»

Εκείνοι που είναι η Εκκλησία γνωρίζουν ότι αυτά τα λόγια του Παύλου εφαρμόζονται και σ' αυτούς!

Το πνεύμα που συμπεριλαμβάνει στη Βιβλική σωτηρία ανθρώπους που δεν πιστεύουν ότι ο Ιησούς είναι Θεός, είναι ένας μεγάλος εχθρός του αληθινού Βιβλικού ευαγγελίου, και απλώνεται ταχέως. Η προκήρυξη ότι ένας δεν χρειάζε-

ται να δει **τη δόξα** του Χριστού (Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4), δηλαδή ότι δεν είναι ανάγκη για έναν να καταλάβει και να πιστέψει ότι **ο Ιησούς είναι Θεός** προκειμένου να σωθεί, αποτελεί ένα ράπισμα στο πρόσωπο Εκείνου που είναι ο Αίτιος της αιώνιου σωτηρίας μας (Εβραίους 5[ε΄]:9). Μ' αυτό το ρυθμό, το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας σύντομα θα ξεχαστεί --- εκτός, **εάν εσύ, η Εκκλησία, ενεργοποιηθείς και αρχίσεις να το υπερασπίζεσαι τώρα!**

Είθε ο Κύριος ο Θεός να σε ευλογεί και είθε ο Κύριος ο Θεός να στείλει εργάτες (Ματθαίος 9[θ΄]:38)!

Το Ευαγγέλιο της Σωτηρίας

Κωνσταντίνου Δ. Λένη

Στη Β΄ Κορινθίους 4[δ΄]:4, ο απόστολος Παύλος έγραψε ότι «... ο θεός του κόσμου τούτου ετύφλωσε τον νουν, δια να μη επιλάβη εις αυτούς ο φωτισμός του ευαγγελίου της δόξης του Χριστού, όστις είναι εικόν Θεού.»

Γιατί είναι τόσο σημαντικό για τον Εχθρό του Θεού και του ανθρωπίνου γένους να κρατήσει τους ανθρώπους σε άγνοια όσο αφορά τη δόξα του Χριστού, δηλαδή, το Ποιος Είναι; Γιατί προσπαθεί να εμποδίσει τους ανθρώπους από το να ακούσουν και να πιστέψουν το αληθινό ευαγγέλιο της Θεότητας του Χριστού; Τι έχουν να κερδίσουν εκείνοι που θα πιστέψουν σ' αυτό;

Στη Β΄ Πέτρου 2[β΄]:1, ο απόστολος Πέτρος προφήτευσε και είπε ότι, «... μεταξύ σας θέλουσιν εισθαι ψευδοδιδάσκαλοι, οίτινες θέλουσι παρεισάξει αιρέσεις απώλειας, αρνούμενοι και τον αγοράσαντα αυτούς Δεσπότην, επισύροντες εις εαυτούς ταχείαν απώλειαν.»

Οι ψευδοδιδάσκαλοι είναι στην υπηρεσία του εχθρού του Θεού και τον βοηθούν να πετύχει το στόχο του. Πως αρνούνται τον Δεσπότη που τους αγόρασε; Τον αρνούνται με το να κηρύττουν την ακόλουθη αίρεση που φέρνει απώλεια σ' αυτούς που την κηρύττουν και σ' εκείνους που τους πιστεύουν. Λένε ότι δεν είναι αναγκαίο για έναν να γνωρίζει ούτε και να πιστεύει ότι ο Ιησούς είναι Θεός για να σωθεί. Εσύ τι λες; Έχουν δίκιο;

Στη σημερινή κοινωνία που τη διακρίνει η ανοχή και η συμβίωση των φυλών και των ιδεών, η προαναφερθείσα αίρεση,

η οποία επιτίθεται εναντίον του θεμελίου του Βιβλικού ευαγγελίου της σωτηρίας, έχει γίνει πολύ δημοφιλής. Μ' αυτό το ρυθμό, το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας θα ξεχαστεί εκτός, και αν εκείνοι που αποτελούν την Εκκλησία του Θεού του ζώντος, η οποία είναι «ο Στόλος και το Εδραίωμα της αληθείας», το υπερασπισθούν τώρα (Α' Τιμ. 3[γ']:15· Φίλιπ. 1[α']:7,17).

Εσύ, γνωρίζεις το αληθινό ευαγγέλιο της σωτηρίας που κήρυξαν οι Απόστολοι του Κυρίου Ιησού Χριστού; Είσαι σωσμένος; Πάνω σε ποια Γραφικά εδάφια στηρίζεις την απάντησή σου;

Ο Κωνσταντίνος και η σύζυγός του Ευφροσύνη, οι οποίοι γεννήθηκαν στο νησί της Σαλαμίνας, είναι μόνιμοι κάτοικοι του Πάουελ Ρίβερ της Βρετανικής Κολομβίας του Καναδά.

